

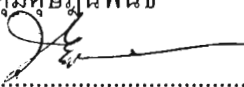
อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา
และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

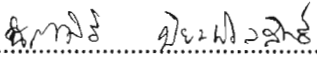
วิไลพิน ทองประเสริฐ

คุณฉันทิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
ตุลาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

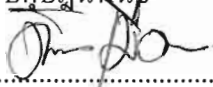
คณะกรรมการควบคุมคุษฎีนิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ ได้พิจารณา
คุษฎีนิพนธ์ของ วิไลพิน ทองประเสริฐ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

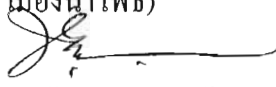
คณะกรรมการควบคุมคุษฎีนิพนธ์

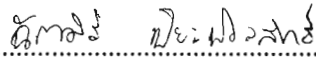

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์)

คณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์

..... ประธาน
(ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทศนัยนา)

..... กรรมการ
(ดร.ชนิดา จุลวนิชย์พงษ์)

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาอนุมัติให้รับคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ดร.ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์)

วันที่ 18 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

คุณฐิณีพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความดูแลและเอาใจใส่ของ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนด้วยดีเสมอมา จนคุณฐิณีพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประชานสอบคุณฐิณีพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.นภพร ทัศนัยนา และดร.ธนิดา จุลวนิชย์พงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา คณะกรรมการสอบ ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข จนทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยทุกชุด ตลอดจนสถานบันการศึกษาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน คณะกรรมการ กกมท. ครู อาจารย์ บุคคลากรฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬาทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกตลอดเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้คุณฐิณีพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้พร้อมประสบการณ์ อันสำคัญที่จะยืนอยู่บนเส้นทางสายกีฬา

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยทักษิณ คณะศึกษาศาสตร์ และสาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ที่ให้โอกาสและเวลาในการศึกษาครั้งนี้

กราบขอบพระคุณคุณยายอุไร นันทะพงษ์ ผู้จุดไฟก่อฝันตั้งแต่วัยเยาว์เรื่องของการศึกษา พ่อฉวิล ทองประเสริฐ แม่อำนวยพร นันทะพงษ์ ผู้ให้ชีวิต อบรมดูแลอย่างดี จนชีวิตดำเนินมาถึงจุดนี้ได้ พี่สาว น้องชาย น้องสาว หลานสาว และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงศักดิ์ แก้วเพ็ง ที่เป็นกำลังใจ ส่งเสริม และสนับสนุนในทุกด้าน ทำให้ผู้วิจัยเกิดความพยายาม และมุ่งมั่นมาโดยตลอด

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ สาขาจิตวิทยาการกีฬาทุกท่าน (ครอบครัวจิตวิทยาการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา) ที่คอยให้คำปรึกษา กำลังใจ สนับสนุนช่วยเหลือผู้วิจัยมาตลอด รวมทั้งพี่น้องชาวคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกคน เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ช่วยอำนวยความสะดวกในเรื่องเอกสารด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของคุณฐิณีพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอบแต่ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จด้านการศึกษาและการทำงาน

วิไลพิน ทองประเสริฐ

50810388: สาขาวิชา: วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา; ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย และการกีฬา)

คำสำคัญ: รูปแบบการฝึกสอนกีฬา/ การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา/ แรงจูงใจภายใน วิไลพิน ทองประเสริฐ: อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการศึกษา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา (PATH ANALYSIS OF COACHING STYLES, BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS AND INTRINSIC MOTIVATION EFFECT TO SUCCESSFUL IN SPORT) คณะกรรมการควบคุมคุรุณิพนธ์: นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, Ph.D., นัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, Ed.D. 138 หน้า. ปี พ.ศ. 2556.

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบสอบถามการสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ข้อมูลได้จากการตอบแบบสอบถาม ของนักกีฬาตัวแทนสถาบันในระดับอุดมศึกษา จำนวน 458 คน แบบสอบถามประกอบด้วยแบบสอบถามรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา แรงจูงใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ที่มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น คือ .91 .83 .89 และ .88 ตามลำดับ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบสอบถามการสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน หลังจากการแปลกลับแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยแล้ว นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล พบว่า ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .83 และ .89 ตามลำดับ 2) รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา 2.1) รูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา พบว่า ส่วนมากผู้ฝึกสอนกีฬามีรูปแบบเป็นแบบการฝึกและการสอน มากกว่ารูปแบบอื่น และผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการมีการใช้น้อยที่สุด 2.2) การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา พบว่า นักกีฬาได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในด้านการรับรู้ความสามารถมากกว่า การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ตามลำดับ 2.3) แรงจูงใจภายใน พบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับน้อย 2.4) การประสบความสำเร็จทางการกีฬา พบว่า นักกีฬามุ่งประสบความสำเร็จในด้านรางวัลและความมีชื่อเสียงมากกว่า การควบคุมตนเอง และความรักความมุ่งมั่นและภาคภูมิใจ ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา พบว่า 3.1) รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ($p < .05$) 3.2) การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต่างมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านแรงจูงใจภายใน ($p < .05$) 3.3) และแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ($p < .05$)

50810388: MAJOR: EXERCISE AND SPORT SCIENCE; Ph.D. (EXERCISE AND SPORT SCIENCE)

KEYWORDS: COACHING STYLES/ BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS/ INTRINSIC MOTIVATION

WILAIPI TONGPRASERT: PATH ANALYSIS OF COACHING STYLES, BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS AND INTRINSIC MOTIVATION EFFECT TO SUCCESSFUL IN SPORT. ADVISORY COMMITTEE: NARUEPON VONGJATURAPAT, Ph.D., CHATSIRI PIYAPIMONSIT, Ed.D. 138 P. 2013.

This survey research was aimed to develop a basic psychological need questionnaire and intrinsic motivation and to examine the relationship among coaching style, basic psychological need and intrinsic motivation placed on sport success. Data for the analysis were collected from 458 university student athletes who responded to 4 questionnaires used in the study (a coaching style, basic psychological need, intrinsic motivation, and sport success). The questionnaires reliabilities were .91 .83 .89 and .88 respectively. The structural equation modeling was employed for testing the relationship among study variables. The basic psychological need and intrinsic motivation questionnaires' reliability were .83 and .89 respectively. Training and instruction style was reported as most coaching style found from the respondents followed by the democratic, the rewarding or positive-feedback, the social support, and the autocratic respectively. The basic psychological needs were placed more on perceived competence than autonomy and relatedness. Intrinsic motivation level was generally low. In addition, the respondents emphasizes their success more on rewards and recognition than Self - control and commitment. All of variables showed their effects on success in playing sport. The analysis on relationship among variables indicated that coaching styles has significant direct and indirect effects on success in sport through basic psychological needs and intrinsic motivation ($p < .05$). The basic psychological need and relatedness also showed its indirect effect significantly on success in sport through intrinsic motivation. Finally, intrinsic motivation showed its direct relation with success in sport.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา.....	8
การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬากับการเล่นกีฬา.....	19
แรงจูงใจทางการกีฬา.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย.....	50
การเตรียมและพัฒนาแบบสอบถาม.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	57
ตอนที่ 1 การพัฒนาแบบสอบถาม การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน.....	57
ตอนที่ 2 รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา.....	66
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผล ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา.....	71
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	83
สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผล.....	85
ข้อเสนอแนะ.....	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	98
ภาคผนวก ก	99
ภาคผนวก ข	101
ภาคผนวก ค	124
ภาคผนวก ง	135
ประวัติย่อของผู้วิจัย	138

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของ โมเดลการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา.....	59
2	ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของ โมเดลการวัดแรงงูใจภายใน.....	62
3	สรุปค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานการกีฬาและแรงงูใจภายใน.....	63
4	จำนวน และร้อยละ ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา.....	68
5	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา.....	69
6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา.....	70
7	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	70
8	การทดสอบสถานะ Multicollinearity โดยการนำ Correlation Matrix ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย.....	72
9	ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของ โมเดลข้อมูลเชิงประจักษ์.....	77
10	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุภายใน โมเดลสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาแรงงูใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา.....	79
11	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยรูปแบบการฝึกสอน การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงงูใจภายในมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา.....	82

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 5
2	ปรัชญาของผู้ฝึกสอน..... 12
3	โครงสร้างของพฤติกรรมผู้นำทางการกีฬา..... 16
4	รูปแบบของลำดับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์..... 20
5	ทฤษฎีแรงจูงใจไฟส์ัมฤทธิ์..... 38
6	โครงสร้างแรงจูงใจไฟส์ัมฤทธิ์ของ Harter..... 39
7	โครงสร้างทฤษฎีการอ้างสาเหตุของ Heider..... 41
8	ทฤษฎีการอ้างสาเหตุของ Weiner..... 42
9	ความสัมพันธ์ที่ได้จากแหล่งควบคุม..... 43
10	ผลการอ้างสาเหตุของความคงที่และไม่คงที่ของนักกีฬา..... 44
11	ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย..... 46
12	ลำดับขั้นของพฤติกรรมการตัดสินใจ..... 47
13	โมเดลการวัดการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัย. 60
14	โมเดลการวัดแรงจูงใจภายในที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัย..... 63
15	โมเดลสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนอง ความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบ ความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย..... 74
16	ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อ การประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย (ก่อนปรับ โมเดล)..... 75
17	ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการ ประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย (หลังปรับ โมเดล) 76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการแข่งขันกีฬา พบว่าทีมกีฬาที่ประสบความสำเร็จนั้น ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เป็นบุคคลที่มีความสำคัญ (Wooden & Jamison, 2005) ซึ่งระหว่างทางไปสู่ความสำเร็จ จะต้องอาศัย การผสมผสานใน 3 องค์ประกอบ คือ ร่างกาย จิตใจ และสิ่งแวดล้อม โดยทางด้านร่างกาย หมายถึง สมรรถภาพทางกายของนักกีฬานั้น ๆ ด้านจิตใจก็คือ ความมุ่งมั่น ตั้งใจ ความสามารถในการ ควบคุมจิตใจจากสภาวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการแข่งขันได้ และสิ่งแวดล้อมก็คือผู้ฝึกสอนกีฬา และ การสนับสนุนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การฝึกซ้อมและการแข่งขันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สืบสาย บุญวีริบุตร, 2541)

เนื่องจากนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จเป็นต้นแบบของนักกีฬาหลาย ๆ ชนิดกีฬา จึงควรมี การศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวของนักกีฬา ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการ พื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน จากทฤษฎี Cognitive Evaluation Theory ซึ่งเป็นทฤษฎีย่อยที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี Self-determination Theory นั้น Deci and Ryan (1985) กล่าวว่า การที่จะให้ นักกีฬาเกิดแรงจูงใจภายในได้นั้น นักกีฬาต้องได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญ ในการเล่นกีฬา 3 อย่างก่อน ได้แก่ ความต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) ความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง หรือมีอิสระในการตัดสินใจทำอะไร (Need for Autonomy) และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) เมื่อกิจกรรมใดได้รับการตอบสนอง ความต้องการพื้นฐานทั้ง 3 ข้อแล้วจะทำให้เกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน สนุก และก่อให้เกิดแรงจูงใจ ภายในตามมา ซึ่ง Ryan and Deci (2000a, 2002) พบว่า การแสดงออกของผู้ฝึกสอนกีฬา ส่งผลต่อ นักกีฬาด้านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในเรื่อง การรับรู้ความสามารถ หรือการรับรู้ อิสระ ในการตัดสินใจ และส่งผลต่อแรงจูงใจในที่สุด จากงานวิจัยต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า การตอบสนอง ความต้องการพื้นฐานเป็นเรื่องสำคัญ มีความสัมพันธ์กับการสร้างแรงจูงใจ และทำให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จได้ แต่เครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา ปัจจุบันพบว่า เป็นเครื่องมือที่ไม่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของไทย จากการศึกษา พบว่า แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาของ Ng, Lonsdale and Hodge (2011) ที่ได้พัฒนามาจากกรอบแนวคิดของทฤษฎี Self-determination นั้นเป็นแบบสอบถาม

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาที่มีการศึกษาและนำไปใช้เหมาะสมสำหรับ นักกีฬาของประเทศทางตะวันตกเท่านั้น ยังไม่มีการนำไปใช้สำหรับนักกีฬาไทย หากมีแบบสอบถามที่สามารถระบุการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาที่เหมาะสมกับนักกีฬาไทย จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการกีฬาได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการพัฒนาพัฒนาการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาของ Ng et al., (2011) ให้เป็นฉบับภาษาไทย จึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาของนักกีฬาไทย ซึ่งงานวิจัยที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาในต่างประเทศมีจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็น Hollembeak and Amorose (2005) ที่ได้ทำการศึกษาการรับรู้พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อแรงจูงใจภายในผ่านการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในนักกีฬามหาวิทยาลัย พบว่าการรับรู้รูปแบบการฝึกสอนกีฬา มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของนักกีฬามาก โดยเฉพาะรูปแบบการฝึกสอน แบบฝึกและแบบสอน แต่ในบริบทของวัฒนธรรมอื่น ๆ อาจมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันได้ยกตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Banack, Sabiston and Bloom (2011) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้ฝึกสอน ความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน และแรงจูงใจในนักกีฬาพาราลิมปิกเกม พบว่า รูปแบบการฝึกสอนที่มีรูปแบบการฝึกที่ให้อิสระกับนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจ และพบว่าความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในด้านการรับรู้ความสามารถส่งผลต่อแรงจูงใจภายในมาก รวมถึงรูปแบบการฝึกของผู้ฝึกสอนมีความสำคัญมากต่อระดับแรงจูงใจของนักกีฬา

นอกเหนือจากความสัมพันธ์ของรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางด้านกีฬา และแรงจูงใจ แล้วยังมีงานวิจัยที่พบว่ารูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬาและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กัน โดยจากกระบวนการขาดแรงจูงใจจนถึงแรงจูงใจภายใน ตามทฤษฎี Self-determination Theory ของ Deci and Ryan (1985) นั้น Amorose and Horn (2000) พบว่า การให้ผลย้อนกลับจากผู้ฝึกสอนกีฬา หลาย ๆ แบบจะส่งผลต่อระดับแรงจูงใจภายในของนักกีฬาได้ เพื่อสนับสนุน คำกล่าวนี้ Chelladurai and Saleh (1978) ได้แบ่งพฤติกรรมการเป็นผู้นำออกเป็น 5 แบบคือ 1) แบบฝึกและการสอน (Training and Instruction: TI) 2) แบบประชาธิปไตย (Democratic Coaching Behavior: DB) 3) แบบเผด็จการ (Autocratic Coaching Behavior: AB) 4) แบบสังคมสงเคราะห์ (Social Support Behavior: SS) 5) แบบมธูรสาวาหรือชอบให้รางวัล (Positive-feedback Behavior: PF) ซึ่ง Ronayne (2004) พบว่ารูปแบบการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ทั้ง 5 แบบ ไม่ว่าจะเป็น แบบการฝึกและการสอน แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบสังคมสงเคราะห์ และ

แบบมฐรสวจาหรือการให้รางวัล ส่งผลต่อการเพิ่มการตัดสินใจในการทำสิ่งใด ๆ ซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนต่างก็มีรูปแบบการฝึกและวิธีควบคุมทีมที่แตกต่างกัน การรับรู้การตอบสนองในเรื่องความพึงพอใจและแรงจูงใจของนักกีฬาก็มีความแตกต่างกันด้วย

โดย Amorose and Horn (2001) กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนกีฬาที่หลากหลายสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้กิจกรรมนั้นเกิดความสุขสานเกิดความท้าทาย มีความน่าสนใจ ส่งผลให้นักกีฬาเกิดประสบการณ์ที่น่าประทับใจ (Frederick & Ryan, 1995) ขณะเดียวกัน Theodorakis and Gargalianos (2003) พบว่า ร้อยละ 73 ของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นส่วนสำคัญที่สร้างแรงจูงใจและดึงดูดให้นักกีฬามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการฝึกสอนกีฬาเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างแรงจูงใจ ถ้านักกีฬาเกิดความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะพัฒนาจนประสบความสำเร็จได้ (Ryan & Deci, 2000b)

จากงานวิจัยที่ศึกษามาจะชี้ให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของผู้ฝึกสอน การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจ เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน และมีความสำคัญเพื่อสนับสนุนคำกล่าวนี้ วิจิต คะนิงสุขเกษม (2533) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นบุคคลที่สำคัญในทางการกีฬา มีบทบาททางตรงและทางอ้อมในการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬา ไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจภายนอกหรือแรงจูงใจภายใน (Weiss & Ferrer, 2002) ดังนั้นพึงตระหนักความสำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬาเช่นเดียวกับการพัฒนาความสามารถ สมรรถภาพ ทักษะและความเป็นนักกีฬาเพื่อให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ซึ่ง McAuley and Tammen (1989) พบว่าระดับของแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางด้านกีฬา ขณะที่ Dexter (2002) พบว่า การที่ผู้ฝึกสอนกีฬามีรูปแบบการฝึกที่แตกต่างกันนั้นสัมพันธ์กับทีมนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และยังพบอีกว่า ทีมที่ประสบความสำเร็จ ผู้ฝึกสอนกีฬาจะมีลักษณะการฝึกสอนกีฬาแบบการฝึกและการสอน เช่น การสอนทักษะ และเทคนิค

ตามทฤษฎี Self-determination นั้น Deci and Ryan (1985) ให้เหตุผลว่าทำไมแต่ละบุคคลถึงเลือกที่จะมีส่วนร่วม มีความพยายามทำสิ่งใด ๆ และยังคงกิจกรรมนั้นได้จนประสบความสำเร็จ สามารถแยกตามลำดับขั้นของพฤติกรรมตัดสินใจด้วยตนเอง โดย เริ่มจากการที่ไม่ได้ตัดสินใจเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยตนเองหรือขาดแรงจูงใจ (Amotivation: AM) ตามด้วยการตัดสินใจทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยเหตุที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation: EM) คือ ต้องการรางวัล หรือหลีกเลี่ยงการลงโทษ และสิ่งสุดท้าย ความพึงพอใจของตนเองโดยเกิดจากตนเองโดยแท้จริง และทำอย่างมีความสุข ในลักษณะของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation: IM) ดังนั้นรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้กับ

นักกีฬาและ แรงจูงใจจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การแสดงออกทางด้านกีฬาและทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ (Duda & Treasure, 2001)

ปัจจุบันยังไม่มียานวิจัยใดที่สามารถระบุ หรืออ้างอิงรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬาว่ามี ลักษณะรูปแบบอย่างไร ที่ส่งผลต่อกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จะเป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์และอิทธิพลของสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวถึง เกี่ยวกับผู้ฝึกสอนกีฬาและตัวนักกีฬา ผลจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาสนับสนุนให้เห็นว่า รูปแบบการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายในของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ และต้องให้ความสนใจ ซึ่งการศึกษานี้จะเป็นหลักฐานงานวิจัยที่ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจ อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬามากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา และช่วยเพิ่มแรงจูงใจภายใน รวมถึงสามารถพัฒนานักกีฬาได้อย่างต่อเนื่องกระทั่งประสบความสำเร็จได้ในที่สุด โดยมีข้อมูลการอ้างอิงอยู่บนพื้นฐานงานวิจัยที่ชัดเจน

คำถามการวิจัย

อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา
2. เพื่อพัฒนาแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน

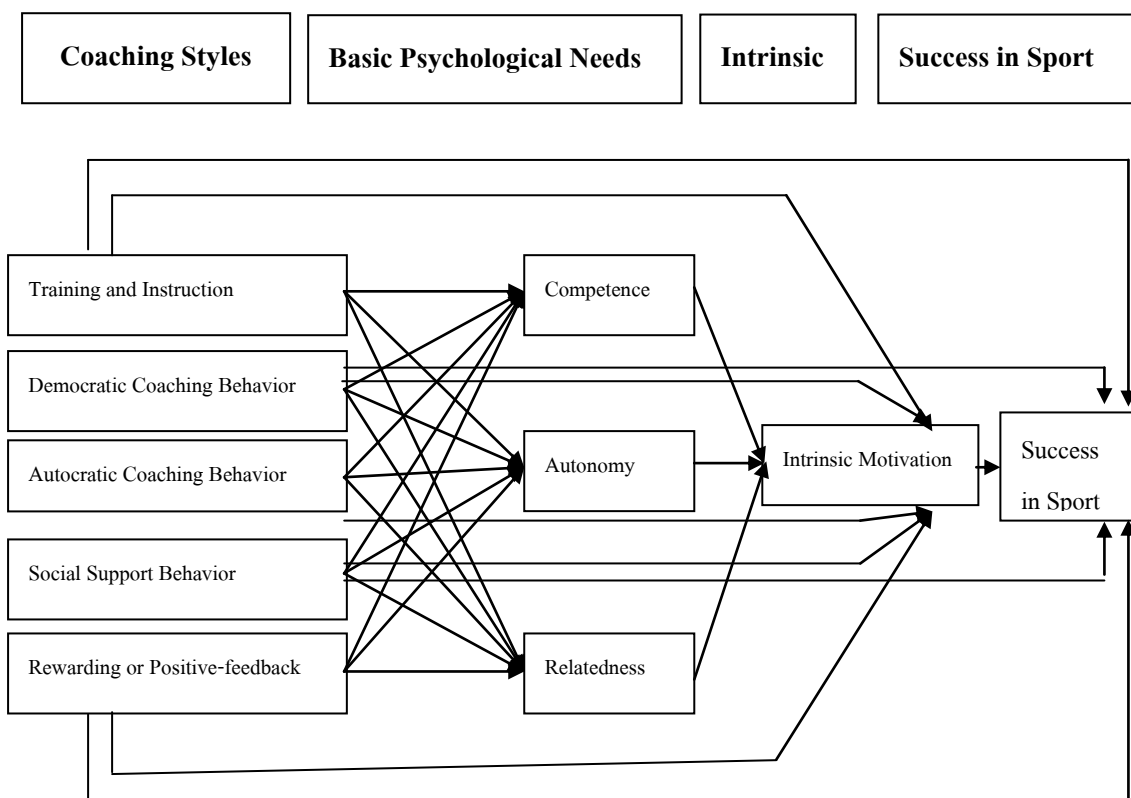
สมมติฐานของการวิจัย

รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิพลของรูปแบบผู้ฝึกสอน กีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา สามารถนำเอาผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปรับรูปแบบการฝึกสอนของทีม เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา และช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้กับนักกีฬา รวมถึงทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้ และสามารถนำผลการศึกษาไปอ้างอิงในเชิงวิชาการต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิด แสดงความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา ในภาคใต้ จำนวน 458 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน
  - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การประสบความสำเร็จทางการกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง รูปแบบการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา ที่แบ่งตามลักษณะการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Leadership Scale for Sport: LSS) โดย Chelladurai and Saleh (1980) ได้แบ่งพฤติกรรมการเป็นผู้นำออกเป็น 5 แบบคือ

1. แบบฝึกและสอน (Training and Instruction) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกหัดทั้งทางสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจ และทักษะ พร้อมทั้งมีการกำหนดหน้าที่ของนักกีฬา และการประสานงานภายในทีมไว้อย่างชัดเจน
2. แบบประชาธิปไตย (Democratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ยอมให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการฝึกซ้อม ยุทธวิธีในการฝึกซ้อม และเกมการแข่งขัน
3. แบบอัตตาธิปไตย (Autocratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นเผด็จการในการตัดสินใจ เน้นระเบียบวินัยมาก ทำงานอย่างมีระบบและขั้นตอน เน้นการฝึกหนัก และใช้อำนาจของความเป็นผู้นำในการออกคำสั่ง
4. แบบสังคมสงเคราะห์ (Social Support Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ขอความช่วยเหลือให้นักกีฬา เมื่อนักกีฬามีความทุกข์ใจในทุก ๆ เรื่อง สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกทุกคนภายในทีม

5. แบบให้แรงเสริมทางบวก หรือแบบให้รางวัล (Positive Feedback or Rewarding Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ฝึกสอนชอบให้แรงเสริมทางบวกกับนักกีฬาโดยวิธีการให้รางวัล หรือการชมเชย

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา หมายถึง การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬาให้กับนักกีฬาของตนเอง (Ng et al., 2011) ประกอบด้วย

1. การตอบสนองความต้องการที่จะเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) คือ การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาสามารถทำให้นักกีฬาได้รับรู้ตนเองว่าเป็นคนที่มีความสามารถ สามารถทำได้

2. การตอบสนองความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง (Need for Autonomy) คือ การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาให้นักกีฬามีโอกาสได้ตัดสินใจด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในการคิด แสดงความคิดเห็น ทั้งในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

3. การตอบสนองความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) คือ การที่ผู้ฝึกสอนทำให้นักกีฬาได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนภายในทีมหรือร่วมกับทีมอื่น

แรงจูงใจภายในหมายถึง แรงจูงใจภายในที่เกิดจากความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านกีฬาด้วยตนเองอย่างแท้จริง โดยในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง ภายใต้ทฤษฎี Self-determination (Deci & Ryan, 1985) คือการที่บุคคลเลือกที่จะมีส่วนร่วม มีความพยายาม ทำสิ่งใด ๆ และยังคงกิจกรรมนั้นได้ เริ่มจากการขาดแรงจูงใจ (Amotivation: AM) การตัดสินใจ ทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยเหตุที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation: EM) คือ ต้องการรางวัล หรือหลีกเลี่ยงการลงโทษ จนกระทั่งเกิดการตัดสินใจทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยความพึงพอใจของตนเองโดยตนเองอย่างแท้จริง ที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation: IM)

การประสบความสำเร็จทางด้านกีฬาหมายถึง การที่นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันแล้วได้รับผลจากการเข้าร่วมการแข่งขัน (ชัยรัตน์ ชูสกุล และธนิดา จุลวนิชย์พงษ์, 2553) เป็นการประสบความสำเร็จที่ได้รับจากการเป็นตัวแทนสถาบันเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งออกได้เป็น 3 ด้านประกอบด้วย 1) การประสบความสำเร็จในด้านความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น 2) การประสบความสำเร็จในด้านรางวัลและความมีชื่อเสียง และ 3) การประสบความสำเร็จในด้านการควบคุมตนเองเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการฝึกสอน การรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ได้ทำการศึกษาตามหัวข้อ โดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา
  - 1.1 ความหมายของผู้ฝึกสอน
  - 1.2 ปรัชญาของการฝึกสอน
  - 1.3 เป้าหมายของการฝึกสอน
  - 1.4 รูปแบบของการฝึกสอน
2. การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา
  - 2.1 ทฤษฎีการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
  - 2.2 รูปแบบของการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
  - 2.3 รูปแบบของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา
3. แรงจูงใจทางการกีฬา
  - 3.1 ความหมายของแรงจูงใจ
  - 3.2 ประเภทของแรงจูงใจ
  - 3.3 ทฤษฎีแรงจูงใจ
  - 3.4 รูปแบบของแรงจูงใจ
4. การประสบความสำเร็จ

จากหัวข้อเหล่านี้ เป็นข้อมูลอ้างอิงที่จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอน การรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ รวมถึงที่มา เนื้อหาที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬากับการเล่นกีฬามีความเกี่ยวข้องกัน โดยเฉพาะในเรื่องของแรงจูงใจ (Horn, 2002; Weiss & Ferrer, 2002) ส่วนใหญ่นักกีฬาประสบความสำเร็จ

ในการเล่นกีฬามากหรือน้อย รูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาของผู้ฝึกสอนแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันออกไป ส่งผลต่อระดับแรงจูงใจและการประสบความสำเร็จแตกต่างกันออกไปเช่นเดียวกัน (Dexter, 2002) เนื่องจากผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่ดูแลนักกีฬาอย่างใกล้ชิดตลอดช่วงของการฝึกซ้อม การแข่งขัน และแม้กระทั่งหลังการแข่งขัน การที่จะทำให้ให้นักกีฬายังคงเล่นกีฬา มีความสุขกับการฝึกซ้อม และการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ผู้ฝึกสอนจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา

ซึ่งการที่นักกีฬาแต่ละคนมีระดับแรงจูงใจที่แตกต่างกันออกไปนั้นก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนนั่นเอง (Amorose & Horn, 2000, 2001) ดังนั้นก่อนที่จะเข้าใจรูปแบบการฝึกสอนจึงมีความจำเป็นที่ต้องเข้าใจเรื่องของความหมาย รวมถึงสิ่งที่สำคัญของการเป็นผู้ฝึกสอนไม่ว่าจะเป็น ปรัชญา เป้าหมาย บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนที่ดี เนื่องจากผู้ฝึกสอนในแต่ละรูปแบบต้องมีพื้นฐานสิ่งเหล่านี้ เพื่อปรับประยุกต์ให้สามารถดูแลนักกีฬาของตนเองได้

ความหมายของผู้ฝึกสอน

จากการศึกษาความหมายของผู้ฝึกสอนพบว่า มีผู้ศึกษาและให้ความหมายของผู้ฝึกสอนแตกต่างกันออกไป ซึ่งในการศึกษาวิจัยฉบับนี้ได้ยกตัวอย่างความหมายของผู้ฝึกสอนที่ผู้ทำการศึกษามีความสนใจและเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยมากที่สุด ดังนั้นจึงขอยกตัวอย่างผู้ที่ให้ความหมายไว้ 3 ท่านคือ พีระพงษ์ บุญศิริ (2536), Neal (1969) และสืบสาย บุญวิโรต (2541)

ผู้ฝึกสอน (Coach) หมายถึง ผู้ฝึกสอนหรือผู้ฝึกนักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การสร้างวินัยควบคุมความประพฤติ ให้กำลังใจ และสร้างสมรรถภาพสูงสุดให้แก่กีฬา ตลอดจนการชี้แนะการเล่นการแข่งขัน เพื่อนำนักกีฬาก้าวไปสู่ผลสำเร็จของการแข่งขันหรือเล่นกีฬา (พีระพงษ์ บุญศิริ, 2536)

Neal (1969) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องรู้จักใช้หลักการและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ เข้าช่วยในการฝึก ผู้ฝึกสอนที่ยิ่งใหญ่นั้นต้องรู้จักประยุกต์หลักการและเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการฝึกไปใช้ในการแข่งขันได้อย่างเหมาะสม

สืบสาย บุญวิโรต (2541) ได้กล่าวถึงคำจำกัดความของผู้ฝึกสอนไว้ว่า ผู้ฝึกสอนเป็นกระบวนการของพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อบุคคลหรือกลุ่มเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้และยังสามารถควบคุมนักกีฬาในการสร้างเสริมระดับของแรงจูงใจภายในทีมรวมทั้งมีการจัดการและบริหารทีม ดังนั้นความสามารถในการโค้ชจึงต้องรวมทั้งศาสตร์ และศิลป์ ศาสตร์ คือ ความรู้ความสามารถของการเป็นผู้ฝึกสอนโดยตรง ความรู้ความสามารถในการเสริมสร้างสมรรถภาพในการพัฒนาทักษะและการยกระดับของความสามารถโดยรวม ศิลป์ คือ ต้องรู้จักประสานการทำงานกับบุคคลอื่น ๆ ในองค์กรและที่สำคัญคือหน้าที่ในการกำกับสร้างเสริมและ

การคงระดับแรงจูงใจของนักกีฬาให้ฝึกซ้อมอย่างมีความสุข สนุกสนาน รู้สึกท้าทายในทุกระดับ ความกดดันและนำความสามารถที่มีอยู่ไปใช้ในการแข่งขันได้อย่างเต็มความสามารถ ข้อสำคัญ สำหรับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา คือ การจัดเตรียมเกี่ยวกับการฝึกอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ มีการแนะแนว รวมไปถึงการเสริมสร้างกำลังใจและมีการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดจน การให้รางวัลสำหรับการเล่นและการกระทำที่ดี และในทางตรงข้าม ต้องมีการลงโทษในการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ของนักกีฬา ดังนั้น ผู้ฝึกสอนจึงมีส่วนสำคัญในการกำหนดและสร้างแรงจูงใจของ นักกีฬาและพัฒนาความสามารถในการกีฬา

ในความคิดเห็นของผู้วิจัยจากการศึกษาผู้ที่ได้ให้ความหมายหลายท่านสรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ทั้งทางด้านทฤษฎีและทักษะ โดยสามารถปรับ ประยุกต์หรือ นำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อพัฒนานักกีฬาได้อย่างเหมาะสม ทั้งทางด้านสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจ และทักษะ รู้จักใช้แรงจูงใจ รวมถึงเรียนรู้การตอบสนองความต้องการของ นักกีฬาได้เป็นอย่างดี เพื่อคองให้นักกีฬามีส่วนร่วม มีความสุขกับการฝึกซ้อมและแข่งขันได้ยาวนาน จนกระทั่งประสบความสำเร็จ ซึ่งนอกจากความรู้ ความสามารถแล้ว ผู้ฝึกสอนควรมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในสนามและนอกสนาม

ปรัชญาของการฝึกสอน

จะเห็นว่าผู้ที่มาทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬานั้น โดยพื้นฐานจะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน อาจมีความแตกต่างกันไปตามรูปแบบผู้ฝึกสอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองประสบการณ์ที่จะนำนักกีฬา ของตนเองไปสู่เป้าหมาย จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ผู้วิจัยพบว่าการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีควรต้องมี ปรัชญาในการฝึกกีฬาเพื่อยึดถือเป็นหลักเกณฑ์ หรือเป็นแนวทางในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของ นักกีฬา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นผู้ฝึกสอนรูปแบบใด ผู้ฝึกสอนที่มีปรัชญา มีความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับ กีฬาประเภทที่ตนฝึกสอนอยู่ และมีความเข้าใจในตัวนักกีฬานั้น ๆ จะสามารถทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

สุพิตร สมหาโต (2535) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ไม่ทราบปรัชญาของการฝึก ทำให้ ขาดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ดังนั้นเพื่อการฝึกกีฬาเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทราบว่าขณะนี้ตนเองกำลังทำอะไร ทำเพื่ออะไร ทำกับใคร และทำอย่างไร ปรัชญาเป็นความเชื่อหรือหลักการที่จะเป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติ ในแง่ของ การกีฬานั้น ปรัชญาของชีวิตเป็นพื้นฐานของปรัชญาการฝึกกีฬาและเป็นปรัชญาของการฝึกกีฬา เฉพาะอย่าง หรือเป็นเทคนิคและกุศโลบายที่ผู้ฝึกสอนกีฬานำมาใช้ในการฝึกกีฬาต่อไป ขณะเดียวกัน อนันต์ อัดชู (2536) ได้กล่าวว่า ปรัชญาการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาและการสอนนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬา

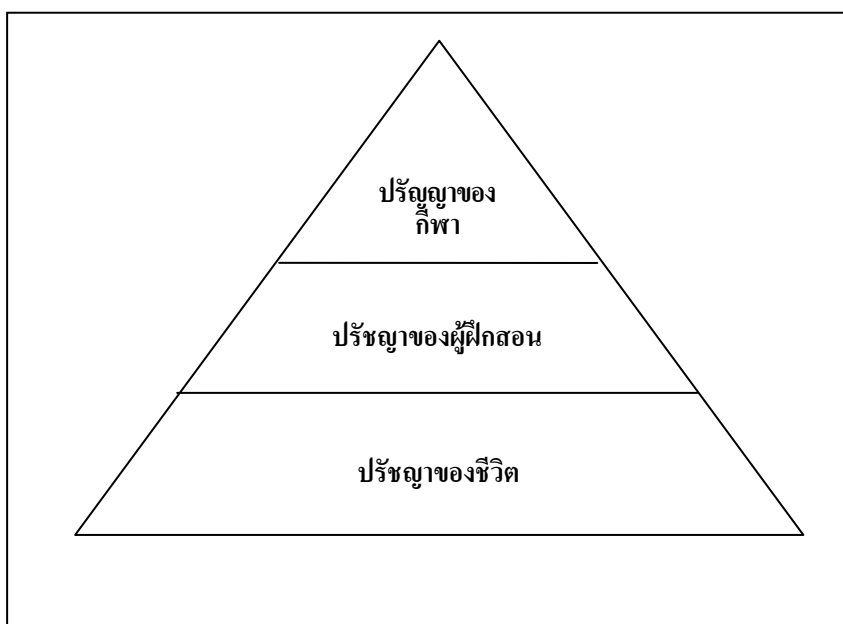
ต้องเข้าใจว่าการฝึกเป็นสิ่งเฉพาะของบุคคลและเหมาะสมในแต่ละสภาพการณ์เป็นการเฉพาะ วิธีการฝึกอย่างเดียวกันอาจใช้ไม่ได้กับการฝึกกีฬาอย่างเดียวกันก็ได้ การที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาได้ดี ต้องได้รับการศึกษาอบรม และปฏิบัติมาอย่างจริงจัง ไม่ใช่อ่านตำราแล้วเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาได้ สามารถเป็นผู้ฝึกได้ สิ่งที่ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องระลึกละเอมคือ ความผิดหวังที่ต้องมีและต้องเกิดกับตัวเอง และทีมอยู่เสมอ เช่น การแพ้ การพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วทำให้ทีมแพ้ การฝึกซ้อม ตารางการฝึกซ้อม อาจไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ตลอดจนปัญหาและข้อขัดแย้ง ที่เกิดขึ้นในตัวของผู้ฝึกสอนกีฬาเอง ผู้ร่วมทีมและผู้เล่นต้องเกิดขึ้นแน่นอนและผู้ฝึกสอนกีฬาต้องรู้วิธีที่แก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากข้อขัดแย้งนั้น ๆ และต้องยอมรับความผิดหวัง ความปราชัยที่จะเกิดขึ้นได้ อย่างเป็นปกติวิสัย ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อผู้ฝึกสอนกีฬา ตลอดจนความหวังของผู้ร่วมทีมและผู้เล่น สื่อมวลชนและผู้เกี่ยวข้อง คาดหวังว่าผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้ มีคนกล่าวไว้ว่าผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นทั้งครูเป็นทั้งเพื่อน พี่และผู้ร่วมงาน คำว่า “ครู” และ “ผู้ฝึกสอนกีฬา” ต่างกันคือ ครูสอนให้ทั้งความรู้และทักษะส่วนบุคคลเป็นพื้นฐานอย่างดี แต่ผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องรับเอาเทคนิคจากครูมาปรับให้ดีขึ้นตามกลยุทธ์วิธี และยุทธศาสตร์ รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้นักกีฬาอยากเป็นนักกีฬาที่ขอดเยี่ยม มีวินัย และประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬานั้น ๆ

ดังนั้น ปรัชญาของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคน ควรตระหนักในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ซึ่งปรัชญาของผู้ฝึกสอนกีฬามีตามลำดับขั้นตอน (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์, 2545)

1. ปรัชญาของชีวิต หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องรู้ว่าตนเองเป็นใคร มีลักษณะพื้นฐานของนิสัยใจคออย่างไร รู้ว่าตนเองมีความรู้สึกกับคนทั่วไปอย่างไร รู้จักการใช้อำนาจของตนที่มีอยู่ได้ถูกต้องเพียงใด

2. ปรัชญาของผู้ฝึกสอนหมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความตั้งใจ อดทน เสียสละต่อการฝึกสอน ผู้ฝึกสอนต้องไม่สอนนักกีฬาในสิ่งที่ตนเองไม่รู้ ไม่หลอกลวงนักกีฬา เมื่อเกิดความผิดพลาดควรยอมรับในความผิดพลาดนั้น ๆ

3. ปรัชญาของกีฬา หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความสามารถในกีฬาที่ตนเป็นผู้ฝึกอย่างดีและแม่นยำ ควรรู้ว่าฝึกกีฬาประเภทนี้เพื่ออะไร มีเป้าหมายในการฝึกกีฬาอย่างไร

ภาพที่ 2 ปรัชญาของผู้ฝึกสอน

เป้าหมายของการฝึกสอน

ในการฝึกสอนกีฬาเป้าหมายเป็นสิ่งที่สำคัญ ผู้ฝึกสอนควรมีเป้าหมายในการฝึกเพื่อจะสามารถฝึกสอนนักกีฬาได้ตามเป้าหมายนั้น ๆ และประสบความสำเร็จ สืบสาย บุญวิรุบุตร (2541 หน้า 111-113) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Multidimensional Sport Leadership) ของเชลลาคูรี ว่าเป็นปัจจัยหรือลักษณะของสถานการณ์ หรือองค์กร เช่น สถานศึกษา สโมสร ชมรม หรือสมาคมกีฬาที่มีจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายทางการกีฬาที่เด่นชัด ย่อมมีผลต่อลักษณะของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของโค้ชเพื่อสร้างทีมให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น และนอกจากนี้คุณลักษณะของผู้นำ และลักษณะเฉพาะนักกีฬามีอิทธิพลต่อการกำหนดพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน (Leadership Behaviors) ทั้งพฤติกรรมที่จำเป็นและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ รวมถึงพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน คนปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถในการเล่น และมีผลต่อความพึงพอใจซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในของนักกีฬา ดังนั้นเป้าหมายของการฝึกจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะผู้นำ หรือผู้ฝึกสอนกีฬา ซึ่งเป้าหมายของการฝึกกีฬา แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ฝึกเพื่อชัยชนะ

เป้าหมายในการฝึกประเภทนี้อยู่ที่ชัยชนะอย่างเดียว ทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬาจะต้องเสียสละอดทนและฝึกซ้อมอย่างจริงจัง ผู้ฝึกสอนที่มีเป้าหมายประเภทนี้จะมองเห็นความสำคัญของชัยชนะ

มากกว่าการพัฒนาความสามารถเฉพาะตัวของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะทุ่มเทการฝึกซ้อมโดยไม่สนใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว

2. ฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬา

เป้าหมายในการฝึกประเภทนี้ ผู้ฝึกสอนมุ่งหวังเพื่อจะพัฒนาความสามารถของนักกีฬา ทั้งทางด้านทักษะ สมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางจิตใจ นอกจากนี้แล้วผู้ฝึกสอนควรพัฒนาให้นักกีฬามีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยฝึกให้นักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ รู้จักตัวเอง

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าผู้ฝึกสอนแต่ละประเภทอาจไม่ได้มีคุณสมบัติครบถ้วนการยึดเอาหลักและปรัชญาที่ดีในการเป็นผู้ฝึกสอนเพื่อนำไปปรับใช้กับนักกีฬาของตนจึงมีความแตกต่างกันไปตามรูปแบบในการฝึก การทราบองค์ประกอบของผู้ฝึกสอนจะช่วยให้ผู้ฝึกสอนจำนวนมากที่มีความต้องการที่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีและประสบความสำเร็จการได้เข้าใจถึงองค์ประกอบสำคัญ ๆ ที่จะทำให้อตนเองประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2545) ได้กล่าวว่า คุณสมบัติที่ดีของผู้ฝึกสอน คือ คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนที่ประสบความสำเร็จควรมีคุณสมบัติที่ดี ดังต่อไปนี้

1. ผู้ฝึกสอนต้องศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถสูงสุด
2. ผู้ฝึกสอนต้องเข้าใจถึงความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักกีฬาได้เป็นอย่างดี
3. ผู้ฝึกสอนต้องเป็นคนที่มีความร่าเริงแจ่มใส สามารถสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานให้นักกีฬา
4. ผู้ฝึกสอนต้องสามารถเผชิญกับสถานการณ์หลาย ๆ อย่างได้เป็นอย่างดี มีจิตใจเข้มแข็งไม่อ่อนไหวง่าย
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียงหรือเลือกที่รักมักที่ชังในนักกีฬาคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ
6. ผู้ฝึกสอนสามารถทุ่มเททุกอย่างให้กับการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาที่ดีในทุกด้าน
7. ผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในกีฬาประเภทที่ตนกำลังฝึกสอนอยู่
8. ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคนิค และวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นอย่างดี เพื่อประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมนักกีฬาได้

9. ผู้ฝึกสอนต้องมีความรับผิดชอบสูง มีความสามารถในการวางแผนใช้ความคิดและมีเหตุผล

10. ผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถในการสาธิต ในบางครั้งเพื่อให้ นักกีฬาเห็นภาพตามลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

11. ผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

12. ผู้ฝึกสอนต้องมีสุขภาพ สมรรถภาพทางกายและจิตใจดี เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักกีฬาได้

13. ผู้ฝึกสอนต้องมีบุคลิกภาพที่ดี รูปร่างสมส่วน แคล่วคล่องว่องไว

14. และผู้ฝึกสอนต้องมีคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์

Kenow and Williams, (1999) ได้กล่าวไว้ว่า หากเป้าหมายและพฤติกรรมของนักกีฬาเป็นไปในทางเดียวกันกับผู้ฝึกสอนจะทำให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างน่าพึงพอใจด้วยกันทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬา และยังกล่าวอีกว่า ในความสามารถของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาอาจไม่ประสบผลสำเร็จหากมีการใช้หลักทางด้านจิตวิทยาการกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับนักกีฬา จนทำให้เกิดการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การใช้แต่อารมณ์ทำให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เช่น การใช้ทักษะการพูดในทางบวก แม้ว่าผู้ฝึกสอนเชื่อว่าคำแนะนำที่พูดไปเป็นไปในด้านบวกและเป็นความจริง อย่างไรก็ตามนักกีฬาอาจคิดว่าสิ่งที่ได้ยินเป็นไปในด้านลบ จนทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันเกิดขึ้นได้ ดังนั้น เป้าหมายจึงเป็นเรื่องที่ผู้ฝึกสอนกีฬาควรเห็นความสำคัญ

รูปแบบของการฝึกสอน

เมื่อเข้าใจความหมาย ปรวิษญาและลักษณะการเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีแล้ว รูปแบบการฝึกสอนที่จะกล่าวถึงนี้จะช่วยทำให้เข้าใจตัวตนของผู้ฝึกสอนแต่ละแบบได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผู้ศึกษาวิจัยแต่ละท่านได้แบ่งคุณลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นรูปแบบที่มีความแตกต่างกันออกไป โดยลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี Self Determination นั้น Mageau and Vallerand (2003) ได้แบ่งรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาเป็น 2 แบบ ได้แก่

1. แบบให้อิสระ (Autonomy-supportive)

2. แบบควบคุม (Controlling)

คุณลักษณะของผู้ฝึกสอนแบบต่าง ๆ ที่พบในวงการกีฬาดังต่อไปนี้ (พีระพงษ์ บุญศิริ, 2536 อ้างอิงจาก Tutko & Richard, 1970)

1. เผด็จการ (Authoritarian) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีความมั่นใจ มุ่งมั่นในความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้สูง เป็นผู้ฝึกสอนที่ค่อนข้างเผด็จการ จริงจังในคำสั่งและระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

2. ใจดี (Nice Guy) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นประชาธิปไตย จัดกิจกรรมฝึกซ้อมอย่างมีเหตุผล มีความสามารถดี รู้จักการจูงใจ ให้อิสระ และติดตามดูแลนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

3. เจ้าอารมณ์ (Sense) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีบุคลิกหลายแบบ เจ้าอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย คุ่มดีคุ่มร้าย เคร่งเครียด น่ากลัวเอาจริงเอาจัง ต้องการผลชนะอย่างจริงจัง

4. เจ้าสำราญ (Easygoing) ได้แก่ ผู้ฝึกสอนที่มีลักษณะเป็นโค้ชอาชีพ พยายามใช้สื่อเทคนิควิธีและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาความสำเร็จของนักกีฬาหรือทีม ฝึกหนักทั้งทักษะและเทคนิคด้วยวิธีการที่พัฒนาอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่ได้ตามเป้าหมายก็จะเลิกสมัยไป

ซึ่งรูปแบบของผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลต่อนักกีฬามาก เพราะพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนสามารถกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬายืนยันฝึกซ้อม และตั้งใจแสดงความสามารถในการแข่งขันอย่างเต็มที่ ตามทฤษฎีของเชลลาดูรี (Multidimensional Sport Leadership) (Chelladuri, 1984) ได้แบ่งพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนออกเป็น 5 แบบ กล่าวคือ

1. แบบฝึกและสอน (Training and Instruction) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกหัดทั้งทางสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจ และทักษะ พร้อมทั้งมีการกำหนดหน้าที่ของนักกีฬา และการประสานงานภายในทีมไว้อย่างชัดเจน

2. แบบประชาธิปไตย (Democratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ยอมให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการฝึกซ้อม ยุทธวิธีในการฝึกซ้อม และเกมการแข่งขัน

3. แบบอัตตาธิปไตย (Autocratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นเผด็จการในการตัดสินใจ เน้นระเบียบวินัยมาก ทำงานอย่างมีระบบและขั้นตอน เน้นการฝึกหนัก และใช้อำนาจของความเป็นผู้นำในการออกคำสั่ง

4. แบบสังคมสงเคราะห์ (Social Support Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ขอความช่วยเหลือจากนักกีฬา เมื่อนักกีฬาไม่มีความทุกข์ใจในทุก ๆ เรื่อง สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกทุกคนภายในทีม

5. แบบให้แรงเสริมทางบวก หรือแบบให้รางวัล (Positive Feedback or Rewarding Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ฝึกสอนขอใบ้แรงเสริมทางบวกกับนักกีฬาโดยวิธีการให้รางวัล หรือการชมเชย

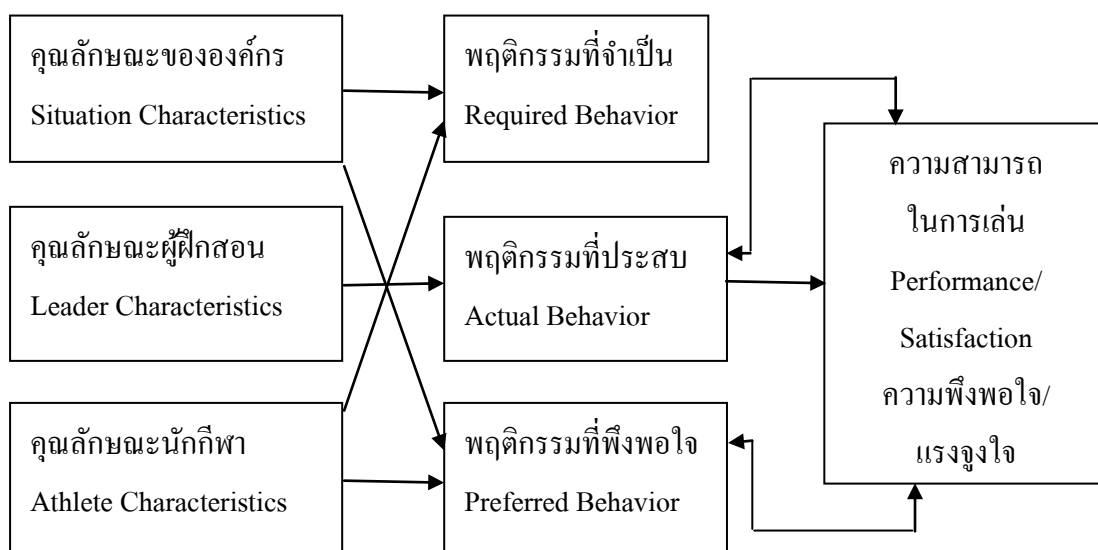
สืบสาย บุญวิโรบุตร (2541) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Multidimensional Sport Leadership) ของ Chelladurai ว่าเป็นปัจจัยหรือลักษณะของสถานการณ์ หรือองค์กร เช่น สถานศึกษา สโมสร ชมรม หรือสมาคมกีฬาที่มีจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายทางการกีฬาที่เด่นชัด ย่อมมีผลต่อลักษณะของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของโค้ชเพื่อสร้างทีมให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น

และนอกจากนี้คุณลักษณะของผู้นำ และลักษณะเฉพาะนักกีฬามีอิทธิพลต่อการกำหนดพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน (Leadership Behaviors) ทั้งพฤติกรรมที่จำเป็นและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ รวมถึงพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนคนปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถในการเล่น และมีผลต่อความพึงพอใจซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในของนักกีฬา

ซึ่งจากการศึกษาจากแบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา (LSS) พบว่า ลักษณะของผู้ฝึกสอนที่นักกีฬาพึงพอใจขึ้นอยู่กับอายุ ระดับความสามารถ และประเภทกีฬาที่เล่น และนอกจากนี้ วัฒนธรรมและประเพณี มีผลต่อความชอบต่อพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน และความสามารถของนักกีฬาและความสามารถของผู้ฝึกสอนมีความสัมพันธ์กัน นักกีฬาที่เก่งต้องการผู้ฝึกสอนที่เก่ง เพราะนักกีฬาต้องการบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ปัจจัยที่กำหนด	พฤติกรรมผู้ฝึกสอน	ผลที่ตามมา
Antecedents	Leader Behavior	Consequences

ภาพที่ 3 โครงสร้างของพฤติกรรมผู้นำทางการกีฬา (Chelladurai, 1990)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการฝึกสอนกีฬา พบว่ามีหลากหลายงานวิจัยที่แสดงว่ารูปแบบการฝึกสอนมีความสำคัญต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยจากการศึกษางานวิจัยแสดงให้เห็นความสำคัญและความน่าสนใจในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

โดยในด้านความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน และแรงจูงใจ มีหลากหลายงานวิจัยที่แสดงให้เห็นความสำคัญของความสัมพันธ์เหล่านี้ จากทฤษฎีของ Chelladurai (1984) ที่แบ่งพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนออกเป็น 5 แบบนั้น พบว่า รูปแบบการฝึกที่หลากหลายมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาไม่ว่าจะเป็น อายุ เพศ หรือประสบการณ์ จากการศึกษาของ Hollembeak and Amorose (2005) ได้ศึกษาความพึงพอใจในพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา พบว่า เพศชายมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบเผด็จการและแบบสนับสนุนทางสังคมมากกว่าเพศหญิง (Chelladurai & Saleh, 1980) และได้มีงานวิจัยที่สอดคล้องของ Erle (1981) ที่พบว่า เพศชายมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ และแบบสนับสนุนทางสังคมมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงมีความพึงพอใจผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตยมากกว่าเพศชาย Chelladurai and Carron (1983) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ วัย ระดับวุฒิภาวะต่อความพึงพอใจในพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและสอนจะลดลงจากระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ และเพิ่มขึ้นเมื่ออยู่ระดับอุดมศึกษา นักกีฬาที่อยู่ในวัยรุ่นพึงพอใจต่อลักษณะการสอนแบบควบคุมน้อยและชอบลักษณะความมีอิสระมากกว่า ซึ่งงานวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับการศึกษาของ Alfermann, Lee and Wurth (2005) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมในการสอนของผู้ฝึกสอนเพื่อพัฒนาทักษะของนักกีฬาวัยรุ่น พบว่า นักกีฬาวัยรุ่นมีความพึงพอใจพฤติกรรมแบบการฝึกและการสอนมากที่สุดเพราะเป็นการพัฒนาทักษะเพิ่มขึ้นในกีฬาประเภทบุคคล ส่วนนักกีฬาประเภททีมมีความพึงพอใจพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคมมากกว่าแบบการฝึกและการสอน งานวิจัยของ Chelladurai and Saleh (1978) ได้มีการศึกษาในทางเดียวกัน พบว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์มากในระดับมหาวิทยาลัยจะมีความพึงพอใจพฤติกรรมการสอนแบบฝึกและสอนมากกว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์น้อย ส่วนพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบสนับสนุนทางสังคมจะได้รับความพึงพอใจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กับระดับของการแข่งขันที่สูงขึ้น ผลการศึกษาของ Wester and Weiss (1991) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนและการสอนเป็นกลุ่มในทีมฟุตบอลระดับมัธยมปลาย พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีความพอใจในรูปแบบการสอนแบบสนับสนุนทางสังคม การฝึกและการสอน การชมเชยและการให้รางวัล และแบบประชาธิปไตย ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่ารูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความหลากหลายมีความสัมพันธ์และส่งผลกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน และแรงจูงใจ ด้วยเช่นกัน ซึ่ง Ryan and Deci (2000a, 2002) พบว่า การแสดงออกของผู้ฝึกสอนกีฬา ส่งผลต่อนักกีฬาในเรื่อง การรับรู้ความสามารถ

หรือการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ และส่งผลต่อแรงจูงใจในที่สุด ขณะที่ Ronayne (2004) พบว่า รูปแบบการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ทั้ง 5 แบบ ไม่ว่าจะเป็น แบบฝึกและการสอน แบบประชาธิปไตย แบบสังคมสงเคราะห์ และแบบมธูรสาวาจาหรือการให้รางวัล ส่งผลต่อการเพิ่มการตัดสินใจในการทำสิ่งใด ๆ หรือสร้างความเชื่อมั่นของนักกีฬาทั้งสิ้นยกเว้นแบบเผด็จการซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนต่างก็มีรูปแบบการฝึกและวิธีควบคุมทีมที่แตกต่างกัน การรับรู้การตอบสนองในเรื่องความพึงพอใจและแรงจูงใจของนักกีฬาก็มีความแตกต่างกันด้วย Hollembeak and Amorose (2005) ได้ทำการศึกษาการรับรู้พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจภายใน ผ่านการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน จากการศึกษา นักกีฬาของมหาวิทยาลัยจำนวน 280 คน พบว่าการรับรู้รูปแบบการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในของนักกีฬา โดยเฉพาะแบบฝึกและแบบสอน ส่วน Banack, Sabiston and Bloom (2011) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้ฝึกสอนในแบบการตอบสนองอิสระในการตัดสินใจของนักกีฬา ความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจในนักกีฬาพาราลิมปิกเกม จำนวน 113 คน พบว่า รูปแบบการฝึกสอนที่มีรูปแบบการตอบสนองต่อความต้องการอิสระของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจ

นอกเหนือจากนี้พบว่า รูปแบบของผู้ฝึกสอนที่หลากหลายส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของนักกีฬาด้วย Wester and Weiss (1991); Dexter (2002); และ Rang (2002) พบว่าการที่ผู้ฝึกสอนกีฬามีรูปแบบการฝึกที่แตกต่างกันนั้นสัมพันธ์กับทีมนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ และยังพบอีกว่าทีมที่ประสบความสำเร็จ ผู้ฝึกสอนกีฬาจะมีลักษณะการฝึกสอนกีฬาแบบการฝึกและการสอน เช่น การสอนทักษะ และเทคนิค ขณะเดียวกัน Ramzaninezhad and Keshtan (2009) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของพฤติกรรมในการสอนของผู้ฝึกสอนแบบทีมในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ พบว่า การสอนแบบทีมมีความสัมพันธ์กันกับการรับรู้ในการแสดงออกของผู้ฝึกสอน ซึ่งประกอบไปด้วยพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน แบบสนับสนุนทางสังคม แบบให้ผลย้อนกลับในทางบวก และแบบประชาธิปไตย และทีมที่ประสบความสำเร็จจะมีรูปแบบพฤติกรรมการสอนที่เป็นแบบสนับสนุนทางสังคมและแบบประชาธิปไตย โดยงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นความสำคัญของความสัมพันธ์และการส่งผลถึงกันระหว่างรูปแบบการฝึกสอนกีฬาและการประสบความสำเร็จทางกีฬา

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬากับการเล่นกีฬา (Basic Psychological Need Theory)

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬานั้นเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการฝึกสอน แรงจูงใจและการประสบความสำเร็จ การตอบสนองความต้องการพื้นฐานมีทฤษฎีและถูกกล่าวถึงในหลายรูปแบบ ทฤษฎีความต้องการ (Need Theories) ทฤษฎีลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นโดย อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยเบรนดิส์ เป็นทฤษฎีที่รู้จักกัน มากที่สุด ทฤษฎีหนึ่งซึ่งระบุว่า บุคคลมีความต้องการเรียงลำดับจากระดับพื้นฐานที่สุดไปยังระดับสูงสุดครอบคลุมความคิดที่สำคัญ ของทฤษฎีนี้ มีสามประการ คือ

1. บุคคลเป็นสิ่งที่มีชีวิตที่มีความต้องการความต้องการมีอิทธิพลหรือเป็นเหตุจูงใจต่อพฤติกรรม ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเท่านั้นที่เป็นเหตุจูงใจส่วนความต้องการที่ได้รับการสนองตอบแล้วจะไม่เป็นเหตุจูงใจอีกต่อไป

2. ความต้องการของบุคคลเป็นลำดับชั้นเรียงตามความสำคัญจากความต้องการพื้นฐานไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน

3. เมื่อความต้องการลำดับต่ำได้รับการสนองตอบอย่างดีแล้วบุคคลจะก้าวไปสู่ความต้องการลำดับที่สูงขึ้นต่อไป

จะเห็นได้ว่าความต้องการพื้นฐานเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของความแตกต่างระหว่างบุคคล Maslow กล่าวว่า ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสัญชาตญาณที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิดมีอยู่ 5 ขั้นตอน เริ่มจากต่ำสุดไปสูงสุดโดยที่มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นต่ำสุดจนเป็นที่พอใจก่อนที่ความต้องการขั้นสูงความต้องการของมนุษย์แต่ละคนจะแตกต่างกันไปและพฤติกรรมหนึ่งก็สามารถตอบสนองความต้องการหลาย ๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน (Maslow, 1943)

Maslow ได้จัดความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Basic Physiological Need) เป็นความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต เช่น อากาศ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การพักผ่อน การจับถ่ายเป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safe and Security Need) เป็นความต้องการความปลอดภัย มั่นคง ความคุ้มครองปกป้องความต้องการความมั่นคงทางวัตถุปัจจัยภายนอก ความปลอดภัยจากการคุกคามปลอดภัยจากความวิตกกังวล อันตรายและความเจ็บปวดต่าง ๆ

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Need) หมายถึง ความต้องการทางสังคม เช่น ความต้องการความรักอยากให้เป็นที่ยอมรับได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่ม

4. ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Need) หมายถึงความต้องการความเคารพ นับถือจากผู้อื่น (Respect from Others) บางที่เรียกว่า Self Esteem

5. ความต้องการบรรลุศักยภาพสูงสุดแห่งตน (Self Actualization Need) เป็นความต้องการสูงสุดของบุคคลที่จะต้องพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างตามความเหมาะสมและความสามารถของตนเองในทางที่สร้างสรรค์ดีงาม

ภาพที่ 4 รูปแบบของลำดับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Maslow, 1943)

ทฤษฎีการจูงใจที่เน้นเรื่องความต้องการ (Need Theories of Work Motivation)

ทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการที่สำคัญมี 5 ทฤษฎี โดย ทฤษฎีเหล่านี้ต่างพยายามระบุประเภทความต้องการของมนุษย์และศึกษาว่าเงื่อนไขอย่างไรที่ความต้องการแต่ละประเภทจะก่อให้เกิดการจูงใจขึ้นแก่บุคคลเพื่อให้ปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมาย ความต้องการทางกายก็ดี หรือทางจิตวิทยาก็ดี เป็นสิ่งที่บุคคลสามารถตอบสนองได้โดยใช้แรงจูงใจเฉพาะอย่าง ดังรายละเอียดในแต่ละทฤษฎีความต้องการ

1. ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) เป็นทฤษฎีการจูงใจของมนุษย์ ซึ่งเสนอโดยนักจิตวิทยาชื่อ อับบราฮัม มาสโลว์ ซึ่งได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต่ำถึงขั้นสูงรวม 5 ระดับ ได้แก่

1.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ซึ่งเป็นความต้องการขั้นต่ำเพื่อการอยู่รอดของบุคคล เช่น ความต้องการเรื่องอาหาร น้ำ ออกซิเจน เป็นต้น มีปัจจัยขององค์การที่สามารถตอบสนองความต้องการระดับนี้ก็คือ การให้เงินเดือนขั้นต่ำสุดที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งเงื่อนไขของการทำงานที่เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพนักงาน

1.2 ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ความต้องการเรื่องความมั่นคง ความปลอดภัย เสรีภาพที่ปลอดจากการคุกคามใด ๆ เป็นต้น องค์การสามารถสร้างเงื่อนไขเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นที่ 2 นี้ โดยจัดเงื่อนไขที่ปลอดภัยในที่ทำงาน มีความยุติธรรม สร้างความมั่นคงในงานให้ความสะดวกสบายในการทำงาน จัดให้มีระบบประกันสวัสดิการสังคมและเงินตอบแทนหลังออกจากงาน มีค่าจ้างตอบแทนที่สูงกว่าเพื่อความอยู่รอดพื้นฐานของการดำรงชีวิต การให้เสรีภาพในการรวมตัวเป็นสหภาพ เป็นต้น

1.3 ความต้องการเป็นสมาชิกของสังคม (Belonging Needs) ซึ่งประกอบด้วยความต้องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ต้องการความรัก ความผูกพัน ความเป็นเพื่อนและมิตรภาพ องค์การสามารถตอบสนองความต้องการระดับนี้ด้วยการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พบประสังสรรค์ทางสังคมระหว่างทำงาน ใช้วิธีนิเทศงานด้วยการแนะนำช่วยเหลือฉันท์มิตร ให้โอกาสสมาชิกได้ทำงานแบบทีมและพัฒนาสร้างความเป็นเพื่อนใหม่ขึ้นในที่ทำงาน

1.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับที่สี่ ที่เกี่ยวกับการนับถือตนเองและการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น เป็นความต้องการความสำเร็จ ความมีเกียรติศักดิ์ศรี ความยอมรับในความมีชื่อเสียง เป็นต้น องค์การสามารถทำกิจกรรมได้หลายอย่างที่แสดงการตอบสนองความต้องการระดับนี้ เช่น การจัดงานเลี้ยงเป็นรางวัลฉลองความสำเร็จครั้งสำคัญ การให้เงิน โบนัส แม้เป็นจำนวนเล็กน้อยก็ตาม การให้การยอมรับคำแนะนำเพื่อ ปรับปรุงงานจากพนักงาน การมอบรางวัลเป็นโล่ หรือสิ่งของเพื่อแสดงการให้เกียรติหรือยอมรับ การกล่าวยกย่องถึงผลงานดีเด่นของพนักงานในโอกาสต่าง ๆ การประกาศรายชื่อผู้มีผลงานดีเด่นในฐานะเป็น “บุคคลดีเด่นประจำเดือนของบริษัท” การให้สิทธิพิเศษที่แสดงถึงการได้รับเกียรติยกย่องในความสำเร็จ เป็นต้น

1.5 ความต้องการสำเร็จที่ได้ทำตั้งใจปรารถนา (Self-actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ที่เกิดขึ้นหลังจากความต้องการขั้นอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้วได้รับการตอบสนองอย่างครบถ้วน เป็นความต้องการที่มีคุณค่าสูงสุดของความเป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์แห่งตน (Self-fulfillment) ได้ทำและได้สำเร็จในทุกอย่างที่ตนใฝ่ฝันและปรารถนา ได้ใช้ความสามารถและพัฒนาศักยภาพของตนได้ถึงขีดสูงสุด ดังนั้นบุคลากรที่อยู่ในระดับนี้ จึงถือได้ว่าเป็นทรัพยากรทรงคุณค่าสูงสุดขององค์การซึ่งหาได้ยากยิ่ง

จากทฤษฎีของมาสโลว์ ปัจจัยที่เป็นความต้องการระดับล่าง เช่น ความต้องการทางร่างกายที่ดี หรือด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ดี เป็นความต้องการที่มาจากสิ่งจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ในขณะที่ความต้องการระดับสูง เช่น ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ หรือความต้องการความสำเร็จดังใจปรารถนาที่ดี มีลักษณะเป็นสิ่งจูงใจจากภายใน (Intrinsic Motivation) มาสโลว์ เชื่อว่า มนุษย์จะต้องได้รับการตอบสนองขั้นพื้นฐาน คือความต้องการทางร่างกายก่อน จึงจะเกิด แรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไป คือด้านความมั่นคงปลอดภัย และความต้องการทางสังคมตามลำดับ เมื่อไรก็ตามที่ความต้องการเหล่านี้ยังไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะเป็นพลังที่ส่งผลกระทบต่อความคิดและพฤติกรรมของบุคคลนั้น แต่ถ้าความต้องการระดับใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับนั้นจะไม่เป็นแรงจูงใจอีก โดยผู้นั้นจะแสวงหาความต้องการระดับที่สูงขึ้นไป ทั้งนี้ ยกเว้นความต้องการขั้นสูงสุด คือ ความต้องการความสำเร็จดังใจปรารถนา ที่ยังเป็นแรงจูงใจอยู่เสมอแม้ว่าบุคคลจะได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นนี้แล้วก็ตาม และผลวิจัยชี้ว่า มนุษย์แต่ละคนมีระดับความต้องการที่เป็นแรงจูงใจต่างกัน ทั้งนี้มิใช่ทุกคนที่สามารถตอบสนองความต้องการในระดับสูงจากการทำงาน

อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนที่นักวิจัยวิจารณ์มากเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ก็คือ ขาดความถูกต้องแน่นอน เรื่องความต้องการและการจัดตามลำดับของการเป็นตัวเองใจ โดยนักวิจัยระยะหลังพบว่าไม่สามารถ ยืนยันได้ว่า แนวคิดของมาสโลว์ถูกต้องที่ระบุว่า ความต้องการของมนุษย์มีเพียง 5 ระดับ และเป็นแรงจูงใจที่ต้องเกิดขึ้นตามลำดับขั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ไรต์ดีทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ ยังมีประโยชน์และถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในหลายวงการ

ทฤษฎีอีอาร์จีของแอลเดอเฟอร์ (Alderfer's ERG Theory)

แอลเดอเฟอร์ (Clayton Alderfer) ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการเรียกว่า ทฤษฎีอีอาร์จี ซึ่งคล้ายกับทฤษฎีของมาสโลว์ แต่จัดระดับความต้องการใหม่ให้เหลือเพียง 3 ระดับ ซึ่งแทนด้วยอักษรย่อดังนี้

1. ความต้องการเพื่อการคงอยู่ (E = Existence Needs) ซึ่งเป็นความต้องการการตอบสนองด้วยปัจจัยทางวัตถุ จึงมีความคล้ายกับความต้องการระดับที่ 1 และ 2 ของมาสโลว์ ที่เป็นความต้องการทางร่างกายกับความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ซึ่งการต้องตอบสนองด้วยเงื่อนไขที่เป็น วัตถุ เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เงินค่าจ้าง และความปลอดภัยในการทำงาน
2. ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (R = Relatedness Needs) ซึ่งเป็นความต้องการที่สามารถตอบสนองได้ด้วยการสื่อสารอย่างเปิดเผยและการได้แลกเปลี่ยนความคิดและความรู้สึกกับสมาชิกคนอื่นในองค์กร จึงเป็นระดับความต้องการที่ใกล้เคียงกับความต้องการเป็นสมาชิกของสังคม และบางส่วนของขั้นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือตามทฤษฎีของมาสโลว์

แต่แอลเดอเฟอร์เน้นการตอบสนองความต้องการด้านความสัมพันธ์ด้วยการปฏิสัมพันธ์
อย่างเปิดเผย ถูกต้องและซื่อสัตย์ต่อกันมากกว่าดูที่ความถูกต้องซึ่งให้ความสำคัญน้อยกว่า

3. ความต้องการด้านความงอกงาม (G = Growth Needs) เป็นความต้องการส่วนบุคคล
ในการได้ใช้ความรู้ความสามารถและทักษะของตนเพื่อทำงานอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่ รวมทั้งได้มี
โอกาสใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้อย่างเต็มที่ ความต้องการด้านความงอกงาม
ตามทฤษฎีนี้ จึงสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ในประเด็นที่เกี่ยวกับความต้องการความสำเร็จ
ตั้งใจปรารถนาเกี่ยวกับบางส่วนของความต้องการได้รับการยกย่องนับถือในแง่การได้รับความสำเร็จ
(Achievement) และได้รับผิดชอบ (Responsibility)

เมื่อความต้องการเพื่อการคงอยู่ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการด้านความสัมพันธ์
จะทวีความเข้มข้นมากขึ้น โดย แอลเดอเฟอร์อธิบายกรณีเช่นนี้ว่า ยิ่งความต้องการที่เป็นรูปธรรม
ได้รับการตอบสนองมากขึ้นเพียงไรพลังทั้งหลายจะพุ่งเป้าไปที่การให้ได้รับการตอบสนอง
ความต้องการที่เป็นนามธรรมมากขึ้นเพียงนั้น และประการสุดท้ายแอลเดอเฟอร์เห็นด้วยกับ
มาสโลว์ว่า ความต้องการที่เป็นนามธรรมสูง คือ ความต้องการด้านความงอกงาม ซึ่งแม้จะได้รับการ
ตอบสนองแล้วก็ตาม แต่ยังเป็นแรงจูงใจที่ต้องการอีกต่อไปไม่จบสิ้น

ส่วนที่ทฤษฎีอีอาร์จี แตกต่างไปจากทฤษฎีของมาสโลว์ ได้แก่

ประการแรก ทฤษฎีอีอาร์จีไม่เชื่อว่า ความต้องการที่อยู่ในระดับต่ำจะต้องได้รับการ
ตอบสนองเรียบร้อยก่อนจึงจะเกิดความต้องการในระดับสูงที่มีความเป็นรูปธรรมน้อยกว่าตามมา
ด้วยเหตุนี้ ทฤษฎีอีอาร์จีจึงไม่กำหนดระดับความต้องการที่ค่อนข้างตายตัวนัก โดยเชื่อว่าบุคคล
ที่มีประสบการณ์และภูมิหลังมาก่อน อาจแสดงความต้องการด้านความสัมพันธ์ และความต้องการ
ด้านความงอกงาม ทั้งที่ ความต้องการเพื่อความคงอยู่ ยังไม่ได้รับการตอบสนองก็ได้ ดังนั้นทฤษฎี
อีอาร์จี จึงให้การยอมรับ ความแตกต่างระหว่างบุคคลในแง่โครงสร้างของการจูงใจได้อย่าง
กว้างขวางกว่าทฤษฎีของมาสโลว์

ประการที่สอง ทฤษฎีอีอาร์จีเชื่อว่า ถ้าบุคคลยังมีได้รับการตอบสนองความต้องการ
ที่เป็นระดับสูงกว่า ก็ยังทำให้บุคคลนั้นเพิ่มความปรารถนาได้รับการตอบสนองความต้องการ
ที่อยู่ในระดับต่ำกว่ามากยิ่งขึ้น ประเด็นนี้จึงเป็นจุดแตกต่างที่สำคัญไปจากทฤษฎีของมาสโลว์
เพราะมาสโลว์เชื่อว่า ถ้าความต้องการอย่างแรงกล้าด้านการได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs)
ยังไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลผู้นี้ก็จะไม่กลับไปสนใจให้ตอบสนองความต้องการระดับที่
ต่ำกว่าคือ ความต้องการเป็นสมาชิกของสังคม (Belonging Needs) แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นทฤษฎีอีอาร์จี
เชื่อว่าถ้าพนักงานไม่สามารถบรรลุความต้องการในระดับสูงได้ พนักงานก็จะลดระดับความต้องการ
ที่ต่ำกว่าลง ซึ่งเป็น ความต้องการที่มีลักษณะรูปธรรมมากขึ้น ตัวอย่างเช่น พนักงานเขียนโปรแกรม

คอมพิวเตอร์ที่ต้องการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหัวหน้า แต่ไม่สามารถบรรลุความต้องการนี้ได้ ก็จะหันไปแสวงหาความต้องการเพื่อการคงอยู่แทน โดยอาจเรียกร้องหัวหน้าขอเพิ่มเงินเดือน ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการต่าง ๆ มากขึ้น แอลเดอเฟอร์จึงสรุปว่า ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว สามารถทำหน้าที่เป็นตัวจูงใจเพื่อทดแทนความต้องการระดับสูงกว่าที่ไม่ได้รับการตอบสนองได้

โดยสรุปทฤษฎีฮีอาร์จี ตั้งอยู่บนสมมติฐานด้านการจูงใจที่สำคัญอยู่ 2 ประการ ได้แก่

1. ถ้าความต้องการที่อยู่ลำดับล่างสามารถตอบสนองได้มากเพียงไร ยิ่งทำให้เกิดความต้องการที่อยู่ในลำดับสูงเพิ่มมากขึ้นเพียงนั้น และ
2. ถ้าความต้องการที่อยู่ลำดับสูงได้รับการตอบสนองน้อยเพียงไร ยิ่งทำให้เกิดความต้องการที่อยู่ในลำดับล่างเพิ่มมากขึ้นเพียงนั้น

ในทฤษฎีฮีอาร์จี ถือความต้องการระดับล่างสุดคือ ความต้องการเพื่อการคงอยู่ เป็นสิ่งจูงใจ ภายนอก ส่วนความต้องการระดับสูงกว่า คือ ความต้องการด้านความสัมพันธ์และความต้องการด้านความงอกงาม ถือเป็นสิ่งจูงใจภายใน ทั้งนี้แอลเดอเฟอร์เชื่อว่า ความต้องการทั้งสามระดับดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นพร้อมกันก็ได้ ด้วยเหตุนี้การให้บุคคลตอบสนองความต้องการด้านความงอกงามด้วย

การกระตุ้น หรือมอบหมายงานที่ท้าทายให้ทำนั้น เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ แม้ว่าบุคคลผู้นั้นยังมิได้รับการตอบสนองความต้องการเพื่อการคงอยู่ก็ตาม ในทำนองเดียวกัน บางครั้งปัจจัยจูงใจภายนอกสามารถที่จะทดแทนปัจจัยจูงใจภายในได้ ดังตัวอย่างเช่น บุคคลที่ปฏิเสธต่องานที่ส่งเสริมความงอกงาม อาจพึงพอใจที่ได้รับความไว้วางใจ การให้ความช่วยเหลือจากหัวหน้า เป็นการชดเชยมากกว่า

ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลล์แลนด์ (McClelland's Theory of Needs)

แมคเคลล์แลนด์ นักจิตวิทยาชื่อดังได้ใช้เวลานับสิบปีเพื่อศึกษาโครงสร้างความต้องการของมนุษย์ที่เกี่ยวกับเรื่องการจูงใจ ตามทฤษฎีของแมคเคลล์แลนด์ ถือว่าความต้องการ (Need) สะท้อนมาจากคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่บุคคลนั้นเคยมีประสบการณ์จากการเลี้ยงดูมาตั้งแต่เยาว์วัย ทฤษฎีนี้ต่างจากทฤษฎีของมาสโลว์ และแอลเดอเฟอร์ตรงที่ไม่เน้นความต้องการในลักษณะตามลำดับขั้น แต่เชื่อว่าพฤติกรรมแต่ละอย่างเป็นผลสืบเนื่องมาจากความต้องการ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ภายใต้อาณัติหนึ่งก็จะมีความต้องการอย่างหนึ่ง ซึ่งส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในกรณีเฉพาะสำหรับบุคคลนั้น แมคเคลล์แลนด์ได้เสนอความต้องการ 3 ประเภทที่เกี่ยวกับพฤติกรรมองค์การ ได้แก่ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความรักใคร่ผูกพัน และความต้องการอำนาจ

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement เขียนย่อว่า NAch)

ผู้ที่มีความต้องการความสำเร็จสูง (NAch Person) จะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเลือกทำงานที่มีลักษณะท้าทายให้บังเกิดผลดี เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัวดังนี้

1.1 ชอบสถานการณ์ที่ทำให้ตนมีโอกาสได้รับผิชอบต่อผลงานที่ออกมาโดยตรง จึงไม่ชอบงานที่สถานการณ์เอื้อให้เกิดความสำเร็จได้โดยบังเอิญ เพราะถือว่าทำให้ตนพลาดโอกาสที่จะเรียนรู้ต่อการสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง

1.2 ชอบตั้งเป้าหมายการทำงานในระดับที่ยากปานกลาง มีความเสี่ยงแต่อยู่ในวิสัยคิดว่าจะสำเร็จได้ ทั้งนี้เพราะเห็นว่า ความสำเร็จที่มาจากเป้าหมายง่าย ๆ ไม่มีประโยชน์อะไร ขณะเดียวกันถ้ากำหนดเป้าหมายยากเกินไปก็อาจพบความสำเร็จได้น้อยมาก ความเสี่ยงต่อความสำเร็จจึงเป็นเรื่องจูงใจสำหรับผู้มีความต้องการความสำเร็จสูง (nAch Person)

1.3 ต้องการได้ข้อมูลป้อนกลับจากการทำงานของตน ทั้งนี้เพราะต้องการใช้ข้อมูลป้อนกลับที่ได้เพื่อการปรับปรุงกลยุทธ์ที่จะให้บรรลุเป้าหมายเพื่อประกันความสำเร็จในคราวต่อไป รวมทั้งเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จอีกด้วย

ผู้ที่มีความต้องการความสำเร็จสูงจะมุ่งแข่งขันกับตนเองและผู้อื่นเพื่อให้ได้ผลงานดีขึ้น สนใจต่อการริเริ่มเป้าหมายที่แปลกใหม่และเป็นเป้าหมายระยะยาว โดยการกระทำดังกล่าว มิได้มุ่งหมายที่จะเอาใจใครหรือทำให้ใครเสียหาย แต่ที่แท้ก็เพื่อมุ่งตอบสนองแรงจูงใจภายในของตน ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีความต้องการความสำเร็จสูงตามทฤษฎีนี้เป็นตัวอย่างของผู้มีความต้องการที่ได้ทำใน สิ่งที่ตนปรารถนา (Self-actualization) และผู้ที่มีความต้องการงอกงาม (Growth Needs) ในทฤษฎีของมาสโลว์และแอลเคอเฟอ์ตามลำดับ

2. ความต้องการความรักใคร่ผูกพัน (Need for Affiliation เขียนย่อว่า NAff) ผู้ที่มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันสูง (nAff person) เป็นผู้ที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสร้างและรักษามิตรภาพ ยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กล่าวคือ เป็นคนที่รักใคร่ผูกพันต่อผู้อื่น และต้องการได้ผลตอบแทนทำนองเดียวกันจากผู้อื่น เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสร้างเครือข่ายกับผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว เก่งในการติดต่อสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการต่าง ๆ เป็นคนที่ชอบหลีกเลี่ยงความขัดแย้งและแข่งขันกับผู้อื่น บางครั้งชอบผูกพันตนเองกับความต้องการของผู้อื่น ผู้มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพัน ตามทฤษฎีนี้จึงตรงกับผู้มีความต้องการเป็นสมาชิกของสังคม (Belonging Needs) และผู้มีความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) ของทฤษฎีมาสโลว์ และทฤษฎีอิวาร์จตามลำดับ

3. ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power เขียนย่อว่า NPow) ผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูง (NPow Person) มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการสร้างผลกระทบหรือ

สร้างความประทับใจต่อคนอื่น ผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูงจะพยายามสร้างสถานการณ์หรือสถานะแวดล้อมทางสังคมขึ้น เพื่อให้ตนสามารถใช้อิทธิพลควบคุมกำกับผู้อื่น บางครั้งผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูงยอมที่จะอยู่ในตำแหน่งที่เสี่ยงอันตรายสูง ผูกพันกับการมีเกียรติศักดิ์ศรีของตน อย่างไรก็ตามความต้องการอำนาจสูงเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อน ด้วยเหตุที่อำนาจสามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน กล่าว คือ บางคนต้องการมีอำนาจเพื่อใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว ในขณะที่บางคนต้องการมีอำนาจเพื่อจะใช้ในการให้บริการแก่คนอื่น และทำประโยชน์แก่องค์กรได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามความต้องการมีอำนาจสูงตามทฤษฎีนี้ ก่อนข้างใกล้เคียงกับความต้องการได้ทำดังใจปรารถนา (Self-actualization) ตามทฤษฎีมาสโลว์มากที่สุด

จากทฤษฎีนี้แมคเคล็ลแลนด์คาดว่า คนจะเกิดแรงจูงใจเมื่อได้ค้นพบและทำงานที่ตรงกับความต้องการของตน กล่าวคือ คนที่มีความต้องการด้านความสำเร็จสูง (nAch Person) จะเหมาะกับงานด้านการตลาดหรือพนักงานขาย หรือเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอิสระของตนเอง เนื่องจากงานเหล่านี้ล้วนต้องการได้ข้อมูลป้อนกลับ ต้องอาศัยความรับผิดชอบส่วนตัวสูง รวมทั้งเปิดโอกาสให้กำหนดเป้าหมายของงานได้เอง ส่วนผู้ที่มีความต้องการความรักใคร่ผูกพันสูง (nAff Person) มักมีแรงจูงใจต่องานประเภทงานบริการสังคม งานลูกค้าสัมพันธ์ เนื่องจากงานเหล่านี้จำเป็นต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น และประการสุดท้าย สำหรับผู้ที่มีความต้องการอำนาจ (nPow Person) มีแรงจูงใจสูงที่ต้องการมีอิทธิพลและผลกระทบต่อผู้อื่น จึงเหมาะสำหรับงานหนังสือพิมพ์หรืองานด้านบริหาร อย่างไรก็ตามจากผลงานวิจัยของแมคเคล็ลแลนด์พบว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิผลที่สุด ควรมีความต้องการการด้านความรักใคร่ผูกพันอยู่ในระดับต่ำ มีความต้องการด้านอำนาจสูง โดยมีความสามารถในการใช้อำนาจเพื่อเป้าหมายขององค์กรเป็นต้น

แมคเคล็ลแลนด์ระมัดระวังไม่ด่วนสรุปว่า ความต้องการของบุคคลมีความสอดคล้องกับพฤติกรรม ทั้งนี้เพราะความต้องการเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งในหลายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม โดยปัจจัยอื่นที่มีส่วนสำคัญร่วมอยู่ด้วย เช่น ค่านิยม อุปนิสัย และทักษะของบุคคล ตลอดจนปัจจัยแวดล้อมอื่นที่ล้วนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีความต้องการด้านความสำเร็จสูง (High nAch) ไม่จำเป็นต้องมีแรงจูงใจสูงกว่าผู้ที่มีความต้องการด้านอื่นสูงเสมอไป ตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันสูง (High nAff) อาจมีผลงานเหนือกว่าผู้ที่มีความต้องการด้านความสำเร็จสูง (High nAch) เมื่อทำงานแบบทีม ซึ่งยึดเกณฑ์เรื่องมิตรภาพช่วยให้เกิดความร่วมมือที่ดี เป็นต้น

ทฤษฎีปัจจัยคู่ของเฮร์ซเบอร์ก (Herzberg's Two-factor Theory)

บางคนเรียกทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบอร์ก ซึ่งเป็นทฤษฎีจูงใจเชิงเนื้อหาทฤษฎีหนึ่ง ที่มาจากผลงานวิจัยของเฟรเดริก เฮร์ซเบอร์ก (Frederick Herzberg) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยหรือ

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับงาน โดยเฉพาะปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ
 เฮอร์ซเบอร์ก ได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักบัญชีและวิศวกรในเขตเมืองฟิสเบอร์ค
 ของสหรัฐ จำนวนประมาณ 200 คน โดยแนวทางการสัมภาษณ์นั้นเป็นการขอร้องให้ผู้ถูกสัมภาษณ์
 คิดถึงช่วงการทำงานที่ตนมีความรู้สึกดีเป็นพิเศษ (Satisfied) และช่วงที่รู้สึกไม่ดีมาก ๆ ในการทำงาน
 (Dissatisfied) จากนั้นจึงนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์ตามหลักวิชาการ พบคำตอบที่น่าฉงนใจว่า ปัจจัย
 ที่ทำให้คนเกิดความพึงพอใจต่องาน เป็นคนละปัจจัยกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พอใจต่องาน

ปัจจัยที่ทำให้คนมีความรู้สึกที่ดี หรือเกิดความพึงพอใจต่องานนั้น พบว่า ส่วนมากเป็น
 ประเด็นที่เกี่ยวกับตัวเนื้องานที่ทำ (Job Content) ส่วนปัจจัยที่ทำให้คนเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีหรือ
 เกิดความไม่พึงพอใจต่องาน ปรากฏว่า ส่วนใหญ่เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับสภาพที่อยู่ล้อมรอบงานนั้น
 (Job Context) เฮอร์ซเบอร์ก จึงสรุปว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน (Job Satisfiers) นั้น
 จะสัมพันธ์ลักษณะในเนื้องาน โดยเฮอร์ซเบอร์ก เรียกปัจจัยนี้ว่า ปัจจัยจูงใจ (Motivators) ซึ่ง
 ประกอบด้วย ประเด็นสำคัญคือ การได้มีความสำเร็จ (Achievement) การได้รับความยอมรับ
 (Recognition) ความก้าวหน้า (Advancement) ตัวงานเอง (Work Itself) โอกาสเจริญเติบโต
 ในตำแหน่ง (Possibility of Growth) การได้รับผิดชอบ (Responsibility) ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิด
 ความไม่พึงพอใจในงาน (Job Dissatisfiers) นั้นจะเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบเนื้องาน
 ซึ่งเฮอร์ซเบอร์ก เรียกปัจจัยนี้ว่า ปัจจัย สุขอนามัย หรือปัจจัยเพื่อการคงอยู่ (Maintenance Factors)
 ซึ่งประกอบด้วยประเด็นสำคัญคือ สถานภาพ (Status) สัมพันธภาพกับผู้บังคับบัญชา (Relations
 with Supervisors) สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน (Peer Relations) สัมพันธภาพกับผู้ใต้บังคับบัญชา
 (Relations with Subordinates) คุณภาพของการควบคุมบังคับบัญชา (Quality of Supervision)
 นโยบายและการบริหารของบริษัท (Company Policy and Administration) ความมั่นคงในงาน
 (Job Security) สภาพการทำงาน (Working Condition) และค่าจ้าง (Pay) เมื่อเอาประเด็นปัจจัยจูงใจ
 และปัจจัยสุขอนามัยรวมกัน จึงเรียกว่า ทฤษฎีปัจจัยคู่หรือทฤษฎีสองปัจจัย (Two - factor Theory)

เฮอร์ซเบอร์ก เชื่อว่า ปัจจัยสุขอนามัยเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญยิ่งของงานที่จะรักษาคคน
 ไว้ในองค์กร ในลักษณะที่ทำให้เขาพอที่จะทำงานได้ กล่าวคือ ถ้าปัจจัยสุขอนามัยไม่ได้รับการ
 ตอบสนองก็จะเป็นสาเหตุให้บุคคลเกิดความไม่พอใจในงาน แต่ถึงแม้ว่าปัจจัยสุขอนามัยจะได้รับ
 การตอบสนองก็จะเป็นเพียงการช่วยป้องกันมิให้เกิดความไม่พึงพอใจในงานเท่านั้น และ
 แม้ผู้บริหารจะพยายามลดสิ่งที่ทำให้บุคคลไม่พอใจในการทำงานลงมาจนถึงระดับศูนย์และ
 พยายามตอบสนองความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยสุขอนามัยเพียงใดก็ตามก็เป็นเพียงป้องกันมิให้เกิด
 ความไม่พึงพอใจขึ้นเท่านั้น แต่จะไม่สามารถนำไปสู่ความพอใจในงาน ดังนั้นทฤษฎีเฮอร์ซเบอร์ก
 จึงเสนอว่า การให้บุคคลได้ทำงานที่มีลักษณะที่ท้าทายจึงจะเป็นการจูงใจเขาให้ทำงานอย่างแท้จริง

ทฤษฎี X และ ทฤษฎี Y ของแมคเกรเกอร์ (Mc Gregor's Theory X and Theory Y)

ทฤษฎี X และทฤษฎี Y ของแมคเกรเกอร์ เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่มีความใกล้เคียงอย่างมากกับ ทฤษฎีของมาสโลว์ เฮอร์ซเบอร์ก และแอลเดอเฟอร์ เป็นทฤษฎีที่เข้าใจได้ง่ายและเป็นที่แพร่หลายทั่วไป ทฤษฎี X กับ ทฤษฎี Y มาจากฐานความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยทฤษฎีทั้งสองนี้มีสมมุติฐานเกี่ยวกับมนุษย์ในลักษณะต่างกันแบบสุดโต่ง กล่าวคือ ทฤษฎี X มองบุคคลทั่วไปในแง่ลบ แบบสุดโต่ง ส่วนทฤษฎี Y ก็มองบุคคลทั่วไปในแง่บวก แบบสุดโต่งเช่นกัน

ทฤษฎี X มีสมมุติฐานความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ดังนี้

1. โดยปกติแล้ว มนุษย์มีนิสัยไม่ชอบการทำงาน และพยายามหลีกเลี่ยงงานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. เพราะคนเป็นเช่นนี้ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการบังคับ ควบคุม สั่งการ ช่มชู้ หรือลงโทษ เพื่อให้คนพยายามทำงานให้สำเร็จตามจุดประสงค์ขององค์กร
3. โดยทั่วไปคนชอบที่จะทำงานตามคำสั่ง มีความปรารถนาที่จะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นเพียงเล็กน้อย มีความต้องการในความมั่นคงเหนือสิ่งอื่นใด

จะเห็นว่าสมมุติฐานตามทฤษฎี X นั้นเป็นแนวคิดทางบริหารในยุคเก่าหรือที่เรียกว่า ยุคการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ซึ่งผู้บริหารตามทฤษฎีนี้มักชอบใช้อำนาจ ช่มชู้ ชอบสั่งการและชอบวางแผนเอง เพราะถือว่าผู้ใต้บังคับบัญชา ก็เพียง ขาดความรับผิดชอบ ดังนั้นถ้าจะให้งานที่ทำสำเร็จก็ต้องสั่งการ บังคับ ออกกฎระเบียบต่าง ๆ ซึ่งเป็นแบบผู้นำเผด็จการ (Autocratic) และมีภาวะผู้นำที่มุ่งงาน (Task-oriented Leadership) โดยผู้บริหารมักจะให้บริการในส่วนที่จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา รู้สึกว่ามีความมั่นคง แมคเกรเกอร์เห็นว่า ทฤษฎี X ใช้ให้ผลดีในสังคมที่คนมีการศึกษาและระดับการครองชีพต่ำและมีภาวะการว่างงานสูง

หลังจากวิชาการด้านเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ ได้รับการวิจัยค้นคว้าเผยแพร่มากขึ้น แมคเกรเกอร์ จึงได้เสนอทฤษฎี Y ซึ่งมีสมมุติฐานเกี่ยวกับมนุษย์ตรงข้ามกับทฤษฎี X โดยสิ้นเชิง โดยเชื่อว่า ธรรมชาติของมนุษย์ มีดังนี้

1. การใช้ความพยายามทั้งกายและใจไปในการทำงานนั้น เป็นเรื่องธรรมชาติที่เหมือนกับการเล่นหรือการพักผ่อนของมนุษย์
2. การควบคุมจากภายนอกและการชู่ว่าจะลงโทษ จึงมิใช่วิธีการเพียงอย่างเดียวที่จะทำให้คนพยายามทำงานเพื่อบรรลุจุดประสงค์ขององค์กร มนุษย์ต้องการที่จะนำตนเอง (Self-direct) ควบคุมตนเอง (Self-control) ในการทำงานเพื่อบรรลุจุดประสงค์ในงานที่ตนเองรับผิดชอบ

3. การที่บุคคลจะผูกพันตนเองกับงานขององค์กรนั้น ขึ้นอยู่กับรางวัลหรือสิ่งตอบแทนที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จขององค์กร

4. ภายใต้สภาวะการณ์ที่เหมาะสม โดยทั่วไปบุคคลจะเรียนรู้ ไม่เพียงแต่จะยอมรับต่องานที่ต้องรับผิดชอบเท่านั้น แต่ยังแสวงหาความรับผิดชอบอีกด้วย

5. คุณสมบัติที่ดี เช่น ความสามารถในการใช้จินตนาการ ความเฉลียวฉลาด และความคิดสร้างสรรค์ ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ขององค์กรนั้น ล้วนมีอยู่ในมนุษย์ส่วนใหญ่อย่างกว้างขวาง

6. ภายใต้เงื่อนไขของชีวิตในสังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ศักยภาพด้านสติปัญญาของมนุษย์ได้ถูกนำมาใช้เพียงแค่บางส่วนเท่านั้น แมคเกรเกอร์ เชื่อว่า ทฤษฎี Y เป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับการใช้สังคมที่มีระดับของการพัฒนาที่สูง

กล่าวคือ บุคคลมักจะมีระดับการศึกษาดี มีมาตรฐานการครองชีพสูง ในสังคมแบบนี้ บุคคลจะมีโอกาสงานทำได้ง่าย สำหรับสังคมลักษณะเช่นนี้ การนำทฤษฎี X มาใช้น่าจะไม่ได้ผล ทั้งนี้เพราะคนในสังคมที่พัฒนาแล้ว มักจะได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นต่ำพอเพียงแล้ว ดังนั้น สิ่งที่เขาต้องการก็คือ ความต้องการมีชื่อเสียง การได้รับการยอมรับ ตลอดจนการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต คนพวกนี้จึงมักแสวงหาสิ่งที่มีมากกว่าเงินทอง ในทฤษฎี Y นั้น ผู้บริหาร จะมองมนุษย์ว่าเป็นคนที่ชอบสังคม (Social Man) มิใช่มองว่าเป็นคนที่ยึดเหตุผลทางเศรษฐกิจเหมือนในทฤษฎี X ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องจูงใจบุคคลเหล่านี้ด้วยสิ่งจูงใจที่มีใช้ตัวเงิน (Non-financial Incentives) หรือด้วยสิ่งจูงใจที่จับต้องไม่ได้ (Non-tangible Incentives) โดยเปิดช่องทางให้บุคคลได้มีความรับผิดชอบควบคุมตนเอง เพื่อปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่เขาได้ผูกพันไว้มากกว่าที่จะมาคอยกำกับ ควบคุม หรือ ออกกฎเกณฑ์ตรวจสอบดูแลอย่างใกล้ชิด

เนื่องจากทฤษฎี X ทฤษฎี Y มีลักษณะตรงกันข้ามแบบสุดโต่งดังกล่าวแล้ว โดยทฤษฎี X มองมนุษย์ในแง่ร้ายเกินไป ส่วนทฤษฎี Y ก็มองมนุษย์ในแง่ดีจนเกินไป ผู้นำทฤษฎีไปใช้ มักจะตีความที่ผิดพลาด ซึ่งต่อมา แมคเกรเกอร์ได้ตั้งข้อสังเกตที่พึงระวังไว้ 11 ประการดังนี้

1. มีผู้บริหารน้อยมากที่เป็นแบบทฤษฎี X หรือ ทฤษฎี Y เพียงอย่างเดียว แต่ส่วนใหญ่พบว่า อยู่ระหว่างทฤษฎีทั้งสองตรงจุดใดจุดหนึ่ง

2. การตัดสินใจที่จะเลือกใช้ทฤษฎีใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สถานการณ์ ลักษณะขององค์กรและคนในองค์กรนั้น

3. ผู้บังคับบัญชาบางคนอาจถือโอกาสเอาประโยชน์แก่ตนจากการมีผู้บริหารแบบ Y

4. ผู้บริหารที่ดีจะเลือกใช้ทฤษฎี X ก็ต่อเมื่อจำเป็นเท่านั้น ไม่ควรนำมาใช้เป็นประจำวัน

5. การนำทฤษฎี Y ไปใช้ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะฝ่ายบริหารจะต้องยินยอมที่ตนเองต้องสูญเสียอำนาจที่เคยมีมาแต่เดิมด้วยความเต็มใจก่อน
6. ฝ่ายบริหารเองต้องยอมรับคำตำหนิจากการที่พนักงานมีเจตคติต่องานในแง่ลบ ทั้งนี้เพราะเจตคติดังกล่าวเกิดจากพนักงาน ได้รับความจากการทำงานที่ฝ่ายบริหารเป็นผู้กำหนด
7. เมื่อจำเป็นต้องนำมาตรการบังคับมาใช้ ควรจะต้องอธิบายเหตุผลให้พนักงานเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเสียก่อน พนักงานเหล่านี้ควรได้รับโอกาสอภิปรายถึงเหตุผลจากมุมมองของตน และบางครั้งอาจเสนอทางเลือกที่ดีกว่าก็ได้ ดังนั้นการมีส่วนร่วมจึงมีประโยชน์ แต่ผู้บริหารส่วนใหญ่ มักไม่ใส่ใจที่จะให้อิสระในการดำเนินดังกล่าวได้
8. ทฤษฎี Y มิได้หมายความว่า ผู้บริหารต้องถอยห่างจากผู้ใต้บังคับบัญชา แต่ต้องการให้ผู้บริหารใส่ใจหาถึงขีดความสามารถ ความต้องการของพนักงาน มิใช่เป็นเพียงเป็นข้อความเชิงเพื่อฝันของทฤษฎีดังที่มีผู้วิจารณ์ แต่มุ่งที่จะให้ผู้บริหารพิจารณาว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคนสามารถทำอะไรได้บ้าง เป้าหมายในชีวิตของเขาคืออะไร และคนเหล่านี้ชอบให้ปฏิบัติต่อตนอย่างไร
9. ถ้าจะเลือกใช้ทฤษฎี Y จะต้องบอกกล่าวให้พนักงานทราบและเข้าใจถึงเป้าหมายของบริษัทเสียก่อน และพนักงานจะสามารถบรรลุเป้าหมายส่วนตัวได้อย่างไร ในขณะที่กำลังปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร
10. การใช้ทฤษฎี X มักได้ผลดีชั่วคราวเพียงระยะสั้น และบางกรณีเกิดผลตามมาคือพนักงานแสวงปฏิบัติงานช้าลง มีการก่อวินเซิงทำลาย มีการลาออกมากขึ้นผิดสังเกต และอาจมีการชุมนุมประท้วงเกิดขึ้น เป็นต้น
11. การใช้ทฤษฎี Y มักให้ผลดีในระยะยาว ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีของการทำงาน ก่อให้เกิดการสื่อสารที่ดีทั้งองค์กร นอกจากนี้ ยังสร้างบรรยากาศของการไว้วางใจและการเคารพต่อกันอีกด้วย

จากลำดับขั้นความต้องการพื้นฐานจะพบว่า ความต้องการทางด้านร่างกาย (Basic Physiological Need) เป็นความต้องการพื้นฐานของนักกีฬา จากทฤษฎี Cognitive Evaluation Theory ซึ่งเป็นทฤษฎีย่อยที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี Self-determination Theory ของ Deci and Ryan (1985) กล่าวว่า การที่จะให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจภายในได้นั้น คน ๆ นั้นต้องได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญ 3 อย่างก่อน ได้แก่ ความต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) ความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง (Need for Autonomy) และความต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) ซึ่ง Basic Need Theory เป็นทฤษฎีย่อยที่อยู่ภายใต้ทฤษฎี Self-determination โดยถือเป็นทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของแรงจูงใจ ซึ่งการที่

นักกีฬาได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญ 3 อย่าง เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้ นักกีฬาเกิดแรงจูงใจและประสบความสำเร็จได้ Deci and Ryan (2000) กล่าวว่ามนุษย์มีความ ต้องการพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาคือ

1. การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Competence)
2. การได้รับอิสระในการตัดสินใจ (Autonomy)
3. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness)

เมื่อนักกีฬานั้น ๆ ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการทั้งสามด้านจะทำให้เกิดแรงจูงใจ มากยิ่งขึ้น จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬากับการเล่นกีฬาซึ่งงานวิจัยของ Gillet, Vallerand, Amoura, and Blades (2010) พบว่า การตอบสนองความพึงพอใจพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน เมื่อนักกีฬาได้รับ การตอบสนองความพึงพอใจในระดับสูง ก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจภายในสูงเช่นเดียวกัน Hollembeak and Amorose (2005) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ของนักกีฬากับแรงจูงใจพบว่า การรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักกีฬาในเรื่องเพศ และประเภทการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับระดับแรงจูงใจ โดยการรับรู้การตอบสนองความต้องการ พื้นฐานในเพศหญิงก่อให้เกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจด้วยตนเองมากกว่าเพศชาย ขณะที่นักกีฬา ประเภททีม มีการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจ ด้วยตนเองมากกว่าประเภทเดี่ยว งานวิจัยของ Banack, Sabiston and Bloom (2011) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้ฝึกสอนในแบบการตอบสนองอิสระในการตัดสินใจของนักกีฬา ความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจในนักกีฬาพาราโอลิมปิกเกมส์ จำนวน 113 คน พบว่า รูปแบบการฝึกสอนที่มีรูปแบบการตอบสนองต่อความต้องการอิสระของ นักกีฬามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจ และพบว่าความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในด้านการรับรู้ความสามารถ ส่งผลต่อแรงจูงใจภายในมาก รวมถึงรูปแบบการฝึกมีความสำคัญมากต่อระดับแรงจูงใจของนักกีฬา

แรงจูงใจทางการกีฬา

การจูงใจเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นแก่บุคคลในการใช้ความพยายาม (Effort) ผลักดันให้เกิด การกระทำอย่างต่อเนื่อง (Persistence) มีแนวทาง (Direction) ที่แน่นอน เพื่อไปสู่เป้าหมาย (Goal) ที่ต้องการ

จากความหมายการจูงใจดังกล่าว มีองค์ประกอบเกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก คือ ความพยายามหรือตัวกระตุ้น (Arousal) ซึ่งเป็นเรื่องของแรงขับ (Drive) หรือใช้

พลังเพื่อให้เกิดการกระทำ ตัวอย่างเช่น ใช้ความพยายามทำงานเพื่อให้คนอื่นประทับใจ หรือพยายามทำในสิ่งที่ตนรักและเป็นงานที่ชอบ เป็นต้น การที่บุคคลต้องการตอบสนองแรงขับ จึงกระตุ้นพฤติกรรมมุ่งความสำเร็จขึ้น ประการที่สองในการตอบสนองต่อแรงขับดังกล่าว บุคคลนั้นจะเลือกแนวทางต่าง ๆ (Direction) เพื่อปฏิบัติ เช่น เพื่อให้คนอื่นประทับใจตน บุคคลนั้นจะเลือกแนวทางปฏิบัติ ด้วยการทำงานมากขึ้นให้เกิดผลดี ทำงานในโครงการสำคัญที่ได้รับมอบหมาย ให้นักขึ้นเป็นพิเศษ เป็นต้น โดยทางเลือกเหล่านี้ ล้วนเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายเดียวกัน และประการสุดท้ายก็คือ การรักษาระดับของพฤติกรรมหรือการกระทำให้คงอยู่อย่างต่อเนื่อง (Persistence) จนกว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายซึ่ง ณ จุดนั้นเป็นการตอบสนองแรงขับของบุคคล ในขณะเดียวกัน (Greenberg & Baron, 1997)

แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา ในทางกีฬาการสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อมนั้น เป็นเหตุผลที่สำคัญที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ ดังนั้นแรงจูงใจเป็นเรื่องแรกที่มีความเกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจภายนอกหรือแรงจูงใจภายใน (Weiss & Ferrer, 2002) จากการศึกษาพบว่า ได้มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจแตกต่างกันออกไป ในการศึกษาวิจัยฉบับนี้ได้อีกตัวอย่างผู้ที่ได้ให้ความหมายที่มีความสัมพันธ์กับงานวิจัย หกท่านคือ สืบสาย บุญวิบูรณ์ (2536) นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร (2540) Morgan and King (1975) ศิลปชัย สุวรรณชาติ (2532) สมบัติ กาญจนกิจ (2536) และ Deci and Ryan (1985) โดยทั้ง 6 ท่าน ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ดังนี้

แรงจูงใจ คือ ความตั้งใจและการกำกับทิศทางพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะให้ถอยหนีหรือเผชิญหน้าต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และความตั้งใจที่จะประพฤดิหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าหมาย (สืบสาย บุญวิบูรณ์, 2536; นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, 2540)

Morgan and King (1975) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะภายในตัวบุคคล หรือสัตว์ ซึ่งขับหรือผลักดันให้คนหรือสัตว์นั้นแสดงพฤติกรรม เพื่อที่จะได้บรรลุถึงเป้าหมาย

แรงจูงใจ คือ กระบวนการกระตุ้นให้พฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมาย แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดความตั้งใจ ความพยายามที่จะกระทำมีความมุ่งมั่นที่จะกระทำหรือปฏิบัติ ซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพและความสามารถในการเล่นกีฬา เพื่อให้บรรลุสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ (ศิลปชัย สุวรรณชาติ, 2532; สมบัติ กาญจนกิจ, 2536)

ตามทฤษฎี Self-determination นั้น Deci and Ryan (1985) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการทางพฤติกรรมที่ทำให้คนเข้าร่วมในกิจกรรม โดยมีกระบวนการเกิดพฤติกรรมที่เป็นลำดับขั้นจนกระทั่งประสบความสำเร็จ คือ เริ่มจากการที่ไม่ได้ตัดสินใจเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมใดด้วยตนเองหรือขาดแรงจูงใจ (Amotivation: AM) และสิ่งสำคัญต่อมาคือการตัดสินใจทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยเหตุที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation: EM) คือ ต้องการรางวัล หรือหลีกเลี่ยงการลงโทษ และสิ่งสุดท้ายการที่ตัดสินใจเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยความพึงพอใจของตนเองโดยเกิดจากตนเองโดยแท้จริง และทำอย่างมีความสุข ในลักษณะของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation: IM) จากกระบวนการเกิดแรงจูงใจจนถึงแรงจูงใจภายใน

จากการให้ความหมายแรงจูงใจของทั้ง 5 ท่าน ผู้ศึกษาวิจัยสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการทางด้านพฤติกรรมของคนในการหาหนทางให้ตนเองไปสู่เป้าหมายโดยผ่านกระบวนการตัดสินใจของตนเอง

ประเภทของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการจำแนกประเภทของแรงจูงใจ วิธีการหนึ่งคือ การแบ่งออกตามพื้นฐานของการเกิดแรงจูงใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจขั้นปฐมภูมิ (Primary Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีพื้นฐานทางด้านร่างกาย คิดตัวมาแต่กำเนิด ไม่ใช่เป็นการเรียนรู้หรือประสบการณ์
2. แรงจูงใจขั้นทุติยภูมิ (Secondary Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีพื้นฐานมาจากสังคม และการเรียนรู้หรือประสบการณ์

นักจิตวิทยาบางกลุ่มมีความเห็นว่า วิธีการแบ่งแรงจูงใจตามพื้นฐานของการเกิดแรงจูงใจนั้น ยังไม่สามารถแบ่งให้ครอบคลุมแรงจูงใจทุกชนิดได้ จึงแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีคิดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดจากความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความรู้สึกร้อนหนาว เป็นต้น
2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motives) เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และเป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย เช่น หรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการ ความรัก ความอบอุ่น เป็นต้น
3. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และไม่ใช่คิดตัวมาแต่กำเนิด เกิดขึ้นจากการที่บุคคลไปสัมผัสกับสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ยังมีนักจิตวิทยาบางกลุ่ม ได้จำแนกประเภทของแรงจูงใจออกตามหลักการ แสดงออกของพฤติกรรมได้เป็น 2 ประเภท (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทรุไทย, 2542)

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเอง โดยไม่มีผลจากสาเหตุภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องในการกีฬา เป็นแรงจูงใจในการเล่นเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง แรงจูงใจภายในมีความสำคัญและมีค่ามากสำหรับนักกีฬาแต่ละคนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬา

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากแรงผลักดันจากภายนอก หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่รอบตัวนักกีฬา เช่น เงินทอง รางวัล ชื่อเสียง เป็นต้น แรงจูงใจชนิดนี้เกิดจากแรงผลักดันของสังคมเป็นตัวกระตุ้น ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการของสังคม

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ในการศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอยู่ 5 ทฤษฎี (Wienburg & Gould, 1995; Cox, 1990 อ้างถึงใน สมบัติ กาญจนกิจ, 2538; นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, 2540; สืบสาย บุญวิโรตตร, 2536) และทฤษฎี Self-determination (Deci & Ryan, 1985) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปสู่การดำเนินการวิจัยจึงขอนำเสนอทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้แก่

1. ทฤษฎี แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจแบบประเมิน (Intrinsic and Cognitive Evaluation Theory)
2. ทฤษฎี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory)
3. ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory)
4. ทฤษฎีการกำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal Setting Theory)
5. ทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self-determination Theory)

ทฤษฎีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจแบบประเมิน (Intrinsic and Cognitive Evaluation Theory) (Wienburg & Gould, 1995)

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวเองโดยไม่มีรางวัลหรือผลจากสาเหตุภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง ในการกีฬาก็คือ เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน สนุกที่จะได้เล่น โดยไม่มีอิทธิพลภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง แรงจูงใจภายในเกิดได้อย่างไร เพิ่มเติมอย่างไร เดิมเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ได้ บอกแต่เป็นเพียงแรงขับภายในที่ตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานเท่านั้น ซึ่งแท้จริงแล้วมีมากกว่านั้น ดังนั้น เพื่อหาคำอธิบายจึงเกิดทฤษฎีแรงจูงใจแบบประเมินขึ้น ทฤษฎีแรงจูงใจแบบประเมิน (Cognitive Evaluation Theory) เป็นแรงจูงใจ

ภายในประเภทหนึ่งที่เกิดจากภายใน ต้องการความรู้สึกว่ามีความสามารถและเป็นผู้กำหนด
ต่อสถานการณ์ องค์ประกอบที่สำคัญคือความรู้สึกควบคุมและการประเมินข้อมูล

1. ความรู้สึกควบคุม (Perceive Controlling) หมายถึง การให้แรงเสริมภายนอก อาจเปลี่ยน
ได้ เมื่อคนเล่นกีฬาแบบมีแรงจูงใจภายในจะเล่นเพื่อความสุขที่แท้จริง แหล่งของแรงจูงใจก็คือ
ภายใน

แรงจูงใจภายนอกซึ่งเป็นแรงที่ทำให้เกิดการกระทำต่าง ๆ เพื่อสิ่งของ เงินรางวัล และ
ชื่อเสียงจะทำให้แรงจูงใจภายในลดลงถ้ามีความรู้สึกว่ารางวัลเป็นเหตุผลที่สำคัญในการเล่นกีฬา
หรือแข่งขันกีฬา ถ้าแข่งขันเพื่อรางวัลอย่างเดียว แรงจูงใจภายในก็ไม่เกิดขึ้น หรือไม่มีความสำคัญ
อีกต่อไป

2. การประเมินข่าวสาร (Information Process) เป็นกระบวนการที่มีรางวัล หรือสิ่งเร้า
ภายนอก ซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจภายใน องค์ประกอบที่สำคัญของการประเมินข่าวสารคือ การประเมิน
ข่าวสารว่ารางวัลมีผลต่อการรับรู้ว่ามีความสามารถ และการเป็นผู้กำหนดการกระทำของตน

แรงจูงใจภายในทำให้คนเล่นกีฬาและแข่งขันกีฬารู้สึกพอใจ สนุก และเป็นผู้กำหนด
สถานการณ์ ถ้ารางวัลทำให้รู้สึกว่าตนมีความสามารถและตนเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ แรงจูงใจ
ภายในจะเพิ่มขึ้นด้วย แต่ถ้ารางวัลทำให้รู้สึกว่าเป็นการบังคับหรือถูกควบคุมแรงจูงใจภายใน
ก็จะลดลงด้วย

รางวัลและอิทธิพลของรางวัลที่มีต่อการกีฬาขึ้นอยู่กับกระบวนการประเมินข่าวสารว่าจะไร
ที่สำคัญ ความรู้สึกว่ามีความสามารถหรือรางวัล การให้รางวัลแก่นักกีฬาดีเด่น หรือเล่น ได้ดี
เป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าจำเป็นต้องเล่นเพื่อรางวัล แรงจูงใจภายในก็จะลดลงด้วย

จะเห็นได้ว่ารางวัลมีผลต่อแรงจูงใจภายในทั้งผลเพิ่มและลด แรงจูงใจภายในขึ้นอยู่กับ
กระบวนการประเมินข่าวสารและความรู้สึกเป็นผู้ควบคุมความประสงค์ ดังนั้น การรับรู้ว่าคุณ
มีความสามารถ = การประเมินข่าวสาร + การควบคุม นั่นเอง โค้ชควรเน้นกระบวนการประเมิน
ข่าวสารมากกว่าการใช้รางวัลบังคับนักกีฬา การให้รางวัลเป็นการให้กับการเล่นที่ดีขึ้นมากกว่า
จะบังคับให้นักกีฬาเล่นให้ดีขึ้นเพื่อรางวัล ฉะนั้นรางวัลควรให้กับความพยายามของนักกีฬา
มากกว่าชัยชนะของนักกีฬา

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory) (Atkinson & Raynor,
1974)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงขับหรือสิ่งเร้าใจที่ทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นพยายาม
ที่จะไปถึงเป้าหมาย หรือลักษณะนิสัยในการที่เผชิญหน้าหรืออดหย่อนในการแข่งขัน รวมทั้ง
ความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศ หรือสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สำคัญ 2 ทฤษฎีดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland และ Atkinson (McClelland, 1961; Atkinson, 1964) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของคนก็คือ แรงจูงใจที่ต้องการผู้รู้ความสัมฤทธิ์หรือถอยหนีความล้มเหลว)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การที่นักกีฬาเตรียมตัวที่จะต่อสู้ หรือหลบหนีสภาพการแข่งขันกีฬา ซึ่งรวมถึงแนวคิดในด้านแรงปรารถนาที่มุ่งสู่ชัยชนะ ความสำเร็จ นั่นก็คือนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ เพราะมีแรงปรารถนาในใจ มิใช่ขนาด รูปร่างและความแข็งแรง อย่างเดียว

แมคเคลแลนดและแอทกินสัน ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจสู่ความสำเร็จนี้ระหว่าง ค.ศ. 1950-1970 ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้รับความสนใจมากที่สุดในเรื่องของจิตวิทยา ซึ่งเขาได้ใช้การคำนวณทางคณิตศาสตร์มาอธิบายความต้องการที่จะประสบความสำเร็จใช้ตัวอย่าง nAch ซึ่งแมคเคลแลนดได้เสนอ ปัจจัย 2 ประการ ที่จะบ่งชี้ความต้องการความสำเร็จของนักกีฬา ได้แก่ 1) สิ่งจูงใจสู่ความสำเร็จ (Motive to Achieve Success: Ms) 2) สิ่งจูงใจหลบหนีความล้มเหลว (Motive to Avoid failure: Maf)

ทฤษฎีแรงจูงใจสัมฤทธิ์ผลนี้ McClelland และ Atkinson (McClelland, 1961; Atkinson, 1964) ได้ร่วมกันสร้างทฤษฎีนี้ ซึ่งพยายามอธิบายถึงความต้องการที่จะทำงานมุ่งสู่ความสัมฤทธิ์ผลหรือเพื่อความเป็นเลิศในสภาพการที่มีการแข่งขัน

แมคเคลแลนดได้อธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการความสำเร็จในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งมีปัจจัยบ่งชี้ก็คือ ต้องการสำเร็จ (In Ach) ซึ่งลักษณะของผู้ที่ประสบความสำเร็จสูง (High Achieves) ได้แก่

1. มีความกล้าเสี่ยงพอประมาณ (Moderate Risk) คนที่ประสบความสำเร็จสูงต้องการการกล้าเสี่ยงพอประมาณเพื่อให้ได้ผลตอบแทนความสำเร็จและโอกาสของความสำเร็จด้วย
2. มีข้อมูลข่าวสารทันต่อสภาพการณ์ (Immediate Feed Back) นอกจากจะมีการกล้าเสี่ยงพอประมาณบุคคลจะต้องเลือก หรือสรรหาข้อมูลย้อนกลับทันต่อเหตุการณ์ทันทีทันใด เพื่อจะประเมินค่าสิ่งที่ตนกระทำและพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงมุ่งสู่ความสำเร็จ
3. การประสบความสำเร็จในงาน (Accomplishment) การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จขั้นสูงสุดจะต้องมีประสบการณ์ความสำเร็จในงานหรือการแสดงออกมีความพึงพอใจ และมีความต้องการสำเร็จในงานมากกว่า สิ้นข้างรางวัลและค่าตอบแทน
4. มีความหมกมุ่นในงาน (Preoccupation with Task) บุคคลที่ประสบความสำเร็จสูงย่อมมีนิสัยที่หมกมุ่นกับงานกล่าวคือเมื่อเริ่มต้นงานแล้วจะสานต่อจนกระทั่งสำเร็จไม่กระทำครั้ง ๆ กลาง ๆ และแรงจูงใจภายนอกเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ (Cox, 2002)

$$n \text{ Ach} = (M_s - M_{af}) (I_s \times P_s) + M_{ext}$$

$n \text{ Ach}$ = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

M_s = แรงจูงใจที่จะสู้เพื่อความสัมฤทธิ์

M_{af} = แรงจูงใจหนีจากความล้มเหลว

P_s = ความเป็นไปได้ที่จะประสบผลสำเร็จ

I_s = สิ่งเร้าจากความสัมฤทธิ์ ($I_s = 1 - P_s$)

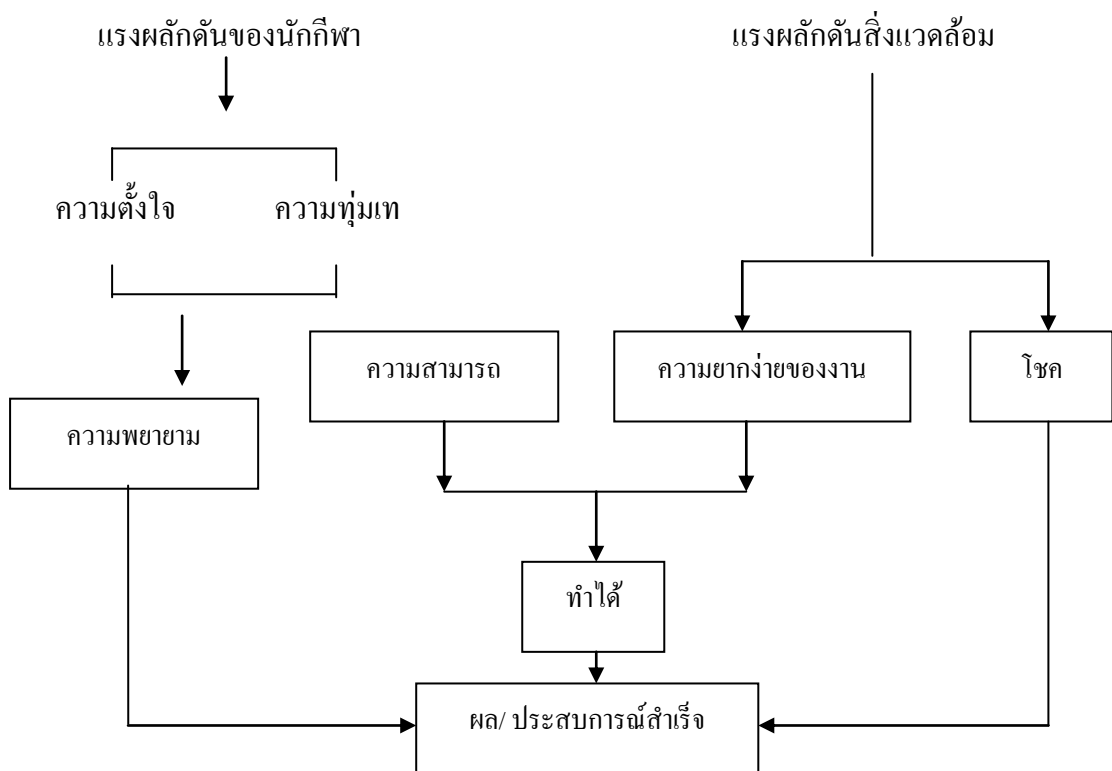
M_{ext} = สิ่งเร้าจากความสัมฤทธิ์หรือความสำเร็จ

จากสูตรนี้หมายความว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากความต้องการที่จะสู้เพื่อความสัมฤทธิ์ ลบด้วย ความต้องการที่จะหนีความล้มเหลว ซึ่งจะเพิ่มได้ด้วยแรงจูงใจภายนอกและความเป็นไปได้ที่จะสำเร็จ นั่นคือความเป็นไปได้ของผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจภายนอก มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา ดังนั้น ในสถานการณ์การแข่งขัน หากนักกีฬามีความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จต่ำ เห็นว่าเป็นกิจกรรมไม่ท้าทายความสามารถ แรงจูงใจที่จะเล่นจนเต็มความสามารถก็จะลดลง แต่ในทางตรงข้ามถ้านักกีฬาที่ต้องการที่จะประสบผลสำเร็จ เห็นว่ากิจกรรมที่ท้าทายความสามารถ ก็จะเกิดความต้องการที่จะแข่งขันและจะพยายามจนเต็มความสามารถจะทำให้เกิดพฤติกรรมกล้าเสี่ยง (Risk-taking Behavior) และการคาดหวัง (Performance Expectation) จากการแข่งขันกีฬา

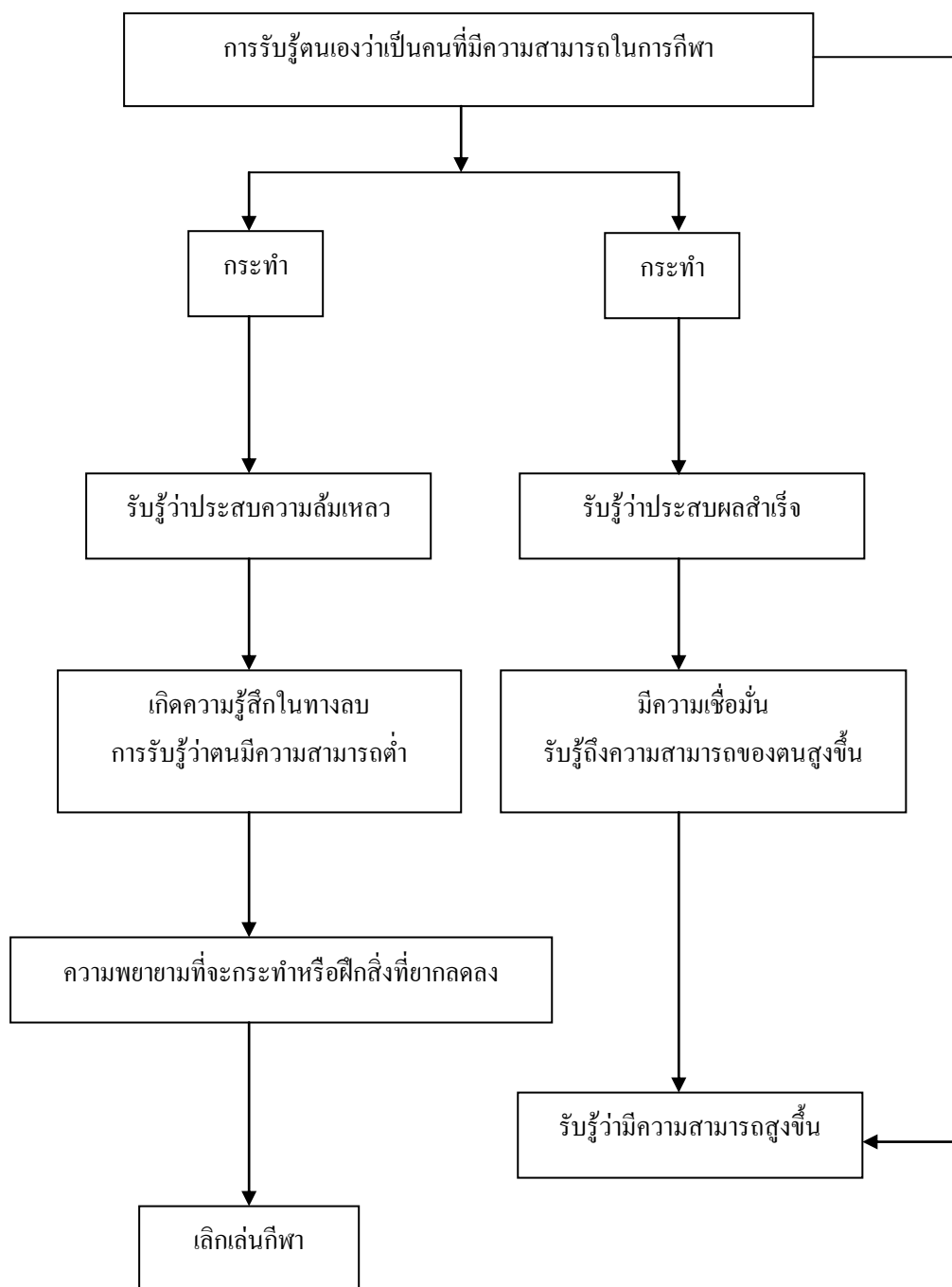
ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีแรกเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่อธิบายโดยรวมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของแรงจูงใจชนิดนี้ได้ดี แต่พบว่าเมื่อนำมาใช้จริงไม่สามารถกำหนดแรงจูงใจออกเป็นตัวเลขได้ ซึ่งเป็นการอธิบายหลักการเหตุผลของแรงจูงใจเชิงเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเริ่มต้นการศึกษาวิจัยในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ธุรกิจ โรงงานอุตสาหกรรมและการกีฬา

2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาร์เตอร์ (Harter's Competence Motivation Theory)

กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่ได้จากความรู้สึกว่าตนมีความสามารถและทำอะไรที่ยากขึ้นได้ ก็ต้องการที่จะทำหรือฝึกอะไรที่ยากกว่า เมื่อรับรู้ว่าคุณประสบผลสำเร็จ และในทางตรงข้ามจะไม่อยากทำเมื่อรู้ว่าตนเป็นคนล้มเหลว เป็นแรงจูงใจเกี่ยวกับการรับรู้ตนว่ามีความสามารถ ซึ่ง (Heider, 1944) และฮาร์เตอร์ได้พัฒนาทฤษฎีนี้ต่อโดยเน้นความสามารถ และประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ในการสร้างความเชื่อมั่นแห่งตน และมีความมั่นใจในความสำเร็จแห่งตนเอง เป็นการสร้างแรงจูงใจและประสบการณ์แห่งความสัมฤทธิ์ผล

ภาพที่ 5 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Heider, 1944)

ภาพที่ 6 โครงสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Harter (1999)

ดังนั้น ในการฝึกหรือแข่งขันกีฬา ถ้านักกีฬามีการรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถ ก็จะเกิดความมั่นใจ ความต้องการที่จะทำการฝึกให้มากยิ่งขึ้น มีแรงจูงใจที่กระทำมากขึ้น ผู้ฝึกสอน เพื่อร่วมทีม หรือคนใกล้ชิด มีผลมากในการสร้างเสริมให้เกิดการรับรู้ว่าคุณ

มีความสามารถ Bandura (1977) ได้เสนอการสร้างเสริมการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถอาจกระทำได้ด้วยดังนี้

1. การประสบผลสำเร็จ (Perceive Success) นักกีฬาควรถูกฝึกให้มีการรับรู้ว่าคุณ “ความสำเร็จ” ทั้งในการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ไม่ใช่การทำงานสำเร็จ หรือแพ้ - ชนะ แต่ควรเน้นที่ความพยายามที่จะกระทำ เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และควรเป็นจุดมุ่งหมายที่ยากขึ้นและทำได้

2. โดยการใช้คำพูดกระตุ้น เพื่อให้กำลังใจ (Verbal Persuasion) เป็นการพูดให้กำลังใจ สร้างความเชื่อมั่น จากโค้ช เพื่อน และคนใกล้ชิดอื่น ๆ เป็นการให้ผลย้อนกลับไปในทางบวก ก่อนลงแข่งขัน หรือขณะฝึกซ้อมทักษะใหม่ ๆ

3. โดยการให้สังเกต และเลียนแบบจากแม่แบบ (Vicarious Experience) โดยการใช้นักกีฬาที่มีอายุ เพศ และระดับความสามารถใกล้เคียงกันมาเป็นแม่แบบ เพื่อเปรียบเทียบและเห็นวิธีการ เพื่อเสริมความมั่นใจที่จะทำการฝึกซ้อม

4. โดยการกระตุ้นทางอารมณ์ (Emotional Arousal) ในการเล่นให้ได้ผลสูงสุดนั้น ควรมึระดับของแรงกระตุ้นที่พอเหมาะ ไม่ให้อยู่ในระดับสูงหรือต่ำเกินไป ดังนั้น การจัดปรับระดับแรงกระตุ้น เป็นสิ่งที่จะช่วยให้การฝึกซ้อมและแข่งขัน ได้ผลสูงสุดเต็มศักยภาพของนักกีฬา

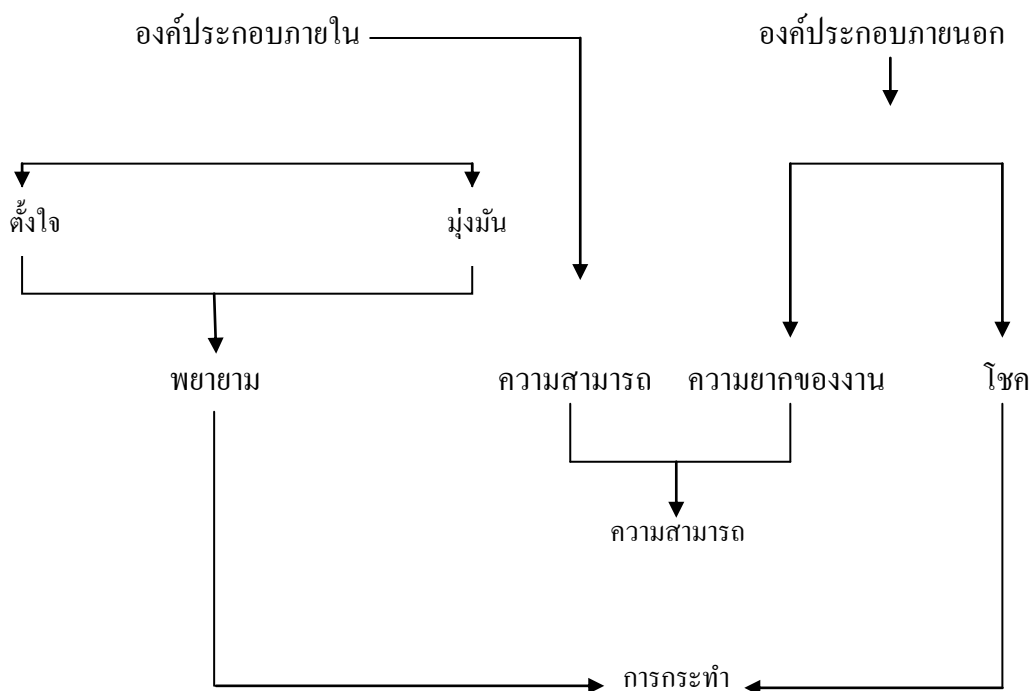
3. ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) (Heider, 1944, 1958)

การอ้างสาเหตุเป็นความพยายามของมนุษย์ ในการที่จะอธิบายการเข้าใจและทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยปัญหาการรับรู้ตนเอง โดยหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตนเอง โดยพยายามหาเหตุของการกระทำนั้น ๆ ซึ่งมีผลเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจนั่นเอง การอ้างสาเหตุเป็นแรงจูงใจปัญญา (Cognitive) ที่พัฒนามาจากทฤษฎีของไฮเดอร์ (Heider, 1944, 1958)

Roberts (1982) และ Weiner (1985) ได้อธิบายการอ้างสาเหตุว่าเป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความรู้สึก ความเชื่อมั่น และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของคน ๆ นั้นในการแข่งขันกีฬา และหลังการแข่งขันนักกีฬาจะเลือกเหตุผลมาอธิบายผลการเล่นว่า มีสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นอย่างไร

โครงสร้างของทฤษฎีการอ้างสาเหตุ

ต้นแบบของทฤษฎีคือ Heider (1944) อธิบายการอ้างสาเหตุไว้ว่าเป็นความพยายามของมนุษย์ในการที่จะเข้าใจ และทำนายพฤติกรรมเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตเพื่อที่จะทำให้แรงจูงใจในการกระทำนั้นมั่นคงและอธิบายความสามารถของตน ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบภายในและองค์ประกอบภายนอกหรือทั้งสองอย่างในการที่จะอธิบายความสามารถหรือความพยายามเพื่อที่จะอธิบายถึงความตั้งใจหรือความมุ่งมั่น องค์ประกอบภายนอกคือ ความยากของงาน (Task Difficulty) และ โชค (Luck) องค์ประกอบภายในคือ ความสามารถ (Ability) และความพยายาม (Effort)

ภาพที่ 7 โครงสร้างทฤษฎีการอ้างสาเหตุของ Heider (1944)

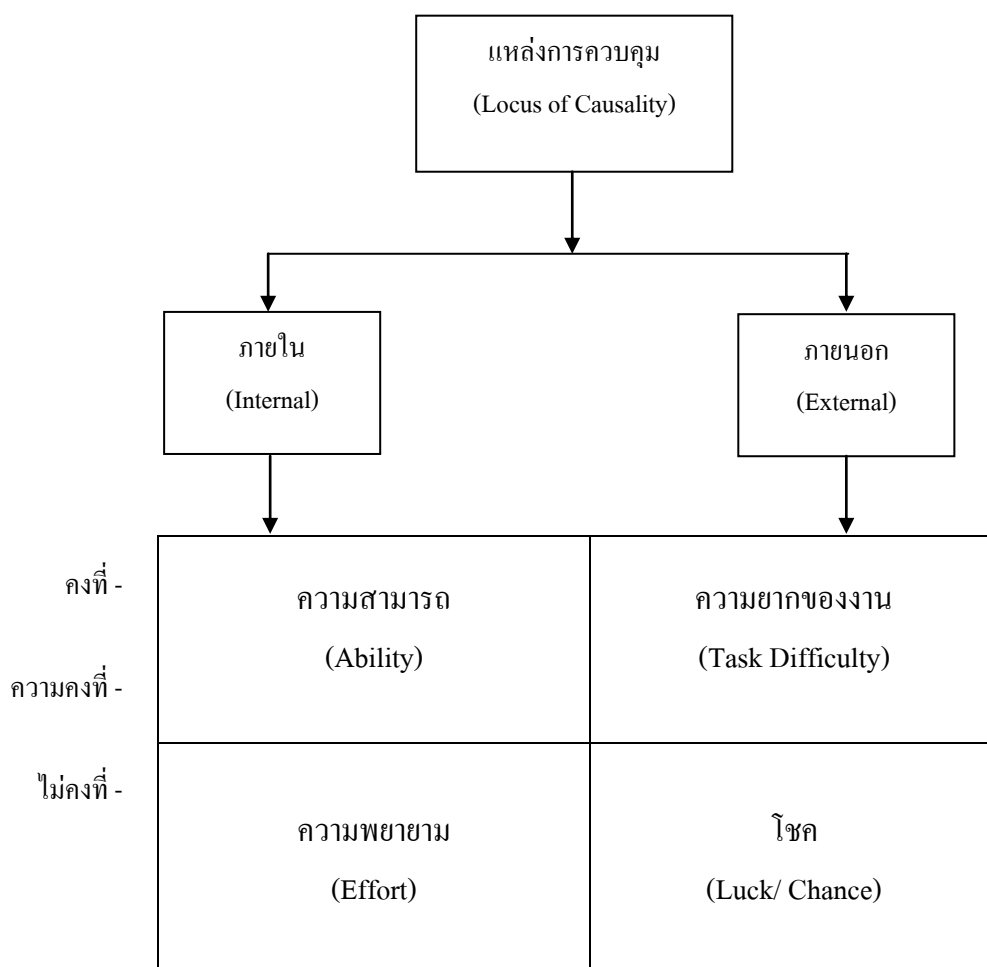
จากภาพที่ 7 Heider ได้อธิบายว่าการอ้างสาเหตุในการกระทำของตนเองเนื่องมาจาก องค์ประกอบภายใน คือ ความสามารถและความพยายาม องค์ประกอบภายนอกคือ ความยากของงาน โชคช่วย เช่น นักกีฬาจะบอกสาเหตุของการแพ้การแข่งขันที่ผ่านมาเพราะเขาเก่งกว่า ฝีมือดีกว่า (ความสามารถ) ชนะเพราะ โชคช่วยหรือเพราะกรรมการเข้าข้างผู้แข่งขัน (โชค) ทีมตรงข้าม เป็นแชมป์ 4 สมัย ทีมเราเพิ่งหัดใหม่ (ความยากของงาน) เป็นต้น

ทฤษฎีการอ้างสาเหตุของ Weiner (1972)

ไวเนอร์ ได้พัฒนาการอ้างสาเหตุของ Heider โดยแบ่งเป็น 2 ทิศทาง ดังภาพที่ 5 ได้แก่

1. ความคงที่ (Stability) ซึ่งประกอบด้วยความคงที่และความไม่คงที่ และแหล่งภายนอก ซึ่งมีผลต่อผลการเล่น และเชื่อว่าสาเหตุที่มีผลต่อความสามารถของการเล่น เนื่องมาจากองค์ประกอบภายนอก เช่น ความเชื่อ โอกาสและบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ เพื่อร่วมทีม กรรมการ Weiner เชื่อว่าการอ้างสาเหตุของมนุษย์ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

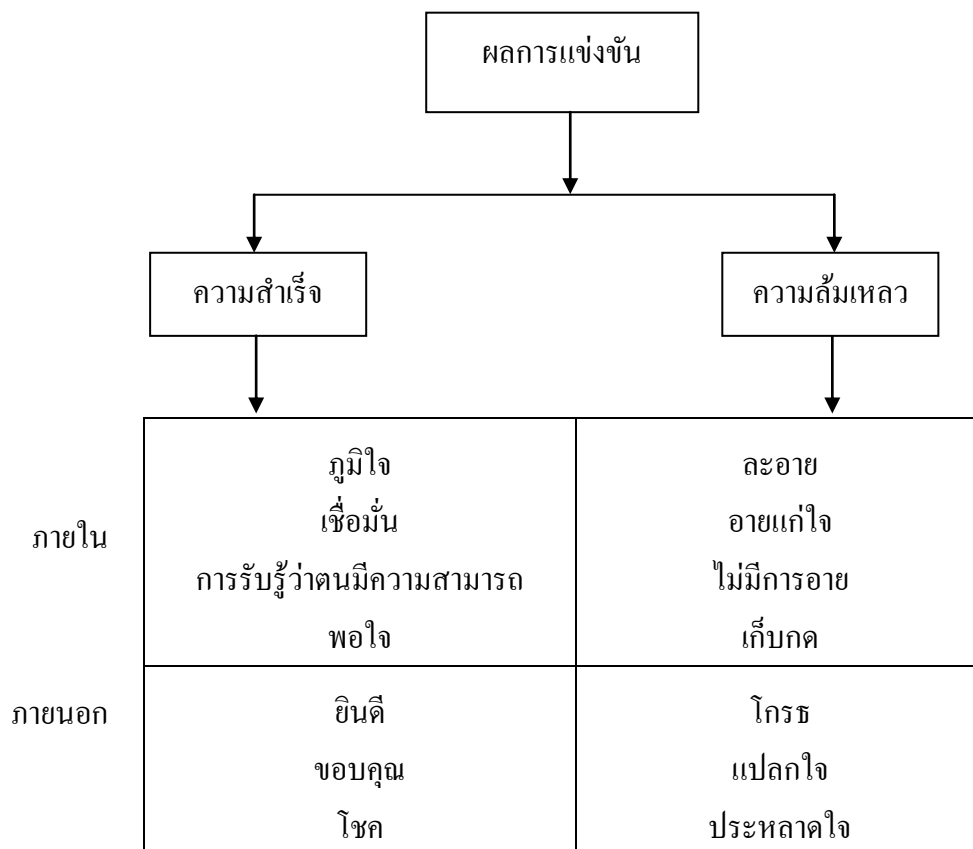
- 1.1 ความยากของงาน (Task Difficulty)
- 1.2 ความพยายาม (Effort)
- 1.3 ความสามารถ (Ability)
- 1.4 โชค (Luck)

ภาพที่ 8 ทฤษฎีการอ้างสาเหตุของ Weiner (1972)

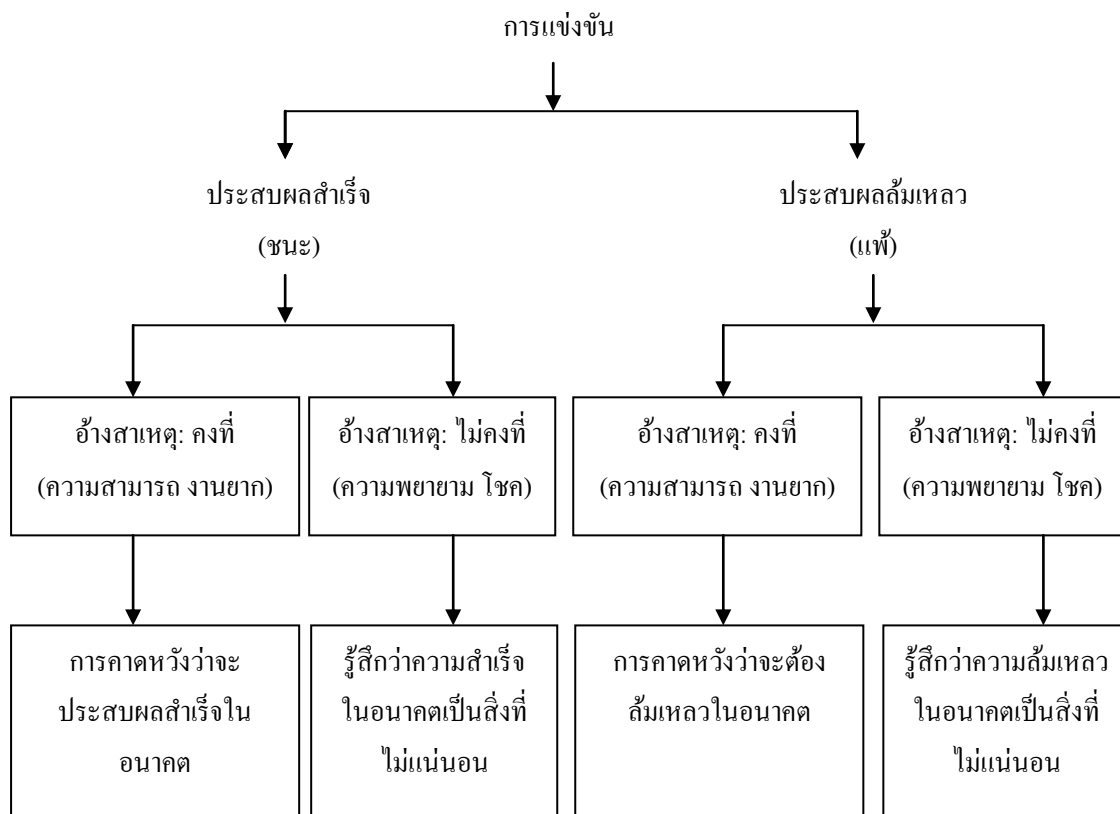
ต่อมา Weiner ได้เพิ่มองค์ประกอบการอ้างสาเหตุอีก 1 ประการ คือ การควบคุม ซึ่งเป็นสาเหตุที่ควบคุมได้หรือไม่ได้ ที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬาคนนั้น ๆ และเปลี่ยนจากแหล่งที่ทำได้ (Locus of Control) มาเป็นแหล่งสาเหตุ (Locus of Causality) นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ้างสาเหตุคือ กระบวนการสังคม ซึ่งมีผลต่อการสร้างค่านิยมของนักกีฬา และความแตกต่างในการรับรู้ในการประเมินผลความสามารถของตนเองในขณะนี้นักกีฬางานคนรับรู้และมองความสามารถของตนเองออกว่าเป็นผลสำเร็จหรือล้มเหลวจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ อาจจะแพ้หรือชนะก็ได้ จึงทำให้เกิดความไม่แน่นอนในการอธิบายถึงการอ้างสาเหตุของนักกีฬาคนนั้น ๆ อิทธิพลการอ้างสาเหตุต่อความรู้สึกและอารมณ์

จากการศึกษาพบว่า การอ้างสาเหตุ หรือการรับรู้สาเหตุและผล มีความสัมพันธ์กับผลการแข่งขันและอารมณ์ หากนักกีฬาอ้างสาเหตุของความสำเร็จหรือความล้มเหลวจากการแข่งขัน จะอ้างสาเหตุได้จากแหล่งที่เกิดทั้งภายในภายนอกซึ่งจะมีผลต่อความรู้สึกและอารมณ์ ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 ความสัมพันธ์ที่ได้จากแหล่งควบคุม (Weiner, 1972)

นอกจากนี้การอ้างความคงที่ (Stability) จะมีผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ดังภาพที่ 10

ภาพที่ 10 ผลการอ้างสาเหตุของความคงที่และไม่คงที่ของนักกีฬา (Weiner, 1972)

การอ้างสาเหตุของนักกีฬาเป็นการหาเหตุผลเข้าข้างตนเองเพื่อรักษาความภาคภูมิใจในตัวเองซึ่งเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการเล่นกีฬา โക്ഷเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยปรับการอ้างสาเหตุเมื่อมีการรับรู้ว่าจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว โดยเมื่อนักกีฬาประสบผลสำเร็จให้อ้างสาเหตุเป็นเพราะความสามารถของนักกีฬา + คงที่ (ภายใน - คงที่) เพื่อสร้างความเชื่อมั่น หากประสบความล้มเหลวจะอ้างสาเหตุเดิมไม่ได้ เพราะจะทำลายความเชื่อมั่นและแรงจูงใจของนักกีฬา ควรจะแนะให้อ้างสาเหตุเป็นเพราะขาดความพยายาม และคู่ต่อสู้เก่งกว่า (ภายนอก - ไม่คงที่) ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่คงที่ที่จะชนะตลอดไป ดังนั้นนักกีฬาควรมีความพยายามมากขึ้นและใช้เวลาในการฝึกซ้อมมากขึ้น

4. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal Setting Theory) (Burton, 1993)

นักจิตวิทยาการกีฬา กล่าวว่า เทคนิคการสร้างแรงจูงใจโดยกำหนดเป้าหมาย การกำหนดเป้าหมายเป็นเทคนิคในการสร้างแรงจูงใจที่มุ่งหวัง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเล่นกีฬา เพราะเป็น

การมุ่งเน้นให้เกิดความตั้งใจไปพร้อมกับการเพิ่มระดับของความอดทน ฝึกหรือเล่นกีฬา เช่นเดียวกับนักจิตวิทยา Gill (1986) เน้นเทคนิคการกำหนดเป้าหมายเป็นเทคนิคที่ช่วยในการรักษา ระดับของแรงกระตุ้นภายใน เพื่อการเพิ่มระดับความสามารถในการกีฬา การกำหนดเป้าหมาย ที่เหมาะสม ทำท่ายและชัดเจนเป็นตัวเพิ่มระดับความสามารถในการกีฬาและเป็นตัวเพิ่มระดับ ความมั่นใจเฉพาะอย่างด้วย

Tennant (1993) ให้คำจำกัดความของคำว่า เป้าหมาย (Goal) ไว้ว่า เป็นบางสิ่งบางอย่าง ที่เราต้องการรักษาไว้ขณะที่ยังมีสติอยู่และเป้าหมายมีคุณสมบัติ 2 ประการ

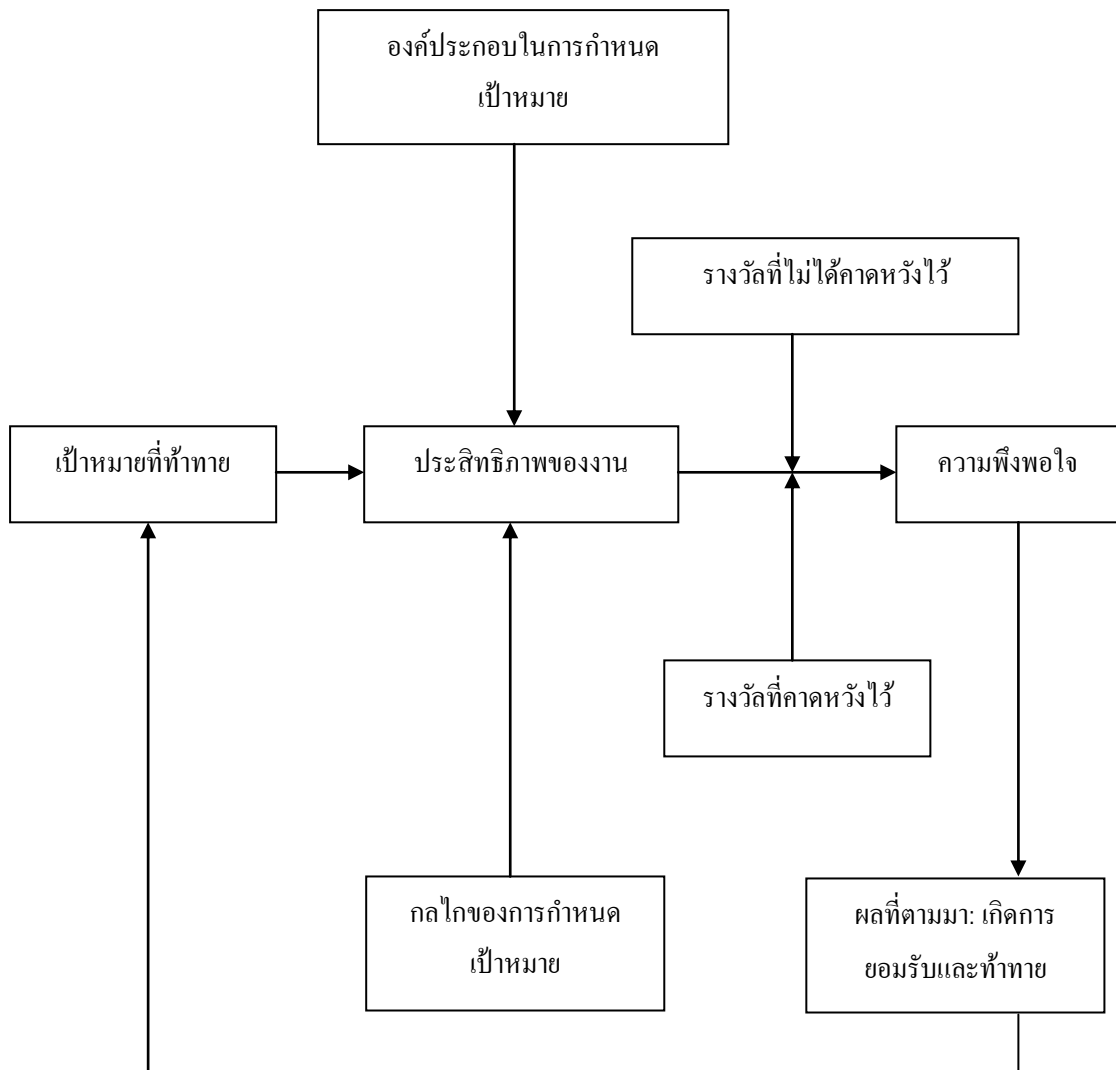
1. เนื้อหา หมายถึง วัตถุประสงค์หรือผลที่กำหนด
2. ความเข้มของงาน หมายถึง ปริมาณของงานหรือพลังที่ผู้กำหนดเป้าหมายจะใช้เพื่อ

ความสำเร็จของงานนั้น

ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting Theory)

Locke and Lattham (1990) ได้แสดงรูปแบบทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายไว้ดังภาพที่ 11 และอธิบายถึงหลักการทำงานของทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายไว้ว่า มีกระบวนการและองค์ประกอบ หรือตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายที่ดี หรือเหมาะสมไว้ 3 ประการคือ

1. ผลกระทบของการกำหนดเป้าหมายต่อทิศทาง ความเข้มข้นของงาน ความเพียรพยายาม และการพัฒนากลยุทธ์ในการพัฒนางานให้ดีขึ้น
2. องค์ประกอบทั้ง 4 ประการ มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายและงาน
3. องค์ประกอบทางสถานการณ์

ภาพที่ 11 ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Locke & Latham, 1990)

5. ทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self-determination Theory)

ตามทฤษฎี Self-determination นั้น Deci and Ryan (1985) ให้เหตุผลว่าทำไมแต่ละบุคคลถึงเลือกที่จะมีส่วนร่วม มีความพยายามทำสิ่งใด ๆ และยังคงกิจกรรมนั้นได้จนประสบความสำเร็จ สามารถแยกตามลำดับขั้นของพฤติกรรมตัดสินใจทำสิ่งนั้น ๆ ด้วยตนเองได้คือ เริ่มจากการที่ไม่ได้ตัดสินใจเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมใดด้วยตนเองหรือขาดแรงจูงใจ (A Motivation: AM) และสิ่งสำคัญต่อมาคือการตัดสินใจทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยเหตุที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation: EM) คือ ต้องการรางวัล หรือหลีกเลี่ยงการลงโทษ และสิ่งสุดท้ายการ

ที่ตัดสินใจเข้าร่วมหรือทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยความพึงพอใจของตนเองโดยเกิดจากตนเองโดยแท้จริง และทำอย่างมีความสุข ในลักษณะของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation: IM) โดยที่กระบวนการตั้งแต่ขาดแรงจูงใจ (Amotivation: AM) ไปจนกระทั่งถึงการเกิดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation: IM) นั้น Deci and Ryan (1985) ได้เสนอว่า สามารถแบ่งระดับพฤติกรรมของคนเราในเรื่องของแรงจูงใจออกเป็น 6 ระดับโดยสามารถไล่ระดับได้ตั้งแต่ทำพฤติกรรมโดยไม่ต้องมีแรงจูงใจใด ๆ เลย ไปจนถึงทำพฤติกรรมโดยมีแรงจูงใจจากภายในโดยในแต่ละระดับสามารถอธิบายได้ดังนี้

Behaviour	non self-determined			self-determined		
Locus of Motivation	None	Not-internalised		Internalised		
Type of Motivation	<i>Amotivation</i>	<i>Extrinsic Motivation</i>			<i>Intrinsic Motivation</i>	
Type of Regulation	Non-regulation	External Regulation	Introjected Regulation	Identified Regulation	Integrated Regulation	Intrinsic Regulation

ภาพที่ 12 ลำดับขั้นของพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจ (Deci & Ryan , 2000)

1. Non-regulation เป็นระดับที่การทำพฤติกรรมนั้นไม่ต้องอาศัยแรงจูงใจแต่อย่างใด โดยมากมักจะเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ หรือเราไม่สามารถควบคุมได้และรวมไปถึงพฤติกรรมใด ๆ ก็ตามที่ทำโดยไม่หวังผลอะไร

2. External Regulation เป็นระดับที่การทำพฤติกรรมนั้นอาศัยแรงจูงใจจากภายนอกล้วน ๆ เช่น ทำไปเพราะต้องการเงินรางวัล หรือคำชมเชย เป็นต้น

3. Introjected Regulation เป็นระดับที่การทำพฤติกรรมนั้นเริ่มอยู่ในการควบคุมโดยความต้องการของตนเองขึ้นมาบ้าง ทำเพื่อตอบสนองอีโก้ (Ego) ของตนเอง ทำเพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกผิด เป็นต้น

4. Identified Regulation เป็นระดับที่การทำพฤติกรรมนั้นเกิดจากความรู้สึกว่าเรามองเห็นคุณค่าของพฤติกรรมดังกล่าวเราอยากทำพฤติกรรมนั้นเพราะมันสำคัญ

5. Integrated Regulation เป็นระดับที่การทำพฤติกรรมนั้นกลายเป็นส่วนหนึ่งของเราไปเสียแล้วเรามองว่าพฤติกรรมนั้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเรา (ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วอาจเป็นไป

ได้ว่าแนวคิดของเราต่างหากที่แปรเปลี่ยนไปสอดคล้องกับการทำพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งหากอยู่ในระดับนี้เป็นระยะเวลาหนึ่ง ๆ มันก็จะนำไปสู่ระดับสุดท้ายคือ

6. Intrinsic Motivation หรือระดับที่เราทำพฤติกรรมนั้นเพราะเราอยากทำ ทำแล้วสนุก ทำแล้วมีความสุข

จากการศึกษานานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา ยกตัวอย่าง เช่น รูปแบบการฝึกที่เป็นแบบฝึกและแบบสอนช่วยเพิ่มแรงจูงใจภายในให้กับนักกีฬา (Amorose & Horn, 2000) และรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬาที่หลากหลายนั้นมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน ดังนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่ต้องค้นหารูปแบบการฝึกที่ทำให้นักกีฬาเกิดความพึงพอใจ เกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อมและแข่งขัน จนกระทั่งประสบความสำเร็จ (Amorose & Horn, 2001) จากการศึกษาของ Theodorakis and Gargalianos (2003) พบว่า ร้อยละ 73 ของผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นส่วนสำคัญที่สร้างแรงจูงใจและดึงดูดให้นักกีฬามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการฝึกสอนกีฬาเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างแรงจูงใจ การสร้างแรงจูงใจเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การแสดงผลออกทางด้านกีฬาและทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ (Duda & Treasure, 2001) ดังนั้นแรงจูงใจเป็นเรื่องแรกที่มีความเกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจภายนอกหรือแรงจูงใจภายใน (Weiss & Ferrer, 2002) ตามทฤษฎี Self-determination Theory ของ Deci and Ryan (1985) นั้น Amorose and Horn (2000) พบว่า การให้ผลย้อนกลับจากผู้ฝึกสอนกีฬาหลาย ๆ แบบจะส่งผลต่อระดับแรงจูงใจเพราะแรงจูงใจภายในเป็นเป้าหมายสำคัญที่จะทำให้ นักกีฬายังคงเล่นกีฬา ฝึกซ้อม รวมไปถึงแข่งขัน จนกระทั่งประสบความสำเร็จ และทำสิ่งเหล่านี้ อย่างมีความสุข Gillet et al. (2010) พบว่าการตอบสนองความพึงพอใจพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน เมื่อนักกีฬาได้รับการตอบสนองความพึงพอใจในระดับสูง ก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจภายในสูงเช่นเดียวกัน Theodorakis and Gargalianos (2003) พบว่า ร้อยละ 73 ของผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นส่วนสำคัญที่สร้างแรงจูงใจและดึงดูดให้นักกีฬามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ แสดงให้เห็นว่า การทำทุกทางเพื่อสร้างแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากแรงจูงใจเป็นตัวกำหนดระดับของความเข้มข้น ทิศทางในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Observational Research) โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน และแรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผู้วิจัยเสนอขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย
3. การเตรียมและพัฒนาแบบสอบถาม
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 2,000 คน (จากการสอบถามจาก คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556) กำหนดหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ .05 เนื่องจากทราบตัวเลขขนาดประชากร ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

โดย n คือ จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนประชากร

e คือ ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ = .05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{2,000}{(1+2,000(.05)^2)} \\ &= \frac{2,000}{5} \\ n &= 400 \approx 400 \text{ คน} \end{aligned}$$

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น จึงกำหนดให้เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม อย่างน้อย 400 คน อีกทั้งมีความเพียงพอที่จะนำมาข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ด้วยโมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM) เนื่องจากขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมควรมีขนาด อย่างน้อย 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ (Hair, Anderson, Tatham & Black, 1998) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรสังเกตได้ จากกรอบแนวคิดในการวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 10 ตัวแปรสังเกตได้ ขนาดตัวอย่างที่ เหมาะสมสำหรับ โมเดลสมการ โครงสร้าง จึงควรมีอย่างน้อย 200 คน จึงทำให้การวิจัยได้กำหนด ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมคือ อย่างน้อย 400 คน

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยนักวิจัย (อารงค์ สุทธศาสตร์, 2547) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธี การสุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งชั้นภูมิ โดยจำแนกตามสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ มหาวิทยาลัย ของรัฐ, มหาวิทยาลัยเอกชน, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยราชภัฏ

โดยมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวนทั้งสิ้นอย่างน้อย 200 คน ประกอบด้วยมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สถาบันการพลศึกษาชุมพร สถาบันการพลศึกษากระบี่ มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวนทั้งสิ้นอย่างน้อย 40 คน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวนทั้งสิ้นอย่างน้อย 120 คนประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช ราชภัฏยะลา ราชภัฏสงขลา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวนทั้งสิ้นอย่างน้อย 40 คน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ในแต่ละกลุ่ม สถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ทำการสุ่มเลือกตัวอย่างเฉพาะตัวแทนนักกีฬาจากสถาบันดังกล่าว ที่เข้าถึงง่าย เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน เป็นอย่างน้อย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ที่แบ่งโครงสร้างของ แบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ ชนิดกีฬา ประเภทกีฬา อายุ ระดับการศึกษา ระดับการแข่งขัน ระยะเวลาที่ได้รับการ โค้ช ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา (Leadership Scale for Sports: LSS; Chelladurai, 1984) ฉบับภาษาไทย (Boonveerabut, 1993) ประกอบไปด้วย 40 ข้อคำถาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบของการฝึกสอน 5 รูปแบบ มีลักษณะเป็นตัวเลือก 5 ระดับ ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุลักษณะของการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา ที่สะท้อนรูปแบบของการสอนกีฬา จาก 1 หมายถึง ใช้ในการสอนน้อยที่สุด ถึง 5 หมายถึง ใช้ในการสอนมากที่สุด โดยแต่ละแบบรูปแบบของการฝึกสอนกีฬามีข้อคำถาม ดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอนมีจำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23, 26, 29, 32, 35 และ 38
2. ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย มีจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 9, 15, 18, 21, 24, 30, 33 และ 39
3. ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6, 12, 27, 34, และ 40
4. ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 7, 13, 19, 22, 25, 31, และ 36
5. ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 10, 16, 28 และ 37

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .91 แยกตามรายรูปแบบพฤติกรรมได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .70-.81 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ดังนั้น แบบสอบถามรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา ที่ถูกพัฒนา โดย Boonveerabut (1993) จึงสามารถนำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา (Ng et al., 2011) 3 ด้าน ประกอบไปด้วย 20 ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นตัวเลือก 7 ระดับ ที่ถาม ความรู้สึกเกี่ยวกับการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา จาก 1 หมายถึง ไม่ถูกต้องเลย ถึง 7 หมายถึง ถูกต้องมากที่สุด แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อยคือ

- ด้านที่ 1 การรับรู้ความสามารถ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 4 และ 5
  - ด้านที่ 2 การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15
  - ด้านที่ 3 การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 16, 17, 18, 19 และ 20
- โดยแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แยกตามรายรูปแบบ การรับรู้ มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .80-.87 และทั้งฉบับ .83 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจภายใน ที่พัฒนามาจากแบบสอบถามของ Vallerand and Fortier (1998) ประกอบไปด้วย 12 ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า

7 ระดับ ได้แก่ ไม่สอดคล้องกันเลย จนถึง มีความสอดคล้องกันมากที่สุด โดยแบบสอบถาม แรงจูงใจภายใน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .89 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีลักษณะแบบ รายงานตนเองถึงลักษณะของความสำเร็จทางการกีฬา (ชัยรัตน์ ชูสกุล และธนิศา จุลวนิชย์พงษ์, 2553) แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบย่อย ประกอบไปด้วย 14 ข้อคำถาม เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 อันดับ (อันดับ 1 ไม่ตรงเลยกับความคิดของฉัน จนถึงอันดับ 5 ตรงมากที่สุดกับความคิดของฉัน) ได้แก่ 1) ความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 12, 13, 4 และ 11 2) รางวัลและความมีชื่อเสียง ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 2, 3, 1, 8 และ 14 3) การควบคุมตนเอง เพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 7, 6, 9, 10 และ 5

แบบวัดความสำเร็จทางการกีฬามีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยมีค่าไอเกน และความแปรปรวน เท่ากับ 2.83 และ 20.22 (องค์ประกอบที่ 1) 2.63 และ 18.75 (องค์ประกอบที่ 2) และ 2.63 และ 18.75 (องค์ประกอบที่ 3) และการหาความเชื่อมั่น โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบราค มีค่าเท่ากับ .78 .76 และ .79 สำหรับองค์ประกอบที่ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ และ .88 สำหรับทั้งฉบับ แสดงให้เห็นว่าแบบวัดความสำเร็จทางการกีฬาตั้งแต่ละองค์ประกอบย่อย และรวม มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่นอยู่ในระดับเกณฑ์ที่ดี

การเตรียมและพัฒนาแบบสอบถาม

1. การนำแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจ ภายในมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการแปลกลับ โดยแปลต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย และแปลกลับจากภาษาไทยเป็นฉบับภาษาอังกฤษอีกครั้ง โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้าน จิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกาย และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ต่อจากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาฉบับแปลกลับเป็น ภาษาอังกฤษเปรียบเทียบกับต้นฉบับ โดยผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา (Brislin, 1970, 1976) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 นำแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจ ภายใน ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกาย ที่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน ทำการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จากนั้นทำการปรับเนื้อหา ของแบบสอบถามทั้งสองชุดให้เป็นฉบับเดียว

1.2 นำแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจ ภายใน ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกาย ที่มีความสามารถ ทางด้านภาษาอังกฤษอีกจำนวน 1 ท่าน ทำการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

1.3 นำแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจ ภายใน ฉบับภาษาอังกฤษ ที่แปลจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกาย ส่งให้กับเจ้าของภาษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจำนวน 1 ท่านพิจารณาความสอดคล้องของความหมายในแบบสอบถาม หากมีข้อความที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยจะนำข้อคำถามเหล่านั้น ดำเนินการตามขั้นตอนข้างต้นอีกครั้ง

1.4 นำแบบสอบถาม การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจ ภายใน ที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้กับนักกีฬามหาวิทยาลัย (จำนวน 30 คน) ที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น ขณะเดียวกันก็นำแบบสอบถาม รูปแบบการฝึกสอนกีฬา และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ไปทดลองใช้กับนักกีฬามหาวิทยาลัย (จำนวน 30 คน) ที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง เช่นเดียวกัน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbrach's Alpha Coefficient)

$$\text{สูตร } (\alpha) r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} คือ สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k คือ จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

s_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

s_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม

1.5 หลังจากนั้นดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เพื่อพัฒนามาตรฐานของแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจภายในด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ของตัวแปรการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit Measure) ในกรณีโมเดลไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จำเป็นต้องมีการปรับโมเดลด้วยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของตัวแปร ตามที่ Modification Indices (MI) แนะนำให้ปรับค่า จนทำให้ค่าสถิติ ไคว-สแควร์ ที่คำนวณได้อยู่ระหว่าง 2-3 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งไม่ควรปรับโมเดลข้ามองค์ประกอบ (MacCallum, 1986; MacCallum, Roznowski, & Necowitz, 1992) หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของ

แบบสอบถาม การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) และหาค่าความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบ (Composite Reliability: CR)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ขอนหนังสือจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้ฝึกสอนของทีมตัวแทนสถาบันอุดมศึกษาในภาคใต้ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
3. ผู้วิจัยทำการติดต่อกับผู้ฝึกสอน โดยตรงทางโทรศัพท์อีกครั้งหนึ่งเพื่อนัดหมาย สถานที่ และเวลาในการเก็บข้อมูลกับนักกีฬา โดยการเก็บข้อมูลของนักกีฬา จากสนามการแข่งขัน หรือจากสนามการฝึกซ้อม ในแต่ละสถานที่
4. ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมผู้ช่วยวิจัยอีก 3 ท่าน ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บ ดังนี้ ข้อมูลรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา โดยใช้แบบสอบถาม ดังนี้ 1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักกีฬา 2. แบบสอบถามการเป็นผู้นำทางการกีฬา 3. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา 4. แบบสอบถามแรงจูงใจภายใน และ 5. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยขั้นที่ 1. ผู้วิจัยแนะนำตัวเองและอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงความหมาย องค์ประกอบของรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายในว่าเป็นอย่างไร และการตอบแบบสอบถามมีขั้นตอนอย่างไรบ้าง ขั้นที่ 2. ผู้เข้ารับการทดสอบกรอกแบบฟอร์มการยอมรับการเข้าร่วมงานวิจัย ขั้นที่ 3. ผู้เข้ารับการทดสอบทำการตอบแบบสอบถาม ทั้ง 5 ตอน และเมื่อการตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้น ผู้วิจัยรับแบบสอบถามกลับและทำการตรวจสอบความถูกต้อง ผู้วิจัยทำการขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติในการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างในการทดสอบแบบจำลอง และสมมติฐานการวิจัย เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ โดยอาศัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุจากกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ เพื่อตรวจสอบว่า ข้อมูลที่ได้ ตรงกับการสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎีหรือไม่ โดยการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล เพื่อตรวจสอบโมเดลสมมติฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นการประเมินผลความถูกต้องของโมเดล โดยประเมิน 2 ส่วน คือ 1) ประเมินความกลมกลืนของโมเดลแบบข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม และ 2) ประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญของโมเดล (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โดยการประเมินในส่วนนี้จะนำไปสู่การพัฒนาโมเดลต่อไปด้วยเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบโมเดลในงานวิจัยมีดังนี้

2.1 ประเมินความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลประจักษ์ในภาพรวม ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินความกลมกลืนได้แก่

2.1.1 ค่าสถิติไคสแควร์ ทำการทดสอบว่าเมทริกซ์ ความแปรปรวนร่วมของประชากรแตกต่างจากเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมจากการประมาณค่าหรือไม่ กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนแบบที่ 1 (Type I Error) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น ถ้าค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากรไม่แตกต่างจากเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากรร่วมจากการประเมินค่า สรุปได้ว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยสมบูรณ์แบบ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว หากที่จะหาโมเดลที่มีความกลมกลืนอย่างสมบูรณ์ได้ จึงนิยมใช้สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) แทนซึ่งควรอยู่ระหว่าง 2-3 จะแสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั่นเอง (Bollen, 1989)

2.1.2 ดัชนีบ่งบอกความกลมกลืน (Fit Index) เป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับ โมเดลที่กำหนดขึ้น ได้แก่ ดัชนีจีเอฟไอ (Goodness of Fit Index: GFI) ดัชนีเอจีเอฟไอ (Adjust Goodness of Fit Index: AGFI) ดัชนีเอนเอฟไอ (Normal Fit Index: NFI) และดัชนีไอเอฟไอ (Incremental Fit Index: IFI) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 แต่ค่าที่สูงกว่า .90 ถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Arbuckle, 1995) โดยค่าที่เข้าใกล้ 1 จะบ่งบอกว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลสูงด้วย (Bollen, 1989) และดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ซึ่งดัชนี CFI ไม่ควรต่ำกว่า .90 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Diamantopoulos, & Siguaw, 2000)

2.1.3 คำนีอาร์เอ็มเอสอีเอ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นดัชนีที่ถูกพัฒนาขึ้นเนื่องจากการทดสอบไคสแควร์ ค่าสถิติขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่าง (n) ต่อชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) ถ้าจำนวนพารามิเตอร์เพิ่มขึ้น ค่าไคสแควร์ก็จะลดลง ทำให้การทดสอบมีแนวโน้มไม่มีนัยสำคัญ ค่าอาร์เอ็มเอสอีเอ (RMSEA) เป็นดัชนีบ่งบอกความกลมกลืนของโมเดลกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร โดยควรมีค่าต่ำกว่า .05 (Brown & Cudeek, 1993) แต่ไม่ควรเกิน .80 จึงจะเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Arbuckle, 1995)

2.1.4 ค่าอาร์เอ็มอาร์ (Root Mean Square Residual: RMR) เป็นดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรของประชากรกับการประเมินค่า ซึ่งดัชนีจะใช้ได้ดีเมื่อตัวแปรสังเกตทั้งหมดเป็นตัวมาตรฐาน โดยที่ค่าใกล้ศูนย์มากแสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen, 1989)

2.2 ประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญในโมเดลภายหลังจากการประเมินความกลมกลืนของโมเดลในภาพรวมแล้ว สิ่งที่มีความสำคัญมากที่ต้องประเมินคือการตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละส่วนว่ามีความถูกต้องและอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผล การตรวจสอบนี้จะทำให้ทราบว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างแท้จริงหรือไม่ ในแต่ละส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในงานวิจัยชิ้นนี้พิจารณาพารามิเตอร์ใน 2 กลุ่มได้แก่

2.2.1 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error: SE) โดยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานควรมีขนาดเล็ก ในการตีความว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีขนาดเล็กหรือใหญ่นั้น พิจารณาจากค่าพารามิเตอร์ว่ามีนัยสำคัญหรือไม่ หากค่าพารามิเตอร์มีนัยสำคัญ แสดงว่า ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดเล็ก หากค่าพารามิเตอร์ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดใหญ่ ซึ่งบ่งบอกได้ว่าแบบจำลองยังไม่ดีพอ (นำชัย สุภฤกษ์ชัยสกุล, 2550) สำหรับการประเมินค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานด้วยโปรแกรม Lisrel นั้น เมื่อมีการประเมินค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดวางนัยทั่วไป (OLS) จะถูกต้องและแม่นยำ เมื่อตัวแปรสังเกตในแบบจำลองมีการแจกแจงแบบโค้งปกติหลายตัวแปร (Joreskog & Sorbom, 1993)

2.2.2 สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (Square Multiple Correlation: R^2) หรือค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรสังเกตมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยค่าสถิติที่มีค่าสูง แสดงว่าแบบจำลองมีความเที่ยงตรง (Joreskog & Sorbom, 1993) แต่ถ้าสถิติมีค่าน้อย แสดงว่าแบบจำลองนั้นมีความเที่ยงตรงน้อยยังไม่มีประสิทธิภาพ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) และการพิจารณาแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นว่าสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรได้ถึงร้อยละ 40 ย่อมถือได้ว่าเป็นผลลัพธ์ที่ดีและยอมรับได้ (Sarlis & Strenkhorst, 1984)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผลการวิจัยจะถูกนำเสนอรายละเอียดเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาแบบสอบถาม การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน

ตอนที่ 2 รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ตอนที่ 1 การพัฒนาแบบสอบถาม การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน

การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ในครั้งนี้ ใช้วิธีการแปลกลับ โดยแปลต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกายและภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ จากนั้นแปลกลับจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษอีกครั้ง โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกายและภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาฉบับที่แปลกลับเป็นภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบกับต้นฉบับโดยชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา จำนวน 1 ท่าน

การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา

จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (2003) เท่ากับ .91 .83 .89 และ .88 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจภายใน ใช้การวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรงสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ Lisrel Version 8.72 (Joreskog & Sorbom, 1996) เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit Measure) ในกรณีโมเดลไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จำเป็นต้องมีการปรับโมเดลด้วยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัว ระหว่างค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของตัวแปรตามที่ Modification Indices (MI) แนะนำให้ปรับค่า จนทำให้ค่าสถิติ ไคว-สแควร์ ที่คำนวณได้อยู่ระหว่าง 2-3 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งไม่ควรปรับโมเดลข้ามองค์ประกอบ (MacCallum, 1986; MacCallum et al., 1992) หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจภายในโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) และหาค่าความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบ (Composite Reliability: CR)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจภายใน

ส่วนที่ 1 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา เป็นวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Secondary Order Confirmatory Factor Analysis) โดยวิธีไลค์ลิสต์สูงสุด (Maximum Likelihood) ซึ่งเป็นวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่มีความคงเส้นคงวามีประสิทธิภาพ และเป็นอิสระจากมาตรวัด วิเคราะห์ข้อมูลในรูปของความสัมพันธ์หรือความแปรผันร่วมกัน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 42) ในการประมาณค่าความสอดคล้องของโมเดลโดยใช้ค่าสถิติ ไคสแควร์/ ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) คำนีที่บ่งบอกถึงความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลที่กำหนดขึ้น ประกอบด้วย คำนี GFI (Goodness of Fit), คำนี AGFI (Adjust Goodness of Fit Index), คำนี NFI (Normal Fit Index) คำนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) (Comparative Fit Index) คำนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรของประชากร (RMR) (Root Mean Square

Residual) และดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือของการประมาณค่า (RMSEA) (Root Mean Square Error of Approximation)

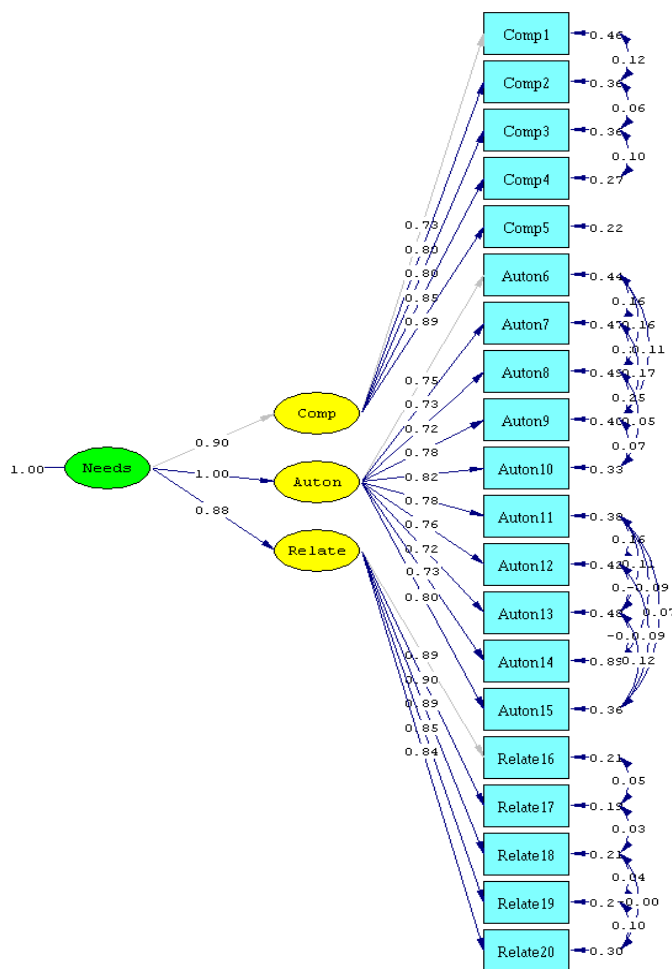
ผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลการวัดการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ที่พัฒนาขึ้นภายหลังการปรับ โมเดลด้วยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของตัวแปรตามที่ Modification Indices (MI) แนะนำให้ปรับค่า จำนวนพารามิเตอร์ทั้งสิ้น 24 คู่ จนทำให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อันเนื่องจาก สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.48 ซึ่งอยู่ระหว่าง 2-3 ผ่านหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ .90 พบว่า ดัชนีทุกตัว ได้แก่ GFI = .92, AGFI = .91, NFI = .99, CFI = .99 ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า .05 พบว่า ดัชนี RMR = .04, RMSEA = .04 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน เมื่อเทียบกับก่อนปรับ โมเดลที่ยังไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์	
		ก่อนปรับโมเดล	หลังปรับโมเดล
χ^2/df	2-3	7.97	2.48
GFI	$\geq .90$	.75	.92
AGFI	$\geq .90$	.69	.91
NFI	$\geq .90$	.96	.99
CFI	$\geq .90$	.97	.99
RMR	$< .05$	.12	.04
RMSEA	$< .05$	.13	.04
สรุปโมเดลที่พัฒนาขึ้น		ไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์	กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การพิจารณาผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญในโมเดลภายหลังจากการประเมินความกลมกลืนของโมเดลแล้ว (Component Fit Measure) พบว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬามาจาก 3 องค์ประกอบคือ 1) การรับรู้ความสามารถ ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .73-.89 จึงทำให้มีความผันแปรร่วมกันอยู่ระหว่างร้อยละ

54.0-78.0) 2) การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ประกอบด้วย 10 ข้อคำถาม (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง 0.72-0.82 จึงทำให้มีความผันแปรร่วมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 51.0-67.0) และ 3) การรับรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .84-.90 จึงทำให้มีความผันแปรร่วมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 70.0-81.0) รวมจำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ (ไม่มีข้อคำถามใดหลุดตัดออก) แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นจึงมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ทั้งนี้ เนื่องจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบในแต่ละข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, หน้า 4-19) และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแต่ละองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .91-.95 และ ทั้งฉบับเท่ากับ .86 ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ .70 ขึ้นไป (Nunnally, 1978) ตลอดจนค่า ความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบ (CR) อยู่ระหว่าง .64-.87 ผ่านเกณฑ์ .60 ขึ้นไป (Diamantopoulos & Siguaw, 2000, p. 91) ดังภาพที่ 13

Chi-square= 355.05, df= 143, GFI= .92, RMR = .04, RMSEA= .04

ภาพที่ 13 โมเดลการวัดการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัย

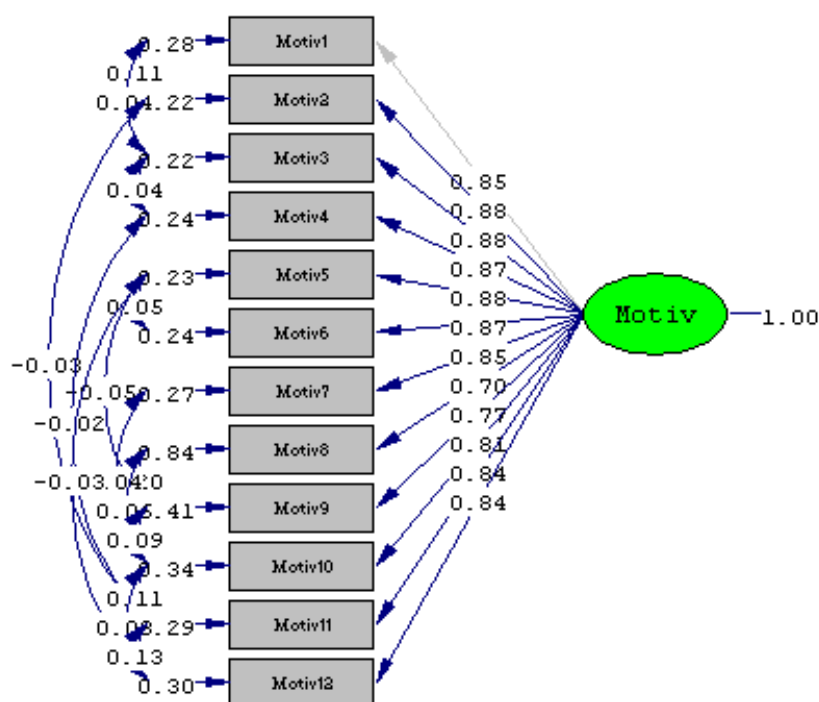
ส่วนที่ 2 แรงจูงใจภายใน เป็นวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง (First Order Confirmatory Factor Analysis) โดยวิธีไลค์ลิสต์สูงสุด (Maximum Likelihood) ซึ่งเป็นวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่มีความคงเส้นคงวามีประสิทธิภาพและเป็นอิสระจากมาตรวัด วิเคราะห์ข้อมูลในรูปของความสัมพันธ์หรือความแปรผันร่วมกัน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 42) ในการประมาณค่าความสอดคล้องของโมเดลโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์/ ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) ดัชนีที่บ่งบอกถึงความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลที่กำหนดขึ้น ประกอบด้วย ดัชนี GFI (Goodness of Fit), ดัชนี AGFI (Adjust Goodness of Fit Index), ดัชนี NFI (Normal Fit Index) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) (Comparative Fit Index) ดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรของประชากร (RMR) (Root Mean Square Residual) และดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือของการประมาณค่า (RMSEA) (Root Mean Square Error of Approximation)

ผลการวิเคราะห์พบว่า โมเดลการวัดแรงจูงใจภายในที่พัฒนาขึ้นภายหลังการปรับโมเดลด้วยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของตัวแปรตามที่ Modification Indices (MI) แนะนำให้ปรับค่า จำนวนพารามิเตอร์ทั้งสิ้น 15 คู่ จนทำให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อันเนื่องจาก สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.12 ซึ่งอยู่ระหว่าง 2-3 ผ่านหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ .90 พบว่า ดัชนีทุกตัวได้แก่ GFI = .97, AGFI = .99, NFI = .99, CFI = 1.00 ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า .05 พบว่า ดัชนี RMR = .04, RMSEA = .04 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน เมื่อเทียบกับก่อนปรับโมเดลที่ยังไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลการวัดแรงจูงใจภายใน

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์	
		ก่อนปรับโมเดล	หลังปรับโมเดล
χ^2/df	2-3	9.64	2.12
GFI	$\geq .90$	.82	.97
AGFI	$\geq .90$	.74	.94
NFI	$\geq .90$	.97	.99
CFI	$\geq .90$	.97	1.00
RMR	$< .05$	.09	.04
RMSEA	$< .05$	.15	.04
สรุปโมเดลที่พัฒนาขึ้น		ไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์	กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การพิจารณาผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญในโมเดลภายหลังจากการประเมินความกลมกลืนของโมเดลแล้ว (Component Fit Measure) พบว่า แรงจูงใจภายในประกอบด้วย 12 ข้อคำถาม (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.70-0.88 จึงทำให้มีความผันแปรร่วมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 49.0-78.0 ไม่มีข้อคำถามใดทุกตัดออก) แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นจึงมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ทั้งนี้เนื่องจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบในแต่ละข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (ค่าสัมบูรณ์) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, หน้า 4-19) และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ทั้งฉบับเท่ากับ .91 ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ .70 ขึ้นไป (Nunnally, 1978) ตลอดจนค่าความเชื่อมั่นของแต่ละองค์ประกอบ (CR) เท่ากับ 0.74 ผ่านเกณฑ์ 0.60 ขึ้นไป (Diamantopoulos & Siguaw, 2000, p. 91) ดังภาพที่ 14

Chi-square = 82.50, df = 39, GFI = .97, RMR = .04, RMSEA = .04

ภาพที่ 14 โมเดลการวัดแรงจูงใจภายในที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัย

ตารางที่ 3 สรุปค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
การกีฬาและแรงจูงใจภายใน

ตัวย่อ	การตอบสนองความต้องการพื้นฐานการกีฬา (Needs)	λ	t-test	R^2	α	CR
Comp	การรับรู้ความสามารถ (Competence)	0.90	.	0.80	0.92	0.71
Comp1	ฉันสามารถเอาชนะเรื่องท้าทายในกีฬาของฉัน	0.73		0.54		
Comp2	ฉันมีทักษะดีในกีฬาของฉัน	0.80	18.75	0.64		
Comp3	ฉันรู้สึกว่าคุณ่งในกีฬาของฉัน	0.80	15.80	0.64		
Comp4	ฉันได้มีโอกาสที่จะรู้สึกว่าคุณ่งในกีฬาของฉัน	0.85	17.05	0.73		
Comp5	ฉันมีความสามารถที่จะเล่นได้ดีในกีฬาของฉัน	0.89	17.71	0.78		
Auton	การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ (Autonomy)	1.00	13.98	1.00	0.91	0.64
Auton6	ในกีฬาของฉัน ฉันมีโอกาสที่จะเลือกได้	0.75		0.56		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวย่อ	การตอบสนองความต้องการพื้นฐานการกีฬา (Needs)	Λ	t-test	R^2	α	CR
Auton7	ในกีฬาของฉัน ฉันมีสิทธิมีเสียงที่จะออก ความเห็นว่าเป็นเรื่องต่าง ๆ ควรทำอย่างไร	0.73	18.83	0.53		
Auton8	ในกีฬาของฉัน ฉันสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการ ตัดสินใจ	0.72	18.47	0.51		
Auton9	ในกีฬาของฉัน ฉันมีโอกาสที่จะตัดสินใจ	0.78	18.42	0.60		
Auton10	ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าคุณพยายามบรรลุ เป้าหมายตน	0.82	17.30	0.67		
Auton11	ในกีฬาของฉัน ฉันมีความรู้สึกอยากอยู่ตรงนั้น อย่างแท้จริง	0.78	16.48	0.62		
Auton12	ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าได้ทำในสิ่งที่ฉัน ต้องการจะทำ	0.76	15.89	0.58		
Auton13	ฉันรู้สึกว่าฉันเข้าร่วมในการกีฬานี้อย่างเต็มที่	0.72	15.02	0.52		
Auton14	ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าได้ถูกบังคับให้ทำใน สิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ต้องการจะทำ	0.73	6.52	0.53		
Auton15	ฉันเลือกที่จะเข้าร่วมในการกีฬาของฉันอย่าง สอดคล้องกับความต้องการโดยอิสระของฉัน	0.80	16.85	0.64		
Relate	การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness)	0.88	14.86	0.78	0.95	0.79
Relate16	ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกใกล้ชิดกับผู้อื่น	0.89		0.79		
Relate17	ฉันแสดงความห่วงใยต่อผู้อื่นในการกีฬาของฉัน	0.90	31.10	0.81		
Relate18	มีผู้คนในกีฬาของฉันที่ห่วงใยฉัน	0.89	25.02	0.79		
Relate19	ในกีฬาของฉัน มีผู้คนที่คุณสามารถไว้วางใจได้	0.85	23.20	0.73		
Relate20	ฉันมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้คนในกีฬา ของฉัน	0.84	22.39	0.70		
Needs	การตอบสนองความต้องการพื้นฐานการกีฬา	-	-	-	0.86	0.87

หมายเหตุ t-test > 1.96 (p < .05)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวย่อ	แรงจูงใจภายใน (Motiv)	λ	t-test	R^2	α	CR
Motiv1	เพื่อความรื่นรมย์ที่ฉันรู้สึกในการมีชีวิตอยู่ภายใต้ ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น	0.85		0.72		
Motiv2	เพื่อความรื่นรมย์ที่ให้กับฉันที่จะได้จากการที่ฉัน ได้รู้เกี่ยวกับกีฬาที่ฉันฝึกฝนอยู่	0.88	31.34	0.78		
Motiv3	เพื่อความรื่นรมย์ของการค้นพบเทคนิคการฝึก ใหม่ ๆ	0.88	25.95	0.78		
Motiv4	เพราะฉันรู้สึกพึงพอใจส่วนตัวอย่างมากขณะ ที่เชี่ยวชาญในเทคนิคการฝึกที่ยากบางอัน	0.87	22.86	0.76		
Motiv5	เพื่อความรื่นรมย์ที่ฉันรู้สึกขณะกำลังพัฒนา จุดอ่อนฉัน	0.88	23.22	0.77		
Motiv6	เพื่อความรู้สึกตื่นเต้นที่ฉันรู้สึกขณะที่ฉันเข้าอยู่ใน กิจกรรมนั้นจริงจัง	0.87	22.91	0.76		
Motiv7	เพื่อความพึงพอใจที่ฉันได้นับประสบการณ์นั้น ขณะทำให้ความสามารถของฉันสมบูรณ์แบบ	0.85	22.14	0.73		
Motiv8	เพื่ออารมณ์รุนแรงที่ฉันรู้สึกขณะเล่นกีฬาที่ฉัน ชอบ	0.70	8.30	0.49		
Motiv9	เพื่อความรื่นรมย์ที่ฉันรู้สึกในการเคลื่อนไหวที่ยาก อย่างมั่นใจ	0.77	18.60	0.59		
Motiv10	เพื่อความรื่นรมย์ที่ฉันรู้สึกขณะเรียนรู้เทคนิคการ ฝึกที่ฉันไม่เคยทดลองมาก่อน	0.81	20.35	0.66		
Motiv11	ในกีฬาของฉัน ฉันมีความรู้สึกอยากอยู่ตรงนั้น อย่างแท้จริง	0.84	21.51	0.71		
Motiv12	ฉันชอบความรู้สึกของการจมลึกอยู่ในกิจกรรม	0.84	21.29	0.70		
Motiv	แรงจูงใจภายใน	-	-	-	0.91	0.74

หมายเหตุ t-test > 1.96 (p < .05)

แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแบบสอบถามแรงงูใจภายใน มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ตอนที่ 2 รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงงูใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลสะดวกยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

n	หมายถึง	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
r	หมายถึง	ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน โพรดักซ์ โมเมนต์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
χ^2	หมายถึง	ค่าไคสแควร์ (Chi-square)
df	หมายถึง	องศาอิสระ (Degree of Freedom)
GFI, AGFI, NFI, IFI	หมายถึง	ดัชนีที่บ่งบอกถึงความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลที่กำหนดขึ้น ประกอบด้วย ดัชนี GFI (Goodness of Fit), ดัชนี AGFI (Adjust Goodness of Fit Index), ดัชนี NFI (Normal Fit Index) ดัชนี IFI (Incremental Fit Index)
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) (Comparative Fit Index)
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation)
RMR	หมายถึง	ดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรของประชากร (Root Mean Square Residual)
b	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอยปกติ (Unstandardize Regression Coefficient)

Beta	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Standardize Regression Coefficient)
S.E.	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
R	หมายถึง	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)
R ²	หมายถึง	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (Square Multiple Correlation)
TE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลรวม (Total Effect)
DE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลทางตรง (Direct Effect)
IE	หมายถึง	ขนาดอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect)
t	หมายถึง	ค่าสถิติ T-distribution
p	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนชื่อตัวแปร มีดังนี้

ตัวแปรปัจจัยผู้นำทางการกีฬา

Training	หมายถึง	ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน
Democ	หมายถึง	ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย
Autoc	หมายถึง	ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ
Social	หมายถึง	ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม
Reward	หมายถึง	ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล

ตัวแปรปัจจัยการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

Comp	หมายถึง	การรับรู้ความสามารถ
Auton	หมายถึง	การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ
Relate	หมายถึง	การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจภายใน

Motiv	หมายถึง	แรงจูงใจภายใน
-------	---------	---------------

ตัวแปรปัจจัยการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

Success	หมายถึง	การประสบความสำเร็จทางการกีฬา
---------	---------	------------------------------

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ จำนวน 458 คน เป็นเพศหญิง 279 คน (ร้อยละ 60.9) และเพศชาย จำนวน 179 คน (ร้อยละ 39.1) เป็นนักกีฬาประเภททีม จำนวน 267 คน (ร้อยละ 58.30) ประเภทบุคคล จำนวน 191 คน (ร้อยละ 41.70) มีอายุระหว่าง 21-22 ปี มากที่สุด จำนวน 217 คน (ร้อยละ 47.38) 19-20 ปี จำนวน 166 คน (ร้อยละ 36.24) 23-24 ปี จำนวน 63 คน (ร้อยละ 13.76) และ 25-26 ปี จำนวน 12 คน (ร้อยละ 2.62) ระยะเวลาของการเป็นนักกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 3 - 4 ปี จำนวน 158 คน (ร้อยละ 34.50) 1 - 2 ปี จำนวน 133 คน (ร้อยละ 29.04) 5 - 6 ปี จำนวน 109 คน (ร้อยละ 23.80) 7 - 8 ปี จำนวน 58 คน (ร้อยละ 12.66) ระดับการศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 445 คน (ร้อยละ 97.16) ระดับปริญญาโท จำนวน 13 คน (ร้อยละ 2.84) และระดับของการเป็นผู้ฝึกสอนแบ่งเป็น ระดับจังหวัดมากที่สุด จำนวน 158 คน (ร้อยละ 34.49) ระดับตัวแทนมหาวิทยาลัย จำนวน 181 คน (ร้อยละ 39.52) และระดับชาติ จำนวน 119 คน (ร้อยละ 25.98) (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละ ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา (n = 458)

ลำดับ	รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	หญิง	279	60.9
	ชาย	179	39.1
2	ประเภทกีฬา		
	ทีม	267	58.30
	บุคคล	191	41.70
3	อายุ		
	25 - 26 ปี	12	2.62
	23 - 24 ปี	63	13.76
	21 - 22 ปี	217	47.38
	19 - 20 ปี	166	36.24
4	ระดับการศึกษา		
	ปริญญาตรี	445	97.16
	ปริญญาโท	13	2.84
5	ระยะเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา		
	7 - 8 ปี	133	29.04
	5 - 6 ปี	158	34.50
	3 - 4 ปี	109	23.80
	1 - 2 ปี	58	12.66
	รวม	458	100.00

รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบของการฝึกสอนกีฬาของนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา พบว่า ลักษณะของรูปแบบการฝึกสอนกีฬาที่ผู้ฝึกสอนกีฬาใช้มากที่สุดคือ แบบฝึกและแบบสอน ($\bar{X} = 4.15$, $SD = .54$) ตามด้วยแบบประชาธิปไตย และรูปแบบของการฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ($\bar{X} = 4.06$, $SD = .56$) แบบสนับสนุนทางสังคม ($\bar{X} = 4.03$, $SD = .57$) และรูปแบบเผด็จการน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.61$, $SD = .73$) แสดงว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาของนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ส่วนมากเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ในแบบฝึกและแบบสอน ซึ่งเน้นการสอนและการปฏิบัติทักษะ มากกว่ารูปแบบของการฝึกสอนแบบประชาธิปไตย การชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล และแบบสนับสนุนทางสังคม ส่วนการฝึกสอนกีฬา รูปแบบเผด็จการเป็นรูปแบบการฝึกสอนกีฬาที่มีจำนวนน้อยที่สุด (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬา
($n = 458$)

ลำดับ	รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	แบบฝึกและแบบสอน	4.15	0.54
2	แบบประชาธิปไตย	4.06	0.56
3	แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล	4.06	0.61
4	แบบสนับสนุนทางสังคม	4.03	0.57
5	รูปแบบเผด็จการ	3.61	0.72
	รวม	3.98	0.60

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ของนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา ของภาคใต้ พบว่า ลักษณะของการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ที่นักกีฬาได้รับการตอบสนองจากผู้ฝึกสอนกีฬามากที่สุดคือ การรับรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 3.25$, $SD = 1.17$) การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.16$, $SD = 1.11$) และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 2.86$, $SD = 1.34$) แสดงว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาของนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ส่วนมากตอบสนองความต้องการให้กับกีฬาในด้านการรับรู้ความสามารถ มากกว่าการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
ทางการกีฬา (n = 458)

ลำดับ	การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	การรับรู้ความสามารถ	3.25	1.17
2	การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ	3.16	1.11
3	การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	2.86	1.34
	รวม	3.09	1.21

แรงจูงใจภายใน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจภายใน ของนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา
ของภาคใต้ พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจภายใน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.95$, $SD = 1.19$)

การประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ของนักกีฬาตัวแทนสถาบัน
ระดับอุดมศึกษา ของภาคใต้ พบว่า การประสบความสำเร็จทางการกีฬาของนักกีฬาส่วนใหญ่
เป็นการประสบความสำเร็จ รางวัลและความมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 2.78$, $SD = .92$) การควบคุมตนเอง
($\bar{X} = 2.18$, $SD = .80$) ความรัก ความมุ่งมั่น และภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 1.99$, $SD = 1.86$) แสดงว่า
การประสบความสำเร็จทางการกีฬา ของนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษา ของภาคใต้
ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการประสบความสำเร็จในด้านรางวัลและความมีชื่อเสียงรองลงมาคือการควบคุม
ตนเอง และความรัก ความมุ่งมั่น และภาคภูมิใจ ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการประสบความสำเร็จทางการกีฬา (n = 458)

ลำดับ	การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	รางวัลและความมีชื่อเสียง	2.78	0.92
2	การควบคุมตนเอง	2.18	0.80
3	ความรัก ความมุ่งมั่น และภาคภูมิใจ	1.99	0.86
	รวม	2.32	0.74

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ในเชิงสาเหตุ ด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยการประเมินความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม และประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญของโมเดล มีรายละเอียดดังนี้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ในเชิงสาเหตุ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Lisrel Version 8.72 ซึ่งการทดสอบสมมติฐาน ครั้งนี้มีความจำเป็นเป็นที่จะต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ใช้วัดการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ดังนี้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ใช้ทดสอบในการวิจัยประกอบด้วย ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล การรับรู้ความสามารถ การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และแรงจูงใจภายใน โดยการทำ Correlation Matrix เสียก่อนเพื่อดูว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์กันสูงหรือไม่ ($r \geq .80$) ซึ่งมีผลให้ค่าสัมประสิทธิ์ที่ใช้ในการประมาณขนาดความแม่นยำ ซึ่งจะเกิดขึ้นในสัมพันธภาพบวกสูงเท่านั้น ส่วนในกรณีที่ความสัมพันธ์ทางลบสูง จะยังทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ที่ใช้ในการประมาณ มีความแม่นยำมากขึ้น เรียกปรากฏการณ์ที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันทางบวกสูงว่า สภาวะ Multicollinearity ซึ่งหากเกิดสภาวะดังกล่าว หนทางแก้ไขจำเป็นที่จะต้องตัดตัวแปรอิสระตัวใด ตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กันสูงออกจากการวิเคราะห์ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540)

ตารางที่ 8 การทดสอบสถานะ Multicollinearity โดยการนำ Correlation Matrix ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย

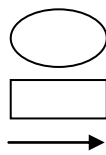
ตัวแปร	Training	Democ	Autoc	Social	Reward	Comp	Auton	Relate	Motiv
ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันโปรดักซ์โมเมนต์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient: r)								
Training	1.00								
Democ	0.64*	1.00							
Autoc	0.58*	0.61*	1.00						
Social	0.56*	0.61*	0.63*	1.00					
Reward	0.61*	0.58*	0.62*	0.69*	1.00				
Comp	0.48*	0.45*	0.55*	0.73*	0.65*	1.00			
Auton	0.54*	0.47*	0.44*	0.53*	0.59*	0.55*	1.00		
Relate	0.57*	0.48*	0.49*	0.55*	0.64*	0.50*	0.11*	1.00	
Motiv	0.60*	0.55*	0.52*	0.60*	0.60*	0.64*	0.50*	0.63*	1.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล การรับรู้ความสามารถ การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และแรงจูงใจภายใน ไม่มี ความสัมพันธ์กันสูง ($r < 0.80$) ทำให้ไม่เกิดปัญหาสถานะ Multicollinearity ทำให้ตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาในครั้งนี้

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาในเชิงสาเหตุ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Lisrel Version 8.72 ได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดล ลิสเรลดังนี้

การกำหนดสัญลักษณ์ของเครื่องหมายในการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล

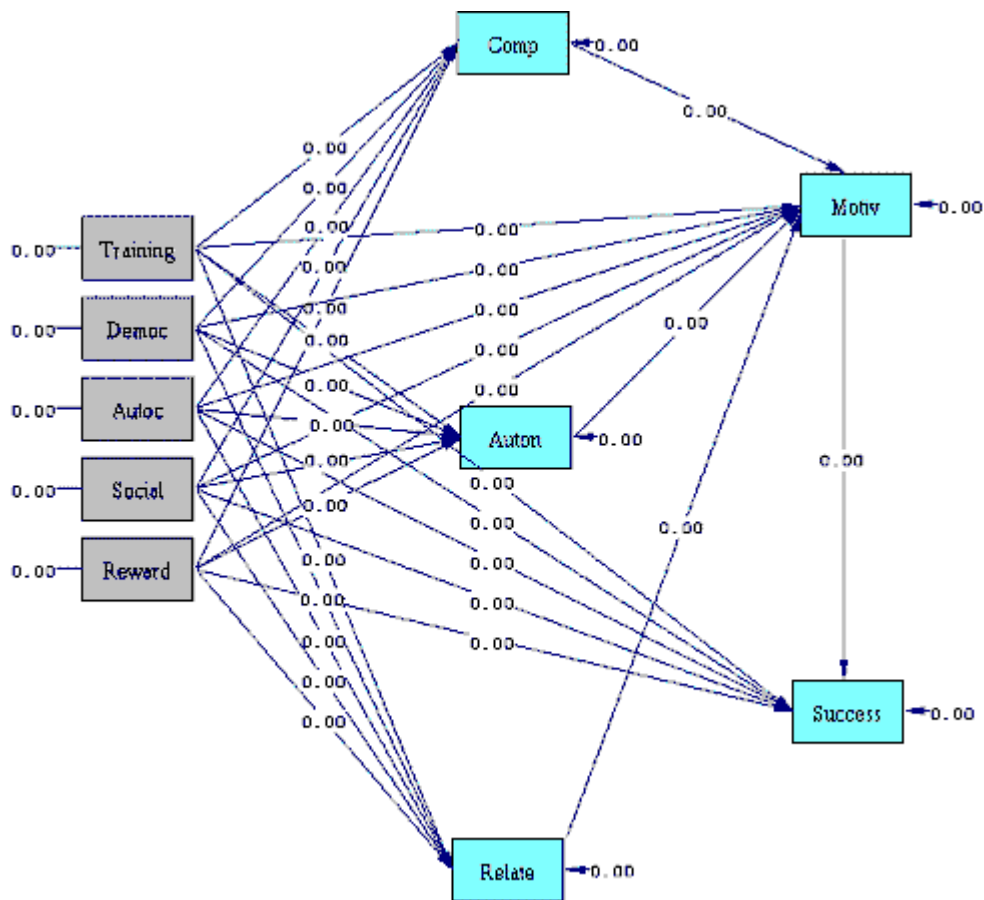

- แทน ตัวแปรแฝง (Latent Variable)
 แทน ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variable)
 แทน ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยตัวแปรที่ปลายลูกศร
 ก่อให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงโดยตรงต่อตัวแปร
 ที่หัวลูกศร
 แทน ความสัมพันธ์หรือความแปรปรวนของตัวแปร
 ที่ไม่ทราบทิศทางความเป็นสาเหตุ

การกำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล

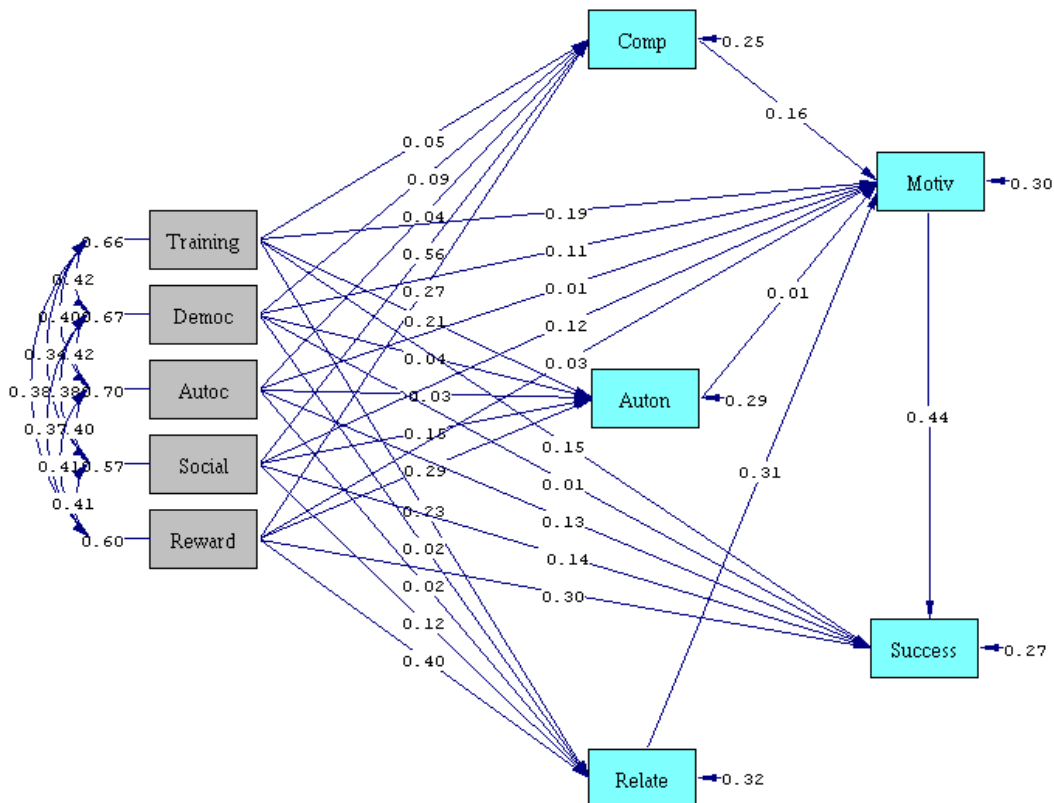
ประเภทตัวแปร	สัญลักษณ์	ความหมาย
ตัวแปรสังเกตได้	Training	แทน ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน
ตัวแปรสังเกต ได้	Democ	แทน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย
ตัวแปรสังเกต ได้	Autoc	แทน ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ
ตัวแปรสังเกตได้	Social	แทน ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม
ตัวแปรสังเกต ได้	Reward	แทน ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล
ตัวแปรสังเกต ได้	Comp	แทน การรับรู้ความสามารถ
ตัวแปรสังเกตได้	Auton	แทน การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ
ตัวแปรสังเกตได้	Relate	แทน การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
ตัวแปรสังเกต ได้	Motiv	แทน แรงจูงใจภายใน
ตัวแปรสังเกต ได้	Success	แทน การประสบความสำเร็จทางการกีฬา
ตัวรบกวน	error	แทน ค่าความคลาดเคลื่อน (Error: e)

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา สามารถเขียนในรูปของโมเดลลิสรสที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังภาพที่ 15

ภาพที่ 15 โมเดลสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา จากกรอบแนวคิดในการวิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้โมเดลสมการ โครงสร้าง ดังภาพที่ 16

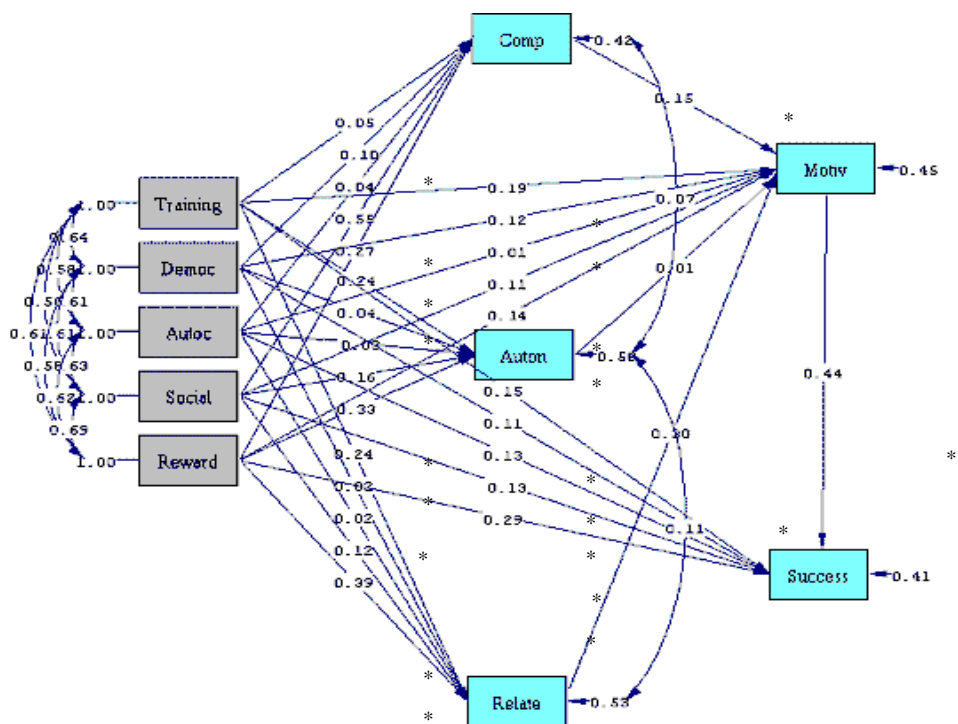

Chi-square = 84.08, df = 16, GFI = .96, RMR = .02, RMSEA = .07

ภาพที่ 16 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย (ก่อนปรับโมเดล)

จากภาพที่ 16 พบว่า โมเดลสมการ โครงสร้าง ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา (ก่อนปรับโมเดล) พบว่า สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 5.26 ซึ่งไม่อยู่ระหว่าง 2-3 จึงไม่ผ่านหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าดัชนีกลุ่มที่กำหนด

ไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ .90 พบว่า ดัชนีเกือบทุกตัวได้แก่ GFI = .96, NFI = .99, IFI = .99 และ CFI = .99 จะผ่านเกณฑ์ ยกเว้นดัชนี AGFI = .87 จะไม่ผ่านเกณฑ์ ดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า .05 พบว่า ดัชนี RMR = .02 จะผ่านเกณฑ์ แต่ดัชนี RMSEA = .07 กลับไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสรุปได้ว่า โมเดลสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้ยังไม่มี ความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงมีความจำเป็นต้องปรับโมเดลด้วยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อน (Error) ของตัวแปรตามที Modification Indices (MI) แนะนำให้ปรับค่า จำนวนพารามิเตอร์ทั้งสิ้น 2 คู่ ได้แก่ 1) Error ของ Comp กับ Error ของ Auton และ 2) Error ของ Auton กับ Error ของ Relate จนทำให้ค่าสถิติไคว์-สแควร์ ที่คำนวณได้อยู่ระหว่าง 2-3 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ดังภาพที่ 17

Chi-square= 42.99, df = 18, GFI = .98, RMR = .01, RMSEA = .04

*p < .05

ภาพที่ 17 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย (หลังปรับโมเดล)

จากภาพที่ 17 พบว่า การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา (หลังปรับโมเดล) พบว่า สัดส่วนค่าสถิติไคสแควร์/ ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.39 ซึ่งอยู่ระหว่าง 2-3 ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาค่าดัชนีกลุ่มที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ .90 พบว่า ดัชนีทุกตัวได้แก่ GFI = .98, AGFI = .95, NFI = .99, IFI = .99, CFI = .99 ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า .05 พบว่า ดัชนี RMR = .01 และ RMSEA = .04 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน จึงสรุปได้ว่า โมเดลสมการ โครงสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั่นเอง ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์	
		ก่อนปรับโมเดล	หลังปรับโมเดล
χ^2/df	2-3	5.26	2.39
GFI	≥ 0.90	0.96	0.98
AGFI	≥ 0.90	0.87	0.95
NFI	≥ 0.90	0.99	0.99
IFI	≥ 0.90	0.99	0.99
CFI	≥ 0.90	0.99	0.99
RMR	< 0.05	0.02	0.01
RMSEA	< 0.05	0.07	0.04
สรุปโมเดลที่ได้		ไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์	กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ในเชิงสาเหตุของโมเดลสมการโครงสร้าง เป็นดังนี้

ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ พบว่า 1) รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = .27, .16, .23 และ .38 ตามลำดับ) ส่วนรูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการจะมีเพียงความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = .13) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ได้รับรูปแบบการฝึกสอนมากในประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางกีฬามากด้วย 2) การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต่างมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านแรงจูงใจภายใน ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = .07 และ .03 ตามลำดับ) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้มีการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ หรือการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมาก ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางกีฬามากด้วย และ 3) แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = .44) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้มีแรงจูงใจภายในมาก ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางกีฬามากด้วย

ประสิทธิภาพในการพยากรณ์ พบว่า โมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬามีความเที่ยงตรง (Validity) (Joreskog & Sorbom, 1993) เนื่องจากมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับ .59 หรือคิดเป็นร้อยละ 59.0 ($.59 \times 100$) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ร้อยละ 40 ขึ้นไป ย่อมถือได้ว่า โมเดลที่ได้นี้มีความสามารถในการวัดประสบความสำเร็จทางการกีฬาได้ดีและยอมรับได้ (Sarıs & Strenkhorst, 1984) ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุภายในโมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์
ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
ทางการกีฬาแรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ตัวแปร ผล	อิทธิพล	ตัวแปรเหตุ								
		Training	Democ	Autoc	Social	Reward	Comp	Auton	Relate	Motiv
Comp	DE	0.05	0.10*	0.04	0.55*	0.27*				
	IE	-	-	-	-	-				
	TE	0.05	0.10*	0.04	0.55*	0.27*				
	R ²			0.58						
Auton	DE	0.24*	0.04	0.03	0.16*	0.33*				
	IE	-	-	-	-	-				
	TE	0.24*	0.04	0.03	0.16*	0.33*				
	R ²			0.42						
Relate	DE	0.24*	0.02	0.02	0.12*	0.39*				
	IE	-	-	-	-	-				
	TE	0.24*	0.02	0.02	0.12*	0.39*				
	R ²			0.47						
Motiv	DE	0.19*	0.12*	0.01	0.11*	0.14*	0.15*	0.01	0.30*	
	IE	0.08*	0.01	0.01	0.12*	0.16*	-	-	-	
	TE	0.27*	0.13*	0.02	0.23*	0.30*	0.15*	0.01	0.30*	
	R ²				0.55					
Success	DE	0.15*	0.11*	0.13*	0.13*	0.29*	-	-	-	0.44*
	IE	0.12*	0.05*	0.01	0.10*	0.09*	0.07*	0.00	0.13*	-
	TE	0.27*	0.16*	0.14*	0.23*	0.38*	0.07*	0.00	0.13*	0.44*
	R ²					0.59				

*p < .05

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ
ของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อ
การประสบความสำเร็จทางการกีฬา ยังสามารถเขียนในรูปสมการโครงสร้าง ได้ดังนี้

$$\text{Comp} = .05 \text{ Training} + .10^* \text{ Democ} + .04 \text{ Autoc} + .55^* \text{ Social} \\ + .27^* \text{ Reward}; R^2 = 0.58$$

$$\text{Auton} = .24^* \text{ Training} + .04 \text{ Democ} + .03 \text{ Autoc} + .16^* \text{ Social} \\ + .33^* \text{ Reward}; R^2 = .42$$

$$\text{Relate} = .24^* \text{ Training} + .02 \text{ Democ} + .02 \text{ Autoc} + .12^* \text{ Social} \\ + .39^* \text{ Reward}; R^2 = .47$$

$$\text{Motiv} = .19^* \text{ Training} + .12^* \text{ Democ} + .01 \text{ Autoc} + .11^* \text{ Social} \\ + .14^* \text{ Reward} + .15^* \text{ Comp} + .01 \text{ Auton} + .30^* \text{ Relate}; R^2 = 0.55$$

$$\text{Success} = .15^* \text{ Training} + .11^* \text{ Democ} + .13^* \text{ Autoc} + .13^* \text{ Social} \\ + .29^* \text{ Reward} + .44^* \text{ Motiv}; R^2 = .59$$

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า รูปแบบการฝึกสอน การตอบสนอง ความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา สามารถจำแนกย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 รูปแบบการฝึกสอน มีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า รูปแบบการฝึกสอน ประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาโดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) = .27, .16, .23 และ .38 ตามลำดับ; TE = .27 (DE = .15+ IE = .12), .16 (DE = .11+ IE = .05), .23 (DE = .13+ IE = .10) และ .38 (DE = .29+ IE = .09) ตามลำดับ นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ได้รับรูปแบบการฝึกสอนมากในประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตยผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางกีฬามากด้วย

นอกจากนี้รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการมีเพียงความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) = .13, DE = .13) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ได้รับรูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการมาก ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางกีฬามากด้วย

สรุปได้ว่า รูปแบบการฝึกสอนทุกประเภท ได้แก่ ประเภทผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล มีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต่างมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา โดยผ่านแรงงูใจภายใน ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = .07 และ .03 ตามลำดับ; IE = .07 และ .03 ตามลำดับ) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้มีการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมาก ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางการศึกษามากด้วย

ส่วนการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้อิสระในการตัดสินใจจะไม่มีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา ($p > .05$) นั่นคือ ไม่ว่าจะนักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาที่มีการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้อิสระในการตัดสินใจมากหรือน้อยก็ตาม นักกีฬาจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาไม่แตกต่างกันแต่อย่างไร

สรุปได้ว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนการรับรู้อิสระในการตัดสินใจจะพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 แรงงูใจภายในมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า พบว่า แรงงูใจภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.44; DE = 0.44) นั่นคือ ถ้านักกีฬาสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคใต้มีแรงงูใจภายในมาก ส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทางการศึกษามากด้วย

สรุปได้ว่า แรงงูใจภายในมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 11 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยรูปแบบการฝึกสอน การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	
	อิทธิพล	ยอมรับ/ ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 รูปแบบการฝึกสอน มีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา		
- ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน	DE = .15*; IE = .12*	ยอมรับ
- ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย	DE = .11*; IE = .05*	ยอมรับ
- ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ	DE = .13*	ยอมรับ
- ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม	DE = .13*; IE = .10*	ยอมรับ
- ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล	DE = .29*; IE = .09*	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬามีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา		
- การรับรู้ความสามารถ	IE = .07*	ยอมรับ
- การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ	-	ปฏิเสธ
- การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	IE = .13*	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	DE = .44*	ยอมรับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การนำเสนอในบทนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ เพื่อสรุปผลการศึกษาทั้งหมด ให้เกิดความกระชับง่ายต่อการอ่าน และทำความเข้าใจ พร้อมกับการอภิปรายผลการวิจัย ในประเด็นสำคัญๆ และในท้ายที่สุดเป็นการเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน แล้วนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการฝึกสอน การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จ โดยข้อมูลได้จากการตอบแบบสอบถาม จากนักกีฬาตัวแทนสถาบันระดับอุดมศึกษาของภาคใต้ ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา พบว่า ส่วนใหญ่ลักษณะของรูปแบบการฝึกสอนกีฬาที่ผู้ฝึกสอนกีฬาใช้มากที่สุดคือผู้ฝึกสอนกีฬา แบบฝึกและแบบสอน ซึ่งเน้นการสอนและการปฏิบัติทักษะ มากกว่ารูปแบบของการฝึกสอนแบบประชาธิปไตย แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล และแบบสนับสนุนทางสังคม ส่วนการฝึกสอนกีฬารูปแบบเผด็จการเป็นรูปแบบที่ถูกใช้น้อยที่สุดตามลำดับ

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ด้านการรับรู้ความสามารถมากที่สุด ตามด้วยการรับรู้อิสระในการตัดสินใจ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

แรงจูงใจภายใน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจภายใน พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับน้อย

ความสำเร็จทางการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความคิดเห็นต่อการประสบความสำเร็จ โดยจำแนกตามปัจจัยพบว่าส่วนใหญ่ ให้ระดับความคิดเห็นด้านความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจ มากที่สุด ตามด้วยด้านรางวัลและความมีชื่อเสียง และด้านการควบคุมตนเอง ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา ในเชิงสาเหตุ ด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยการประเมินความกลมกลืนของโมเดล แบบข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม และประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบ ที่สำคัญของโมเดล พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล การรับรู้ความสามารถ การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และแรงจูงใจภายใน มีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา ในครั้งนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษา แรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา พบว่ารูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา โดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษา และแรงจูงใจภายใน ขณะเดียวกันการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต่างมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา โดยผ่านแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายใน มีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการศึกษา

อภิปรายผล

รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน

รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนกีฬากับการเล่นกีฬามีความเกี่ยวข้องกัน โดยเฉพาะในเรื่องของแรงจูงใจ (Horn, 2002; Weiss & Ferrer, 2002) ส่วนใหญ่นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬามากหรือน้อยรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไป ส่งผลต่อระดับแรงจูงใจและการประสบความสำเร็จแตกต่างกันออกไปเช่นเดียวกัน (Wester & Weiss, 1991; Dexter, 2002; Rang, 2002) การที่รูปแบบของการฝึกสอนกีฬามีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา เนื่องจากการในการเล่นกีฬา รูปแบบของการฝึกสอนกีฬามีผลต่อความพึงพอใจของนักกีฬา ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาขยันฝึกซ้อม และตั้งใจแสดงความสามารถในการแข่งขันอย่างเต็มที่จนกระทั่งนำไปสู่การประสบความสำเร็จในที่สุด เพื่อสนับสนุนคำกล่าวนี้ วิจิต คะนิงสุขเกษม (2533) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นบุคคลที่สำคัญในทางการกีฬา มีบทบาททางตรงและทางอ้อมในการสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬา ไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจภายนอกหรือแรงจูงใจภายใน (Weiss & Ferrer, 2002) ดังนั้น พึงตระหนักความสำคัญของผู้ฝึกสอนกีฬาเช่นเดียวกับการพัฒนาความสามารถ สมรรถภาพ ทักษะ และความเป็นนักกีฬา เพื่อทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Theodorakis and Gargalianos (2003) ที่พบว่าร้อยละ 73 ของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นส่วนสำคัญที่สร้างแรงจูงใจและดึงดูดให้นักกีฬามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการฝึกสอนกีฬาเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างแรงจูงใจ ถ้านักกีฬาเกิดความสนุกในการเข้าร่วมกิจกรรมก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะพัฒนาจนประสบความสำเร็จได้รูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬามีอิทธิพลต่อนักกีฬามาก เพราะพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนสามารถกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาขยันฝึกซ้อม และตั้งใจแสดงความสามารถในการแข่งขันอย่างเต็มที่

ผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าจากรูปแบบการฝึกสอนกีฬาทั้ง 5 รูปแบบ รูปแบบการฝึกสอนกีฬาที่ผู้ฝึกสอนกีฬาใช้มากที่สุดคือผู้ฝึกสอนกีฬา แบบฝึกและแบบสอน ซึ่งเน้นการสอนและการปฏิบัติทักษะ มากกว่ารูปแบบอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hollembeak and Amorose (2005) ที่ได้ทำการศึกษาการรับรู้พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อแรงจูงใจภายใน ผ่านการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในนักกีฬามหาวิทยาลัย พบว่าการรับรู้รูปแบบการฝึกสอนกีฬา มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของนักกีฬา โดยเฉพาะรูปแบบการฝึกสอน แบบฝึกและแบบสอน แต่ในบริบทของวัฒนธรรมอื่น ๆ อาจมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันได้ และงานวิจัยของ Alfermann, Lee and Wurth (2005) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรม

ในการสอนของผู้ฝึกสอนเพื่อพัฒนาทักษะของนักกีฬาวัยรุ่น พบว่า นักกีฬาวัยรุ่นมีความพึงพอใจ พฤติกรรมแบบการฝึกและการสอนมากที่สุด เพราะเป็นการพัฒนาทักษะให้เพิ่มขึ้น Chelladurai and Saleh (1978) ได้มีการศึกษาในทางเดียวกัน พบว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์มากในระดับ มหาวิทยาลัยจะมีความพึงพอใจพฤติกรรมการสอนแบบฝึกและสอนมากกว่า นักกีฬาที่มี ประสบการณ์น้อย ส่วนพฤติกรรมการสอนของผู้ฝึกสอนกีฬาแบบสนับสนุนทางสังคมจะได้รับความพึงพอใจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กับระดับของการแข่งขันที่สูงขึ้น

ด้านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา พบว่านักกีฬามีการรับรู้การตอบสนองความต้องการพื้นฐานจากผู้ฝึกสอนกีฬาในด้านการรับรู้ความสามารถมากกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ Amorose and Horn (1998) ที่พบว่านักกีฬาได้รับข้อมูลด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย แต่แหล่งที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักกีฬามากที่สุด คือ การรับรู้ความสามารถจากผู้ฝึกสอนกีฬา

ด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่เกิดจากผู้ฝึกสอนนั้นพบว่าอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎี Self-determination ที่ Deci and Ryan (1985) ให้เหตุผลว่าทำไมแต่ละบุคคลถึงเลือกที่จะมี ส่วนร่วม มีความพยายามทำสิ่งใด ๆ และยังคงกิจกรรมนั้น ได้จนประสบความสำเร็จ สามารถแยก ตามลำดับขั้นของพฤติกรรมการตัดสินใจด้วยตนเองโดย เริ่มจากการที่ไม่ได้ตัดสินใจเข้าร่วมหรือ ทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยตนเองหรือขาดแรงจูงใจ (Amotivation: AM) ตามด้วยการตัดสินใจทำ กิจกรรมใด ๆ ด้วยเหตุที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation: EM) คือ ต้องการ รางวัล หรือหลีกเลี่ยงการลงโทษ และสิ่งสุดท้าย ความพึงพอใจของตนเองโดยเกิดจากตนเอง โดยแท้จริง และทำอย่างมีความสุข ในลักษณะของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation: IM) ดังนั้นรูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้กับนักกีฬาและ แรงจูงใจ จึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การแสดงออกทางด้านกีฬาและทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ (Duda & Treasure, 2001)

ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและแบบสอน ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้น การให้รางวัล ต่างมีความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน สอดคล้องกับ Deci and Ryan (1985) ที่กล่าวว่า การที่จะทำให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจภายในได้นั้น นักกีฬาต้องได้รับ

การตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่สำคัญในการเล่นกีฬา 3 อย่างก่อน ได้แก่ ความต้องการเป็นคนที่มีความสามารถ (Need for Competence) ความต้องการที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง หรือมีอิสระในการตัดสินใจทำอะไร (Need for Autonomy) และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Relatedness) เมื่อกิจกรรมใดได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทั้ง 3 ข้อแล้วจะทำให้เกิดความรู้สึกเพลิดเพลิน สนุก และก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในตามมา ขณะเดียวกันการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต่างมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยผ่านแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

โดยรูปแบบการฝึกสอนประเภทผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จมากที่สุดในการศึกษาครั้งนี้ รองลงมาคือผู้ฝึกสอนกีฬาแบบฝึกและแบบสอน จากผลการศึกษาสอดคล้องกับ Chelladurai and Saleh (1980) ที่กล่าวถึงรูปแบบพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอนว่า เป็นพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกสมรรถภาพทางกาย ทักษะ และกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้นักกีฬามีความสามารถเพิ่มขึ้น ส่วนรูปแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล เป็นพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ชอบให้แรงเสริมกับนักกีฬา โดยมุ่งเน้นการให้รางวัล ถ้านักกีฬาสามารถทำได้ ซึ่งก็ถือว่าเป็นการให้แรงจูงใจอย่างหนึ่งเพื่อที่จะทำให้นักกีฬามีความมุ่งมั่นและขยันฝึกซ้อมทักษะนั้น ๆ ให้สำเร็จ ดังนั้น รูปแบบของผู้ฝึกสอนทั้ง 2 รูปแบบนี้ ต้องการมุ่งเน้นที่จะทำให้นักกีฬามีความสามารถเพิ่มขึ้นและประสบความสำเร็จเหมือนกัน

ขณะที่การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา พบว่านักกีฬาที่มีการรับรู้ความสามารถ และการรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจโดยจะส่งผลให้เกิดการประสบความสำเร็จได้ ซึ่ง Gillet et al. (2010) ได้ทำการศึกษาพบว่าการตอบสนองความพึงพอใจพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายใน เมื่อนักกีฬาได้รับการตอบสนองความพึงพอใจในระดับสูง ก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจภายในสูงเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Banack, Sabiston and Bloom (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้ฝึกสอนในแบบการตอบสนองอิสระในการตัดสินใจของนักกีฬา ความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจในนักกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ จำนวน 113 คน พบว่า รูปแบบการฝึกสอนที่มีรูปแบบการตอบสนองต่อความต้องการอิสระของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานและแรงจูงใจ และพบว่าความพึงพอใจในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานในด้านการรับรู้ความสามารถส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของนักกีฬา

แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์ต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา สอดคล้องกับ Weiss and Ferrer (2002) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา ในทางกีฬาการสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อมนั้น เป็นเหตุผลที่สำคัญที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาระดับอุดมศึกษา สามารถนำความสัมพันธ์ที่ได้จากการวิจัยไปปรับรูปแบบการฝึกสอนกีฬาให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับทีมตนเอง เพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จ
2. ผู้ฝึกสอนระดับอุดมศึกษา ควรมีวิธีการฝึกสอนที่เน้นการฝึกสอนแบบ แบบฝึกและแบบสอน แบบประชาธิปไตย แบบสนับสนุนทางสังคม และแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล เพราะช่วยส่งผลให้นักกีฬา ได้รับการตอบสนองความต้องการทางการกีฬามากขึ้น เกิดแรงจูงใจภายในมากขึ้น และประสบความสำเร็จทางการกีฬา
3. ผู้ฝึกสอนกีฬาระดับอุดมศึกษา ควรหลีกเลี่ยงการฝึกสอนแบบเผด็จการ แม้จะส่งผลต่อความสำเร็จ แต่นักกีฬาจะไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาระดับอุดมศึกษา ควรเน้นตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้กับนักกีฬารับรู้ความสามารถของตัวเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นให้มากขึ้น เพื่อความสำเร็จของนักกีฬา
5. ผู้ฝึกสอนกีฬาระดับอุดมศึกษา ควรสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักกีฬา เนื่องจากจะส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบรูปแบบความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ของผู้ฝึกสอนกีฬาในระดับต่าง ๆ
2. ควรมีการเปรียบเทียบรูปแบบความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ของผู้ฝึกสอนกีฬาในระดับประเทศที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม

3. ควรมีการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ในกลุ่มช่วงวัยที่มีความแตกต่างกัน เช่น วัยเด็ก เยาวชน ระดับอุดมศึกษา และระดับ ประชาชนทั่วไป

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยรัตน์ ชุตกุล และธนิดา จุลวานิชย์พงษ์. (2553). *ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยความเข้มแข็งทางจิตใจในนักกีฬาชายและหญิง*. (อยู่ระหว่างการตีพิมพ์) แหล่งทุน กองวิจัยและพัฒนากีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2540). *ความแข็งแกร่งทางจิตใจ: สารจิตวิทยาการกีฬา*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล. (2550). *การศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นพหุระดับปัจจัยภาวะผู้นำปัจจัยกลุ่มสาระการเรียนรู้และปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อเครือข่ายการแลกเปลี่ยนทางสังคมในที่ทำงานและตัวแปรผลทางด้านจิตพิสัยของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. คุยฎีนิพนธ์วิทยาศาสตร์คุยฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิจิต คณิงสุขเกษม. (2533). *บทบาทของนักกีฬาในประเทศรัสเซีย*. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 24(5), 27-34.
- ศิลป์ชัย สุวรรณชาติ. (2532). *จิตวิทยาการกีฬา: ความวิตกกังวล*. ใน *เอกสารวิชาการชมรมจิตวิทยาการกีฬาแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สืบสาย บุญวิโรบุตร. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- _____. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2536). *วิทยาศาสตร์การกีฬากับการเพิ่มสมรรถภาพทางจิตใจ*. ใน *เอกสารประกอบการบรรยายสัมมนา ระดับชาติ ครั้งที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. ม.ป.ท.
- _____. (2538). *จิตวิทยาการกีฬา*. ใน *เอกสารประกอบการบรรยายสัมมนาจิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2542). *จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด: ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทรุไทย. (2542). *จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2540). *เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวแปรสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.
- สุพิตร สมาหิโต. (2535). *จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช: คู่มือส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2545). *จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อนันต์ อัดชู. (2536). *หลักการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อารงค์ สุทธาสาสน์. (2547). *ปฏิบัติการวิจัยสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- Alfermann, D., Lee, M. J., & Würth, S. (2005). Perceived leadership behaviors and motivational climate as antecedents of adolescent athletes' skill development. *Athletic Insight- the Online Journal of Sport Psychology*, 7(2). Retrieved June 17, 2012, from <http://www.athleticinsight.com/Vol17Iss2/LeadershipandMotivation.htm>.
- Amorose, A. J. (2003). Reflected appraisals and perceived importance of significant others' appraisals as predictors of college athletes' self-perceptions of competence. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 74, 60-70.
- Amorose, A. J., & Horn, T. S. (1998). Sources of competence information. In J. L. Duda (Ed.), *Advances in Sport and Exercise Psychology Measurement* (pp. 21-48). Morgantown, WV: Fitness Information Technology.
- _____. (2000). Intrinsic motivation: Relationships with collegiate athletes' gender, scholarship status, and perception of their coaches' behavior. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 22, 63-84.
- _____. (2001). Pre-to post-season changes in the intrinsic motivation of first year college athletes: Relationships with coaching behavior and scholarship status. *Journal of applied Sport Psychology*, 13, 355-373.
- Amorose, A. J., & Anderson-Butcher, D. (2006). Autonomy-supportive coaching and self-determined motivation in high school and college athletes: A test of self-determination theory. *Psychology of Sport and Exercise*, 7(1), 81-97.
- Arbuckle, J. J. (1995). *AMOS User's Guide*. Chicago: Small Waters Corporation.
- Atkinson, J. W. (1964). *An Introduction to Motivation*. Princeton, NJ: Van Nostrand.

- Atkinson, J. W., & Raynor, J. O. (1974). *Motivation and Achievement*. Washington, DC: C.H. Winston.
- Banack, H. R., Sabiston, C. M., & Bloom, G. A. (2011). Coach autonomy support, basic need satisfaction, and intrinsic motivation of paralympic athletes. *Res Q Exerc Sport*, 82(4), 722-730.
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*, 84, 191-215.
- Bollen, K. A. (1989). *Structure Equations with Latent Variables*. New York: John Wiley & Sons.
- Boonveerabut, S. (1993). *Relationship between sport competitive achievement orientations and coaching behavior preferences among young male athletes in Thailand*. Doctoral dissertation, Exercise and Sport Science: Sport Psychology, Oregon State University.
- Brislin, R. W. (1970). Back-translation for cross-cultural research. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 1, 185-216.
- _____. (1976). Introduction. In R. W. Brislin (Ed.), *Translation: Applications and Research*. New York: Gardner.
- Brown, M. W., & Cudeek, R. (1993). *Alliterative Ways of Assessing Model Fit, in Testing Structural Equation Model*. New Jersey: Sage Publication.
- Burton, D. (1993). Goal setting in sport. In R. N. Singer, M. Murphey & L. K. Tennant (Eds.), *Handbook of Research on Sport Psychology*. New York: MacMillan Publishing Company.
- Chelladurai, P. (1984). Discrepancy between preferences and perception of leadership behavior and satisfaction of athletes in varying sports. *Journal of Sport Psychology*, 6(1), 27-41.
- Chelladurai, P. (1990). Leadership in sports: A review. *International Journal of Sport Psychology*, 21, 328-354.
- Chelladurai, P., & Carron, A. V. (1983). Athletic maturity and preferred leadership. *Journal of Sport Psychology*, 2, 34-53.
- Chelladurai, P., & Saleh, S. D. (1978). Preferred leadership in sports. *Canadian Journal of Applied Sport Sciences*, 3, 85-92.

- Chelladurai, P., & Saleh, S. D. (1980). Dimension of leader behavior in sport: Development of a leadership scale. *Journal of Sport Psychology*, 2, 34-45.
- Cronbach, L. J. (2003). *Essential of Psychology Testing*. New York: Hanpercollishes.
- Cox, R. H. (2002). *Sport Psychology: Concepts and Applications* (5th ed.). New York: WCB McGraw-Hill.
- Deci, E. L. (1980). *The Psychology of Self-determination*. Lexington, MA: D.C. Heath.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic Motivation and Self-determination in Human Behavior*. New York: Plenum.
- _____. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68-78.
- Dexter, D. J. (2002). An analysis of the perceived leadership styles and levels of satisfaction of selected junior collage athletic directors and head coaches. *The Sport Journal*, 5, 2.
- Diamantopoulos, A., & Siguaw, J. A. (2000). *Introducing LISREL*. London: Sage Publications.
- Duda, J. L., & Treasure, D. C. (2001). Toward optimal motivation in sport: Fostering athletes' competence and sense of control. In J. William (Ed.), *Apply Sport Psychology: Personal Growth to Peak Performance* (4th ed., pp. 43-62). Mountain View, CA: Mayfield.
- Erle, F. J. (1981). *Leadership in competitive and recreational sport*. Unpublished masters thesis, University of Western Ontario, London.
- Frederick, C. M., & Ryan, R. M. (1995). Self-determination in sport: A review using cognitive evaluation theory. *International Journal of Sport Psychology*, 26, 5-23.
- Gill, D. L. (1986). Attitudes and sport behaviour. In *Psychological Dynamics of Sport* (pp. 95-109). Champaign, Illinois: Human Kinetics.
- Gillet, N., Vallerand, R. J., Amoura, S., & Blades, B. (2010). Influence of coaches' autonomy support on athlete motivation and sport performance: A test of the hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation. *Psychology of Sport and Exercise*, 11, 155-161.
- Greenberg, J., & Baron, R. A. (1997). *Behavior in Organizations* (6th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

- Hair, J. E., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1998). *Multivariate Data Analysis*. (5th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Harter, S. (1999). *The Construction of the Self: A Developmental Perspective*. New York: Guilford Press.
- Heider, F. (1944). Social perception and phenomenal causality. *Psychological Review*, 51, 358-374.
- _____. (1958). *The Psychology of Interpersonal Relations*. New York: Wiley.
- Hollebeak, J., & Amorose, A. J. (2005). Perceived coaching behaviors and college athletes' intrinsic motivation: A test of self-determination theory. *Journal of Applied Sport Psychology*, 17, 20-36.
- Horn, T. S. (1992). Leadership effectiveness in the sport domain. In T. S. Horn (Ed.), *Advances in Sport Psychology* (pp. 181-199). Champaign, IL: Human Kinetics.
- _____. (2002). Coaching effectiveness: Research findings and future directions. In *Advances in Sport Psychology* (2nd ed., pp. 309-354). n.p.
- Jöreskog, K. G., & Sörbom, D. (1993). *LISREL 8: User's Guide*. Chicago: Scientific Software.
- _____. (1996). *Lisrel 8: Structural Equation Modeling with the SIMPLIS Command Language*. Chicago: Scientific Software International.
- Kenow, L., & Williams, J. M. (1999). Coach-athlete compatibility and athlete's perception of coaching behaviors. *Journal of Sport Behavior (JSB)*, 22(2), 251 - 259.
- Locke, E. A., & Latham, G. P. (1990). *A Theory of Goal-setting and Task Performance*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Mageau, G. A., & Vallerand, R. J. (2003). The coach-athlete relationship: A motivational model. *Journal of Sports Sciences*, 21, 883-904.
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review*, 50(4), 370-96.
- McAuley, E., & Tammen, V. V. (1998). The effects of subjective and objective competitive outcomes on intrinsic motivation. *Journal of Exercise and Sport Psychology*, 11, 84-93.
- MacCallum, R. (1986). Specification searches in covariance structure modeling. *Psychological Bulletin*, 100(1), 107-120.

- MacCallum, R. C., Roznowski, M., & Necowitz, L. B. (1992). Model modifications in covariance structure analysis: The problem of capitalization on chance. *Psychological Bulletin*, *111*(3), 490-504.
- McClelland, D. C. (1961). *The Achieving Society*. Princeton, NJ: Van Nostrand.
- McClelland, D. C., Atkinson, J. W., Clark, R. A., Lowell, E. L. (1953). *The Achievement Motive*. New York: Appleton-Century-Crofts.
- McDonough, M. H., & Crocker, R. E. (2007). Testing self-determined motivation as a mediator of the relationship between psychological needs and affective and behavioral outcomes. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, *29*, 645-663.
- Morgan, C. T., & King, R. A. (1975). *Introduction to Psychology*. New York: McGraw-Hill.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric Theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Neal, P. (1969). *Coaching Methods for Women*. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Company.
- Ng, J. Y. Y., Lonsdale, C., & Hodge, K. (2011). The basic needs satisfaction in sport scale (BNSSS): Instrument development and initial validity evidence. *Psychology of Sport and Exercise*, *12*(3), 257-264.
- Podsakoff, P. M., & Todor, W. D. (1985). Relationship between leader reward and punishment behavior and group processes and productivity. *Journal of Management*, *11*, 55-73.
- Rang, C. O. (2002). *The Relationship between Group Cohesion & Leadership Style & Win/Loss Record in Collegiate Soccer Player*. Unpublished Thesis, San Diego State University, America.
- Ramzaninezhad, R., & Keshtan, M. H. (2009). The relationship between coach's leadership styles and team cohesion in Iran football clubs professional league, Brazilian, J. *Journal of Biomotricity*, *3*(2), 111-120.
- Richer, S., & Vallerand, R. J. (1998). Intrinsic motivation and self-determination in exercise and sport. *Motivation and Emotion*, *25*, 279-306.
- Robert, R. (1982, November). Malavasi questions character of some, says coaching is tough. *Los Angeles Times*, Pt. 3, 3.

- Ronayne, L. S. (2004). *Effects of Coaching Behaviors on Team Dynamics: How Coaching Behaviors, Influence Team Cohesion and Collective Efficacy over the Course of a Season, Physical Education, Health and Sport Studies*. Master thesis, Science in Sport Studies, Miami University, America.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000a). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation social development, and well being. *American Psychologist*, 55, 68-78.
- _____. (2000b). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 54-67.
- _____. (2002). An overview of self-determination theory: An organismic-dialectical perspective. In E. L. Deci & R. M. Ryan (Eds.), *Handbook of self-determination research* (pp. 3-33). Rochester, New York: The University of Rochester Press.
- Saris, W. E., & Stronkhorst, R. (1984). Casual modeling in no experimental research: An introduction to the Lisrel approach. *Dissertation Abstract International*, 47(7), 2261-A.
- Tennant, M. (1993). *Psychology & Adult Learning*. London: Routledge.
- Theodorakis, L. N., & Gargalianos, D. G. (2003). The importance of internal and external motivation factor in physical education and sport. *International Journal of Physical Education*, 40(1), 21-26.
- Vallerand, R. J., & Fortier, M. S. (1998). Measures of intrinsic and extrinsic motivation in sport and physical activity: A review and critique. In J. Duda (Ed.), *Advances in Sport and Exercise Psychology Measurement* (pp. 81-101). Morgantown, WV: Fitness Information Technology.
- Weiss, M. R. (1991). The relationship between perceived coaching behaviors and group cohesion in high school football teams. *The Sport Psychologist*, 5(1), 41-54.
- Weiss, M. R., & Ferrer, C. E. (2002). Motivation orientations and sport behavior. In T. S. Horn (Ed.), *Advances in Sport Psychology* (2nd ed., pp. 101-184). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Weiner, B. (1972). *Theories of Motivation: From Mechanism to Cognition*. Chicago: Markham Publishing Company.

- Weiner, B. (1982). The emotional consequences of causal attributions. In M. S. Clark and S. T. Fiske (Eds.), *Affect and Cognition: The 17th Annual Carnegie Symposium on Cognition*. Hillsdale, NJ: Erlbaum, 185-209.
- Weinberg, R., & Gould, D. (1995). *Foundations of Sport and Exercise Psychology*. United States: Author.
- Wester, K. R., Weiss, M. R. (1991). The relationship between perceived coaching behaviors and group cohesion in high school football teams. *The Sport Psychology*, 5, 41-45.
- Wilson, K. et al. (2008). Understanding motivation for exercise: A self-determination theory perspective. *Canadian Psychology/ Psychologie*, 49(3), 250-256.
- Wooden, J. R., & Jamison, S. (2005). *Wooden on Leadership*. New York: McGraw-Hill.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญแปลและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญแปลและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ดร.วิมลมาศ ประชากุล	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สีบสาย บุญวีรบุตร	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. Mr.Robert Santos	อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาคผนวก ข

- ขอความอนุเคราะห์ในการแปลเครื่องมือวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
- ขอความอนุเคราะห์ในการแปลเครื่องมือวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
- ขอความอนุเคราะห์ในการพิจารณาด้านภาษาของเครื่องมือวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์
- ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
- ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว๐๗๗

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขอมอบอนุเคราะห์ในการแปลเครื่องมือวิจัยเพื่อคุณูปการจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

เรียน ดร. พิชิต เมืองนาโพธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการคุณูปการ จำนวน ๑ เล่ม
๒. เครื่องมือวิจัยเพื่อคุณูปการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคุณูปการ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของ
รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่
ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเพื่อคุณูปการ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขอมอบอนุเคราะห์จากท่านในการ
แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของเครื่องมือวิจัยเพื่อคุณูปการของนิสิตรายละเอียดตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้
คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำนักงานคณบดี

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ผู้วิจัย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว๐๗๓

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการแปลเครื่องมือวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

เรียน ดร. วิมลมาศ ประชากุล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ค่าโครงคุษฎีนิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม
๒. เครื่องมือวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของ
รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่
ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการ
แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของเครื่องมือวิจัยเพื่อคุษฎีนิพนธ์ของนิสิตรายละเอียดตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้
คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำนักงานคณบดี

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๘๐๐๔๕

โทรสาร (๐๓๘) ๓๘๐๐๔๕ผู้วิจัย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/๐๗๘

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการแปลเครื่องมือวิจัยเพื่อดุษฎีนิพนธ์จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. สืบสาย บุญวีรบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงดุษฎีนิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม
๒. เครื่องมือวิจัยเพื่อดุษฎีนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเพื่อดุษฎีนิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของเครื่องมือวิจัยเพื่อดุษฎีนิพนธ์ของนิสิตรายละเอียดตามเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำนักงานคณบดี

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ผู้วิจัย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/๐๗๙

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขอมูลความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความสอดคล้องการแปลภาษาอังกฤษของเครื่องมือวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์

เรียน Mr. Robert Santos

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการดัชนีนิพนธ์ จำนวน ๑ เล่ม
๒. เครื่องมือวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดัชนีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของ
รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่
ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขอมูลความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ
ความสอดคล้องการแปลภาษาอังกฤษของเครื่องมือวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์ของนิสิตรายละเอียดตามเอกสารสิ่งที่ส่งมา
ด้วยนี้ คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

สำนักงานคณบดี

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ผู้วิจัย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพินิจในการหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดัชนีพินิจ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณฤพณธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพินิจในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพินิจในการหาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๘๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๘๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติในการหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติในการหาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดัชนีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๔๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๔๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อดุษฎีนิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดุษฎีนิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิตินิต ดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิตินิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคชชฎินิพนธในการหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการศึกษา วิทยาเขตชุมพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคชชฎินิพนธ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อคชชฎินิพนธในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคชชฎินิพนธในการหาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๘๑

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษาพัฒนาการหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อดุษฎีนิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดุษฎีนิพนธ์ในการหาคุณภาพเครื่องมือจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว๐๘๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดัชนีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีนิพนธ์จากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิติตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อ นิติต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๗๕

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคชภูมินิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคชภูมินิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อคชภูมินิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคชภูมินิพนธ์จากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิติตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อ นิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐ ศบ ๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อศึกษานิพนธ์จากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐ ๕๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคุณิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคุณิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อคุณิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคุณิพนธ์จากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิตดดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐ ๕๒๓

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพันธ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดัชนีพันธ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพันธ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพันธจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิติตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๐๖๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐ ศ ๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพันธ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำดัชนีพันธ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพันธ

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อดัชนีพันธจากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๙๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคชษุณินพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคชษุณินพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อคชษุณินพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคชษุณินพนธ์จากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิตินิตดังกล่าว คณฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อ นิตินิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๐๕๓

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคุณูปนิพนธ์

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคุณูปนิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อคุณูปนิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย เพื่อคุณูปนิพนธ์จากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ที่ ศธ ๖๖๑๖/ว ๑๗๒

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อคุณิพนธ์

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบสอบถาม “รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา”	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม “แรงจูงใจภายใน”	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบสอบถามการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบสอบถามการประสบความสำเร็จทางการกีฬา	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคุณิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการกีฬา” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อคุณิพนธ์

ในการนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา จึงใคร่ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย เพื่อคุณิพนธ์จากนักกีฬาในมหาวิทยาลัยของท่านในการตอบแบบสอบถาม ของนิสิตดังกล่าว คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

รองคณบดี รักษาการแทน

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและการวิจัย

โทร. (๐๓๘) ๑๐๒๒๒๒ ต่อ ๒๐๖๐ (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕ โทรสาร (๐๓๘) ๓๙๐๐๔๕

ติดต่อนิสิต นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ ๐๘-๓๓๐๑๕๐๗๓

ภาคผนวก ค

- แบบสอบถาม รูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
ทางการกีฬา แรงจูงใจภายใน และการประสบความสำเร็จทางการกีฬา

-ตอนที่ 1

-ตอนที่ 2

-ตอนที่ 3

-ตอนที่ 4

-ตอนที่ 5

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

“ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา”

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการเล่นกีฬา และแรงจูงใจภายใน ที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา ในการนี้ผู้วิจัยเห็นว่าท่านและสถาบันการศึกษาของท่าน เป็นผู้ให้ข้อมูลในเรื่องดังกล่าวได้เป็นอย่างดี จึงขอความร่วมมือจากท่านได้ให้ข้อมูลตามสภาพที่เป็นจริง ณ ปัจจุบัน ข้อมูลของท่านจะนำไปใช้อย่างระมัดระวัง มุ่งให้เกิดผลดีและมีให้เกิดผลเสียต่อตัวท่านและสถาบันการศึกษาของท่าน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักกีฬาและผู้ฝึกสอนในสถาบันการศึกษาต่อไป

จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงในการมีส่วนร่วมครั้งนี้

นางสาววิไลพิน ทองประเสริฐ

นิติศาสตร์ศาสตรมหาบัณฑิตการออกกำลังกายและการกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 รูปแบบการฝึกสอนกีฬา

ตอนที่ 3 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา

ตอนที่ 4 แรงจูงใจภายใน

ตอนที่ 5 การประสบความสำเร็จทางการกีฬา

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ( ) หญิง ( ) ชาย
2. ชนิดกีฬา.....ประเภทกีฬา.....
3. อายุ.....ปี
4. ระดับการศึกษา ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท ( ) สูงกว่าปริญญาโท
5. ท่านเคยเป็นนักกีฬา
( ) ระดับชาติ (กีฬาเยาวชนแห่งชาติ, กีฬาแห่งชาติ,
( ) ระดับจังหวัด ( ) ระดับมหาวิทยาลัย
( ) อื่น ๆ ระบุ.....
6. ระยะเวลาที่ท่านเป็นนักกีฬา.....ปี..... เดือน

ตอนที่ 2 รูปแบบผู้ฝึกสอนกีฬา (Boonveerabut, 1993)

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้อธิบายถึงรูปแบบของผู้ฝึกสอนกีฬาของท่าน ในแต่ละข้อมีเกณฑ์ที่แสดงถึงระดับรูปแบบของการฝึกสอน 5 ระดับ ดังนี้

เสมอ	หมายถึง มากกว่า 75% รูปแบบของการฝึกสอน
บ่อย ๆ	หมายถึง มากกว่า 75% รูปแบบของการฝึกสอน
บางครั้ง	หมายถึง มากกว่า 50% รูปแบบของการฝึกสอน
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง มากกว่า 25% รูปแบบของการฝึกสอน
ไม่เลย	หมายถึง มากกว่า 25% รูปแบบของการฝึกสอน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โปรดตอบคำถามทุกข้อ
แม้ว่าท่านไม่แน่ใจก็ตาม

รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา	ระดับรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา 1 = ไม่เลย ถึง 5 = เสมอ				
	เสมอ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เลย
ผู้ฝึกสอนกีฬาของท่าน.....					
1. ดูแลเอาใจใส่ให้นักกีฬาได้ฝึกฝนจนสุด ความสามารถของตน					
2. ขอความคิดเห็นจากนักกีฬาถึงกลวิธีที่ใช้ ในการแข่งขันเฉพาะครั้ง					
3. ช่วยเหลือนักกีฬาที่มีปัญหาส่วนตัว					
4. ชมเชยนักกีฬาที่เล่นได้ดีต่อหน้านักกีฬาคนอื่น					
5. อธิบายให้นักกีฬาแต่ละคนเข้าใจถึงเทคนิคและ กลยุทธ์ของการเล่นกีฬานั้น ๆ					
6. วางแผนการต่าง ๆ โดยที่นักกีฬาไม่มีส่วน เกี่ยวข้อง					
7. ช่วยแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งของสมาชิก ในกลุ่ม					
8. ให้ความสนใจเป็นพิเศษในการแก้ไข ข้อบกพร่องของนักกีฬา					
9. ให้อุปกรณ์ยอมรับการตัดสินใจที่สำคัญ ๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการต่อไป					
10. บอกให้นักกีฬารู้เมื่อนักกีฬาคนนั้นเล่นได้ดี					
11. แน่ใจว่านักกีฬาทั้งหมดเข้าใจบทบาทหน้าที่ ของอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีต่อทีม					
12. ไม่อธิบายการกระทำของตนเอง					
13. ดูแลเกี่ยวกับสวัสดิการของนักกีฬา					
14. สอนทักษะกีฬานั้น ๆ ให้นักกีฬา เป็นรายบุคคล					

รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา	ระดับรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา 1 = ไม่เลย ถึง 5 = เสมอ				
	เสมอ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เลย
15. เปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
16. ดูแลให้นักกีฬาได้รับรางวัลสำหรับการเล่นที่ดี					
17. มีการวางแผนล่วงหน้าว่าอะไรที่ควรทำ					
18. ส่งเสริมให้นักกีฬาเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกซ้อม					
19. ช่วยเหลือนักกีฬาในเรื่องเกี่ยวกับส่วนตัว					
20. อธิบายถึงสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำแก่นักกีฬาทุกคน					
21. เปิดโอกาสให้นักกีฬาตั้งเป้าหมายของตัวเอง					
22. แสดงความรัก ความเมตตาต่อนักกีฬา					
23. คาดหวังว่านักกีฬาทุกคนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างจริงจังจนสำเร็จด้วยดี					
24. เปิดโอกาสให้นักกีฬาทดลองเล่นด้วยวิธีของตนเองแม้จะเกิดการผิดพลาด					
25. ส่งเสริมให้นักกีฬามีความเชื่อมั่นในตัวอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬา					
26. ชี้ให้เห็นข้อดี ข้อด้อยของนักกีฬาแต่ละคน					
27. ปฏิเสธที่จะให้มีการต่อรอง					
28. แสดงความชื่นชมยินดีเมื่อนักกีฬาเล่นได้ดี					
29. ให้แนวทางเฉพาะแก่นักกีฬาเป็นรายบุคคลว่าสิ่งใดที่ควรกระทำในทุกสถานการณ์					
30. ขอความเห็นจากนักกีฬาในสิ่งที่สำคัญที่เกี่ยวกับการเป็นอาจารย์ผู้ฝึกสอนกีฬา					
31. เสริมสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดและเป็นกันเองกับนักกีฬา					

รูปแบบของการฝึกสอนกีฬา	ระดับรูปแบบของการฝึกสอนกีฬา 1 = ไม่เลย ถึง 5 = เสมอ				
	เสมอ	บ่อย ๆ	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เลย
32. ทำให้แน่ใจว่าความพยายามของนักกีฬา ประสานกัน					
33. เปิดโอกาสให้นักกีฬาฝึกฝนตามอัตรา					
34. มีการวางตัวกับนักกีฬา					
35. อธิบายถึงความร่วมมือของนักกีฬาแต่ละคน เป็นประโยชน์อย่างไรต่อส่วนรวม					
36. เชิญนักกีฬามาที่บ้าน					
37. ให้การยอมรับแก่นักกีฬาเมื่อเขาเล่นได้ดี					
38. ระบุชัดเจนถึงสิ่งที่คาดหวังจากนักกีฬา					
39. เปิดโอกาสให้นักกีฬาตัดสินใจเลือกใช้ วิธีเล่นเองในการแข่งขัน					
40. พุดในลักษณะที่ไม่ส่งเสริมให้มีการชกถาม					

ตอนที่ 3 การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา (Ng, Lonsdale & Hodge, 2011)

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้อธิบายถึงการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา ในแต่ละข้อมีเกณฑ์ที่แสดงถึงระดับของความเห็น 7 ระดับ ดังนี้

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โปรดตอบคำถามทุกข้อ แม้ว่าท่านไม่แน่ใจก็ตาม

การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ทางการกีฬา	ระดับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา 1 = ไม่ถูกเลย ถึง 7 = ถูกมากที่สุด						
	ไม่ ถูก เลย	ถูก น้อย มาก	ถูก น้อย	ถูก ปาน กลาง	ถูก มาก	ถูกเกือบ ทั้งหมด	ถูก มาก ที่สุด
1. ฉันสามารถเอาชนะเรื่องท้าทาย ในกีฬาของฉัน							
2. ฉันมีทักษะดีในกีฬาของฉัน							
3. ฉันรู้สึกว่าคุณเก่งในกีฬาของฉัน							
4. ฉันได้มีโอกาสที่จะรู้สึกว่าคุณเก่ง ในกีฬาของฉัน							
5. ฉันมีความสามารถที่จะเล่นได้ดี ในกีฬาของฉัน							
6. ในกีฬาของฉัน ฉันมีโอกาที่จะเลือก ได้							
7. ในกีฬาของฉัน ฉันมีสิทธิมีเสียงที่จะ ออกความเห็นที่เรื่องต่าง ๆ ควรทำ อย่างไร							
8. ในกีฬาของฉัน ฉันสามารถมีส่วน ในกระบวนการตัดสินใจ							
9. ในกีฬาของฉัน ฉันมีโอกาที่จะ ตัดสินใจ							
10. ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าคุณ พยายามบรรลุเป้าหมายของตนเอง							

การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	ระดับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา 1 = ไม่ถูกเลย ถึง 7 = ถูกมากที่สุด						
	ไม่ถูกเลย	ถูกน้อยมาก	ถูกน้อย	ถูกปานกลาง	ถูกมาก	ถูกเกือบทั้งหมด	ถูกมากที่สุด
11. ในกีฬาของฉัน ฉันมีความรู้สึกอยากอยู่ตรงนั้นอย่างแท้จริง							
12. ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าฉันทำได้ทำในสิ่งที่ฉันต้องการจะทำ							
13. ฉันรู้สึกว่าฉันเข้าร่วมในการกีฬานี้อย่างเต็มที่							
14. ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกว่าฉันได้ถูกบังคับให้ทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ต้องการจะทำ							
15. ฉันเลือกที่จะเข้าร่วมในการกีฬาของฉันอย่างสอดคล้องกับความต้องการโดยอิสระของฉัน							
16. ในกีฬาของฉัน ฉันรู้สึกใกล้ชิดกับผู้อื่น							
17. ฉันแสดงความห่วงใยต่อผู้อื่นในการกีฬาของฉัน							
18. มีผู้คนในกีฬาของฉันที่ห่วงใยฉัน							
19. ในกีฬาของฉัน มีผู้คนที่ฉันสามารถไว้วางใจได้							
20. ฉันมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้คนในกีฬาของฉัน							

ตอนที่ 4 แรงจูงใจภายใน (Vallerand & Fortier, 1998)

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้อธิบายถึงแรงจูงใจภายใน ที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ในแต่ละข้อ มีเกณฑ์ที่แสดงถึงความสอดคล้อง 7 ระดับ ดังนี้

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โปรดตอบคำถามทุกข้อ แม้ว่าท่านไม่แน่ใจก็ตาม

แรงจูงใจภายใน	ระดับแรงจูงใจภายใน 1 = ไม่สอดคล้อง ถึง 7 = สอดคล้องมากที่สุด						
	ไม่ สอดคล้อง	สอดคล้อง น้อย มาก	สอดคล้อง พอใช้	สอดคล้อง ปาน กลาง	สอดคล้อง มาก	สอดคล้อง เกือบ ทั้งหมด	สอดคล้อง มาก ที่สุด
ข้าพเจ้ายังคงเล่นกีฬา.....							
1. เพื่อความรื่นรมย์ที่ฉันรู้สึกในการมีชีวิตอยู่ภายใต้ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น							
2. เพื่อความรื่นรมย์ที่ให้กับฉันที่จะได้จากการที่ฉัน ได้รู้เกี่ยวกับกีฬาที่ฉันฝึกฝนอยู่							
3. เพื่อความรื่นรมย์ของการค้นพบเทคนิคการฝึกใหม่ๆ							
4. เพราะฉันรู้สึกพึงพอใจส่วนตัวอย่างมากขณะที่เชี่ยวชาญในเทคนิคการฝึกที่ยากบางอัน							
5. เพื่อความรื่นรมย์ที่ฉันรู้สึกขณะกำลังพัฒนาจุดอ่อนของฉัน							
6. เพื่อความรู้สึกตื่นเต้นที่ฉันรู้สึกขณะที่ฉันเข้าอยู่ในกิจกรรมนั้นจริงๆ							

แรงจูงใจภายใน	ระดับแรงจูงใจภายใน 1 = ไม่สอดคล้อง ถึง 7 = สอดคล้องมากที่สุด						
	ไม่ สอดคล้อง	สอดคล้อง น้อย มาก	สอดคล้อง พอใช้	สอดคล้อง ปาน กลาง	สอดคล้อง มาก	สอดคล้อง เกือบ ทั้งหมด	สอดคล้อง มาก ที่สุด
7. เพื่อความพึงพอใจที่ฉันได้รับ ประสบการณ์นั้นขณะทำให้ ความสามารถของฉันสมบูรณ์แบบ							
8. เพื่ออารมณ์รุนแรงที่ฉันรู้สึกขณะ เล่นกีฬาที่ฉันชอบ							
9. เพื่อความรื่นรมย์ที่ฉันรู้สึก							
10. เพื่อความรื่นรมย์ที่ฉันรู้สึกขณะ เรียนรู้เทคนิคการฝึกที่ฉันไม่เคย ทดลองมาก่อน							
11. ในกีฬาของฉัน ฉันมีความรู้สึก อยากอยู่ตรงนั้นอย่างแท้จริง							
12. เพื่อความรื่นรมย์ของการค้นพบ กลยุทธ์การแสดงความสามารถ ใหม่ๆ							

ตอนที่ 5 ความสำเร็จทางการกีฬา (ชัยรัตน์ ชูสกุล และธนิศา จุลวนิชย์พงษ์, 2553)

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้อธิบายถึงความสำเร็จทางการกีฬา ที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ในแต่ละข้อมีเกณฑ์ที่แสดงถึงความสอดคล้อง 5 ระดับ ดังนี้

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โปรดตอบคำถามทุกข้อ แม้ว่าท่านไม่แน่ใจก็ตาม

ความสำเร็จทางการกีฬา	ระดับการประสบความสำเร็จทางการกีฬา 1 = ไม่ตรงเลย ถึง 5 = ตรงมากที่สุด				
	ไม่ตรง เลย	ตรง น้อย มาก	ตรง ปาน กลาง	ตรงมาก	ตรงมาก ที่สุด
1. ได้รับเหรียญรางวัล					
2. ได้รับเงินรางวัล					
3. ได้เป็นนักกีฬาดีเด่น					
4. มีใจรักและชอบกีฬาที่ตนเองเล่น					
5. เล่นได้เต็มศักยภาพของตนเอง					
6. มีระเบียบวินัยในการเป็นนักกีฬา					
7. สามารถควบคุมตนเองได้					
8. มีชื่อเสียง และมีคนรู้จักมากมาย					
9. ทักษะหรือสติของตนเองดีขึ้น					
10. บรรลุเป้าหมายสูงสุดในการเล่นกีฬา ของตนเอง					
11. มีความมุ่งมั่นและตั้งใจกับการฝึกซ้อม และแข่งขัน					
12. มีความภาคภูมิใจในความเป็นนักกีฬา ของตนเอง					
13. ครอบครัวและผู้ปกครองชื่นชมยินดี กับท่าน					
14. ท่านได้รับเลือกให้เป็นตัวแทน ตัวจริง หรือทีมชาติ					

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบ (Reliability)

นำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างนักกีฬา ระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวนทั้งสิ้น 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนที่วัดการเป็นผู้นำทางการกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในและการประสบความสำเร็จทางการกีฬา โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, 2003, p. 204) พร้อมทั้งปรับปรุงข้อผิดพลาดเพื่อที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูลจริงต่อไป

$$\text{สูตร } (\alpha) r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\} \text{ (Cronbach, 2003, p. 204)}$$

เมื่อ r_{tt} คือ สัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k คือ จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

s_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

s_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) มีดังนี้

	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
การเป็นผู้นำทางการกีฬา	.91
ผู้ฝึกสอนแบบฝึกและสอน	.75
ผู้ฝึกสอนแบบประชาธิปไตย	.70
ผู้ฝึกสอนแบบเผด็จการ	.77
ผู้ฝึกสอนแบบสนับสนุนทางสังคม	.81
ผู้ฝึกสอนแบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล	.79
การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา	.83
การรับรู้ความสามารถ	.80
การรับรู้อิสระในการตัดสินใจ	.85
การรับรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	.87

แรงจูงใจภายใน	.89
การประสบความสำเร็จทางการกีฬา	.88
ความรัก มุ่งมั่น และภาคภูมิใจในกีฬาที่เล่น	.78
รางวัลและความมีชื่อเสียง	.76
การควบคุมตนเองเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ	.79

ผลการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา พบว่า แบบสอบถามในส่วนที่วัดการเป็นผู้นำทางการกีฬา ตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬา แรงจูงใจภายในและการประสบความสำเร็จทางการกีฬา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91, .83, .89 และ .88 ตามลำดับ ซึ่งมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 ขึ้นไป (Cronbach, 2003, p. 204) จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป